

ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ

ΚΡΙΤΩΝ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

St. I
p. 271

ΚΡ. Τίς ἦν, ὦ Σώκρατες, ᾧ χθὲς ἐν Λυκείῳ διελέγου; **a**
ἢ πολὺς ὑμᾶς ὄχλος περιειστήκει, ὥστ' ἔγωγε βουλόμενος
ἀκούειν προσελθὼν οὐδὲν οἴός τ' ἢ ἀκοῦσαι σαφές· ὑπερκύψας
μέντοι κατεῖδον, καὶ μοι ἔδοξεν εἶναι ξένος τις ᾧ διελέγου.
τίς ἦν; **5**

ΣΩ. Πότερον καὶ ἐρωτᾶς, ὦ Κρίτων; οὐ γὰρ εἰς ἀλλὰ
δύ' ἦσθην.

ΚΡ. Ὅν μὲν ἐγὼ λέγω, ἐκ δεξιᾶς τρίτος ἀπὸ σοῦ καθήστω·
ἐν μέσῳ δ' ὑμῶν τὸ Ἀξιόχου μεράκιον ἦν. καὶ μάλα πολὺ, **b**
ὦ Σώκρατες, ἐπιδεδωκέναι μοι ἔδοξεν, καὶ τοῦ ἡμετέρου οὐ
πολύ τι τὴν ἡλικίαν διαφέρειω Κριτοβούλου. ἀλλ' ἐκεῖνος
μὲν σκληφρός, οὗτος δὲ προφερῆς καὶ καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν
ᾄψω. **5**

ΣΩ. Εὐθύδημος οὗτός ἐστιν, ὦ Κρίτων, ὃν ἐρωτᾶς, ὃ δὲ
παρ' ἐμὲ καθήμενος ἐξ ἀριστερᾶς ἀδελφὸς τούτου, Διονυσό-
δωρος· μετέχει δὲ καὶ οὗτος τῶν λόγων.

ΚΡ. Οὐδέτερον γιγνώσκω, ὦ Σώκρατες. καιοὶ τινες αὖ
οὔτοι, ὡς ἔοικε, σοφισταί· ποδαποί; καὶ τίς ἢ σοφία; **c**

ΣΩ. Οὔτοι τὸ μὲν γένος, ὡς ἐγῶμαι, ἐντεῦθεν ποθὲν
εἰσιω ἐκ Χίου, ἀπώκησαν δὲ ἐς Θουρίους, φεύγοντες δὲ

a 2 ἢ B (sed in ras.) Demetrius : ἢ T a 4 κατεῖδον T :
κατεῖδον B a 6 πότερον Hermann : ὀπότερον BT : λέγ' ὀπότερον
ci. Badham b 2 ἐπιδεδωκέναι B²t : ἐπιδεδηλωκέναι BT b 6 ὃ
δὲ παρ' ἐμὲ TW : ὃς δὲ παρέμενε B b 8 μετέχει] μετείχε Heindorf
c 3 φεύγοντες] φυγόντες Heindorf

ἐκεῖθεν πόλλ' ἤδη ἔτη περὶ τούσδε τοὺς τόπους διατρίβουσιν.

5 ὁ δὲ σὺ ἐρωτᾷς τὴν σοφίαν αὐτοῖν, θαυμασία, ὦ Κρίτων·
πάσσοφοι ἀτεχνῶς τῷ γε, οὐδ' ἤδη πρὸ τοῦ ὅτι εἶεν οἱ
παγκρατιασταί. τούτῳ γάρ ἐστον κομιδῇ παμμάχῳ. οὐ κατὰ
τὸ Ἀκαρνᾶνε ἐγενέσθην τὸ παγκρατιαστὰ ἀδελφῷ· ἐκεῖνῳ

d μὲν γὰρ τῷ σώματι μόνον οἶω τε μάχεσθαι, τούτῳ δὲ πρῶτον
μὲν τῷ σώματι δεινοτάτῳ ἐστὸν [καὶ μάχῃ, ἢ πάντων ἐστι
κρατεῖν]—ἐν ὄπλοις γὰρ αὐτῷ τε σοφῶ πάνυ μάχεσθαι καὶ

272 ἄλλον, ὅς ἂν διδῶ μισθόν, οἶω τε ποιῆσαι—ἔπειτα τὴν ἐν
τοῖς δικαστηρίοις μάχην κρατίστῳ καὶ ἀγωνίσασθαι καὶ
ἄλλον διδάξαι λέγειν τε καὶ συγγράφεσθαι λόγους οἴους
εἰς τὰ δικαστήρια. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ταῦτα δεινῷ ἦσθην

5 μόνον, νῦν δὲ τέλος ἐπιτεθήκατον παγκρατιαστικῇ τέχνῃ. ἢ
γὰρ ἦν λοιπὴ αὐτοῖν μάχῃ ἀργός, ταύτην νῦν ἐξείργασθον,
ὥστε μῆδ' ἂν ἓνα αὐτοῖς οἴον τ' εἶναι μῆδ' ἀντᾶραι· οὕτῳ
δεινῷ γεγόνατον ἐν τοῖς λόγοις μάχεσθαι τε καὶ ἐξελέγχειν

b τὸ ἀεὶ λεγόμενον, ὁμοίως ἕαντε ψεῦδος ἕαντε ἀληθές ἦ. ἐγὼ
μὲν οὖν, ὦ Κρίτων, ἐν νῷ ἔχω τοῖν ἀνδροῖν παραδοῦναι
ἐμαυτόν· καὶ γὰρ φατον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ποιῆσαι ἂν καὶ
ἄλλον ὄντιν οὖν τὰ αὐτὰ ταῦτα δεινόν.

5 ΚΡ. Τί δέ, ὦ Σώκρατες; οὐ φοβῆ τὴν ἡλικίαν, μὴ ἤδη
πρεσβύτερος ἦς;

ΣΩ. Ἦκιστά γε, ὦ Κρίτων· ἱκανὸν τεκμήριον ἔχω καὶ
παραμύθιον τοῦ μὴ φοβεῖσθαι. αὐτῷ γὰρ τούτῳ, ὡς ἔπος
εἰπεῖν, γέροντε ὄντε ἠρξάσθην ταύτης τῆς σοφίας ἧς ἔγωγε
10 ἐπιθυμῶ, τῆς ἐριστικῆς· πέρυσιν ἢ προπέρυσιν οὐδέπω ἦσθην
c σοφῷ. ἀλλ' ἐγὼ ἐν μόνον φοβοῦμαι, μὴ αὖ ὄνειδος τοῖν
ξένοιον περιάψω, ὥσπερ Κόννῳ τῷ Μητροβίῳ, τῷ κιθαριστῇ,

c5 θαυμασία B: θαυμασίαι T: θαυμάσαι Winckelmann c6 τῷ
 γε B W: ὡς ἔγωγε T c8 ἐγενέσθην B W: om. T: post d i
 μάχεσθαι transp. Hermann d2 καὶ . . . κρατεῖν secl. Badham
 ἐστι T W: om. B a2 καὶ ante ἀγωνίσασθαι secl. Schanz a5 ἢ
 γὰρ ἦν λοιπὴ αὐτοῖν B T: γρ. ἢ γὰρ ἔτι λοιπὴ αὐτοῖν ἦν T b7 ἔχω
 B W: ἔχων T b10 τῆς ἐριστικῆς secl. Naber πέρυσιν B:
 πέρυσιν δὲ T c1 αὐτὸς B: αὐτὸς T W

ὅς ἐμὲ διδάσκει ἔτι καὶ νῦν κιθαρίζειν· ὀρῶντες οὖν οἱ παῖδες οἱ συμφοιτηταί μοι ἐμοῦ τε καταγελῶσι καὶ τὸν Κόννον καλοῦσι γεροντοδιδάσκαλον. μὴ οὖν καὶ τοῖν ξένουι τις 5 ταυτὸν τοῦτο ὀνειδίση· οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο ἴσως φοβούμενοι τάχα με οὐκ ἂν ἐθέλοισιν προσδέξασθαι. ἐγὼ δ', ὦ Κρίτων, ἐκείσε μὲν ἄλλους πέπεικα συμμαθητάς μοι φοιτᾶν πρεσβύτας, ἐνταῦθα δέ γε ἐτέρους πειράσομαι πείθειν. καὶ σὺ τί d οὐ συμφοιτᾶς; ὡς δὲ δέλεαρ αὐτοῖς ἄξομεν τοὺς σοὺς ὑεῖς· ἐφίεμενοι γὰρ ἐκείνων οἶδ' ὅτι καὶ ἡμᾶς παιδεύσουσιν.

ΚΡ. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει, ὦ Σώκρατες, ἕαν γε σοὶ δοκῇ. πρῶτον δέ μοι διήγησαι τὴν σοφίαν τοῖν ἀνδρῶν τίς ἐστίν, 5 ἵνα εἰδῶ ὅτι καὶ μαθησόμεθα.

ΣΩ. Οὐκ ἂν φθάνοις ἀκούων· ὡς οὐκ ἂν ἔχοιμί γε εἰπεῖν ὅτι οὐ προσεῖχον τὸν νοῦν αὐτοῖν, ἀλλὰ πάνν καὶ προσεῖχον καὶ μέμνημαι, καὶ σοι πειράσομαι ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα διηγήσασθαι. κατὰ θεὸν γάρ τινα ἔτυχον καθήμενος ἐνταῦθα, e οὐπὲρ σύ με εἶδες, ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ μόνος, καὶ ἤδη ἐν νῷ εἶχον ἀναστήναι· ἀνισταμένου δέ μου ἐγένετο τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον. πάλιν οὖν ἐκαθεζόμεν, καὶ ὀλίγῳ ἕστερον εἰσέρχεσθον τούτῳ—ὃ τ' Εὐθύδημος καὶ ὁ Διονυσόδωρος—καὶ ἄλλοι μαθηταὶ ἅμα αὖ πολλοὶ ἐμοὶ δοκεῖν· 273 εἰσελθόντε δὲ περιεπατεῖτην ἐν τῷ καταστῆγῳ δρόμῳ. καὶ οὐπῶ τούτῳ δὴ ἢ τρεῖς δρόμους περιεληλυθότε ἦστην, καὶ εἰσέρχεται Κλεισίας, ὅν σὺ φῆς πολὺ ἐπιδεδωκένας, 5 ἀληθῆ λέγων· ὀπισθεν δὲ αὐτοῦ ἔρασταὶ πάνν πολλοὶ τε καὶ ἄλλοι καὶ Κτήσιππος, νεανίσκος τις Παιανιεύς, μάλα καλός τε κάγαθὸς τὴν φύσιν, ὅσον μὴ ὑβριστῆς [δὲ] διὰ τὸ

c 3 οὖν] γοῦν Hertlein c 4 μοι W: μου BT d 1 σὺ τί οὐ συμφοιτᾶς; ὡς Winckelmann: σὺ τί (τι T) που συμφοίτα ἴσως BT: οὔτι που συμφοίτα ἴσως W d 2 ἄξομεν T: ἔξομεν BW (sed a supra ε W) d 4 δοκῇ T: δοκεῖ B e 2 εἶδες W: ἴδες BT e 3 δέ μου T: δ' ἐμοῦ B a 1 τούτῳ secl. Cobet a 2 αὖ B: om. TW: οὐ Hermann: αὐτοῖν Schanz post πολλοὶ lacunam indicat Schanz, ξένοι intercidiisse ratus δοκεῖν B': δοκεῖ BT a 3 εἰσελθόντε W: εἰσελθόντες BT a 8 ὅσον μὴ BT (sed μὴ supra versum T) ὑβριστῆς· <ὑβριστῆς> δὲ Baier δὲ secl. Winckelmann

b νέος εἶναι. ἰδὼν οὖν με ὁ Κλεισίας ἀπὸ τῆς εἰσόδου μόνου καθήμενον, ἀντικρυς ἰὼν παρεκαθέζετο ἐκ δεξιᾶς, ὥσπερ καὶ σὺ φῆς. ἰδόντε δὲ αὐτὸν ὁ τε Διουνυσόδωρος καὶ ὁ Εὐθύδημος πρῶτον μὲν ἐπιστάντε διελεγέσθην ἀλλήλωι, ἄλληρ
5 καὶ ἄλληρ ἀποβλέποντε εἰς ἡμᾶς—καὶ γὰρ πάνν αὐτοῖν προσεῖχον τὸν νοῦν—ἔπειτα ἰόντε ὁ μὲν παρὰ τὸ μειράκιον ἐκαθέζετο, ὁ Εὐθύδημος, ὁ δὲ παρ' αὐτὸν ἐμὲ ἐξ ἀριστερᾶς, οἱ δ' ἄλλοι ὡς ἕκαστος ἐτύγγαυεν.

c Ἦσπαζόμεν οὖν αὐτῶ ἅτε διὰ χρόνου ἑωρακώς· μετὰ δὲ τοῦτο εἶπον πρὸς τὸν Κλειवीαν· ὦ Κλειвіα, τῶδε μέντοι τῶ ἀνδρε σοφῶ, Εὐθύδημός τε καὶ Διουνυσόδωρος, οὐ τὰ σμικρὰ ἀλλὰ τὰ μεγάλα· τὰ γὰρ περὶ τὸν πόλεμον πάντα ἐπί-
5 στασθον, ὅσα δεῖ τὸν μέλλοντα ἀγαθὸν στρατηγὸν ἔσεσθαι, τὰς τε τάξεις καὶ τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων καὶ [ὅσα] ἐν ὄπλοις μάχεσθαι [διδρακτέον]· οἶω τε δὲ καὶ ποιῆσαι δυνατὸν εἶναι αὐτὸν αὐτῷ βοηθεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἂν τις αὐτὸν ἀδικῆ.

d Εἰπὼν οὖν ταῦτα κατεφρονήθην ὑπ' αὐτοῖν· ἐγελασάτην οὖν ἄμφω βλέψαντε εἰς ἀλλήλω, καὶ ὁ Εὐθύδημος εἶπεν· Οὔτοι ἔτι ταῦτα, ὦ Σώκρατες, σπουδάζομεν, ἀλλὰ παρέργοις αὐτοῖς χρώμεθα.

5 Κἀγὼ θαυμάσας εἶπον· Καλὸν ἂν που τὸ ἔργον ὑμῶν εἴη, εἰ τηλικαῦτα πράγματα πάρεργα ὑμῖν τυγχάνει ὄντα, καὶ πρὸς θεῶν εἶπετόν μοι τί ἔστι τοῦτο τὸ καλόν.

Ἄρετήν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οἴομεθα οἶω τ' εἶναι παραδοῦναι κάλλιστ' ἀνθρώπων καὶ τάχιστα.

e ὦ Ζεῦ, οἶον, ἦν δ' ἐγώ, λέγετον πρᾶγμα· πόθεν τοῦτο

b 2 καὶ T: om. B b 3 ἰδόντε T: ἰδόντες B b 5 ἀπο-
βλέποντε T: ἀποβλέποντες B αὐτοῖν προσεῖχον B: προσεῖχον
αὐτοῖν T b 7 ὁ εὐθύδημος T: εὐθύδημος B αὐτὸν ἐμὲ B: αὐτόν
με T ἐξ ἀριστερᾶς T: ἐν ἀριστερᾷ B-W c 5 ἀγαθὸν T W:
om. B c 6 ὅσα et c 7 διδρακτέον secl. ci. Schanz (ad ὅσα δεῖ
adscriptum fuit) c 7 μάχεσθαι secl. Badham d 2 οὖν] γοῦν
Heindorf βλέψαντε T²: βλέψαντες B T ἀλλήλω T²: ἀλλήλους
B T d 5 που T: τι B W e 1 ἦν δ' ἐγώ corr. Coisl.: ἔφην
ἦν δ' ἐγώ B T λέγετον secl. Cobet

τὸ ἔρμαιον ἠρέτην; ἐγὼ δὲ περὶ ὑμῶν διανοοῦμαι ἔτι, ὡς περ
 νυνδὴ ἔλεγον, ὡς τὸ πολὺ τοῦτο δεινοῖν ὄντων, ἐν ὄπλοις
 μάχεσθαι, καὶ ταῦτα ἔλεγον περὶ σφῶν· ὅτε γὰρ τὸ πρότερον
 ἐπεδημησάτην, τοῦτο μέμνημαι σφῶ ἐπαγγελλομένω. εἰ 5
 δὲ νῦν ἀληθῶς ταύτην τὴν ἐπιστήμην ἔχεται, ἴλεω εἶπον—
 ἀτεχνῶς γὰρ ἔγωγε σφῶ ὡς περ θεῶ προσαγορεύω, συγ-
 γνώμην δεόμενος ἔχειω μοι τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων. ἀλλ' 274
 ὀράτων, ὦ Εὐθύδημέ τε καὶ Διονυσόδωρε, εἰ ἀληθῆ λέγεται·
 ὑπὸ γὰρ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπαγγέλματος οὐδὲν θαυμαστὸν
 ἀπιστεῖν.

Ἄλλ' εὖ ἴσθι, ὦ Σώκρατες, [ἔφατον,] τοῦτο οὕτως ἔχον. 5

Μακαρίζω ἄρ' ὑμᾶς ἔγωγε τοῦ κτήματος πολὺ μᾶλλον ἢ
 μέγαν βασιλέα τῆς ἀρχῆς· τοσόνδε δέ μοι εἶπετον, εἰ ἐν νῶ
 ἔχεται ἐπιδεικνύναι ταύτην τὴν σοφίαν, ἢ πῶς σφῶν βεβού-
 λεται.

Ἐπ' αὐτό γε τοῦτο πάρεσμεν, ὦ Σώκρατες, ὡς ἐπιδείξοντε 10
 καὶ διδάξοντε, εἴαν τις ἐθέλη μαθάνειν. b

Ἄλλ' ὅτι μὲν ἐθελήσουσιν ἅπαντες οἱ μὴ ἔχοντες, ἐγὼ
 ὑμῖν ἐγγνώμαι, πρῶτος μὲν ἐγώ, ἔπειτα δὲ Κλεισίας οὐτοσί,
 πρὸς δ' ἡμῖν Κτήσιππός τε ὅδε καὶ οἱ ἄλλοι οὗτοι, ἦν δ' ἐγὼ
 δεικνὺς αὐτῷ τοὺς ἔραστὰς τοὺς Κλειτίου· οἱ δὲ ἐτύγχανον 5
 ἡμᾶς ἤδη περιεστώμενοι. ὁ γὰρ Κτήσιππος ἔτυχε πόρρω
 καθεζόμενος τοῦ Κλειτίου—κάμοι δοκεῖν ὡς ἐτύγχανεν ὁ
 Εὐθύδημος ἐμοὶ διαλεγόμενος προνευεκῶς εἰς τὸ πρόσθεν,
 ἐν μέσῳ ὄντος ἡμῶν τοῦ Κλειτίου ἐπεσκότει τῷ Κτησίππῳ c
 τῆς θέας—βουλόμενός τε οὖν θεάσασθαι ὁ Κτήσιππος τὰ
 παιδικὰ καὶ ἅμα φιλήκοος ὡν ἀναπηδήσας πρῶτος προσέστη
 ἡμῖν ἐν τῷ καταυτικρῷ· οὕτως οὖν καὶ οἱ ἄλλοι ἐκείνου
 ἰδόντες περιέστησαν ἡμᾶς, οἳ τε τοῦ Κλειτίου ἔρασταὶ καὶ 5

ε 5 ἐπεδημησάτην B W et γρ. T: ἐπεδημείτην T a 2 λέγεται]
 ἐλέγετον B T (sed ε erasum in B) a 5 ἔφατον secl. Cobet:
 ἐφάτην Bekker b 2 ἀλλ' T: om. B. b 5 αὐτῷ T: αὐτῶ T²:
 αὐτῶ B: αὐτοῖν Hirschig τοὺς κλειτίου B: τοῦ κλειτίου T W
 b 7 κάμοι Badham: ζμοὶ B T (ὡσθ' ὡς Schanz: ὡς δὲ Bekker)

οὐ τοῦ Εὐθύδημον τε καὶ Διονυσόδωρου ἐταῖροι. τούτους δὴ ἐγὼ δεικνὺς ἔλεγον τῷ Εὐθύδημῳ ὅτι πάντες ἔτοιμοι εἶεν
 d μανθάνειν· ὃ τε οὖν Κτήσιππος συνέφη μάλα προθύμως καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ἐκέλευον αὐτῷ κοινῇ πάντες ἐπιδείξασθαι τὴν δύναμιν τῆς σοφίας.

Εἶπον οὖν ἐγώ· ὦ Εὐθύδημε καὶ Διονυσόδωρε, πάνυ μὲν
 5 οὖν παντὶ τρόπῳ καὶ τούτοις χαρίσασθον καὶ ἐμοῦ ἕνεκα ἐπιδείξασθον. τὰ μὲν οὖν πλείστα δῆλον ὅτι οὐκ ὀλίγον ἔργον ἐπιδείξαι· τόδε δέ μοι εἶπετον, πότερον πεπεισμένον ἤδη ὡς χρὴ παρ' ὑμῶν μανθάνειν δύναισθ' ἂν ἀγαθὸν ποιῆσαι
 e ἄνδρα μόνον, ἢ καὶ ἐκείνον τὸν μήπω πεπεισμένον διὰ τὸ μὴ οἶεσθαι ὅλως τὸ πρᾶγμα τὴν ἀρετὴν μαθητὸν εἶναι ἢ μὴ σφῶν εἶναι αὐτῆς διδασκάλῳ; φέρε, καὶ τὸν οὕτως ἔχοντα τῆς αὐτῆς τέχνης ἔργον πείσαι ὡς καὶ διδασκτὸν ἢ ἀρετὴ καὶ οὗτοι
 5 ὑμεῖς ἐστὲ παρ' ὧν ἂν κάλλιστά τις αὐτὸ μάθοι, ἢ ἄλλης;

Ταύτης μὲν οὖν, ἔφη, τῆς αὐτῆς, ὦ Σώκρατες, ὁ Διονυσόδωρος.

Ἔμεις ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Διονυσόδωρε, τῶν νῦν ἀνθρώπων
 275 κάλλιστ' ἂν προτρέψαιτε εἰς φιλοσοφίαν καὶ ἀρετῆς ἐπιμέλειαν;

Οἴομέθ' ἄ γε δὴ, ὦ Σώκρατες.

Τῶν μὲν τοίνυν ἄλλων τὴν ἐπίδειξιν ἡμῖν, ἔφην, εἰς αὐθις
 5 ἀπόθεσθον, τοῦτο δ' αὐτὸ ἐπιδείξασθον· τουτοῖσι τὸν νεανίσκον πείσατον ὡς χρὴ φιλοσοφεῖν καὶ ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι, καὶ χαριεῖσθον ἐμοῖ τε καὶ τουτοῖσι πᾶσιν. συμβέβηκεν γάρ τι τοιοῦτον τῷ μεираκίῳ τούτῳ· ἐγώ τε καὶ οἶδε πάντες τυγχάνομεν ἐπιθυμοῦντες ὡς βέλτιστον αὐτὸν γενέσθαι. ἔστι δὲ

d 2 αὐτῶ B t: αὐτῶ T d 6 ἐπιδείξασθον T: ἐπιδείξατον B W
 d 7 ἔργον ἐπιδείξαι B: ἔργον ἐπιδείξαι εἶη ἂν T: εἶη ἂν ἐπιδείξαι ἔργον W (sed supra εἶη et ἔργον add. signis transpositionis) πότερον
 T W: πότερον B e 2 τὸ πρᾶγμα secl. Hirschig τὴν ἀρετὴν
 secl. Cobet (et mox αὐτοῦ) e 4 ἢ ἀρετὴ et οὗτοι secl. Cobet
 e 5 ὧν T: ὧ B αὐτὸ T: αὐτὸ*s B ἄλλης B²: ἄλλως B T
 a 1 προτρέψαιτε Aldina: προτρέψετε B T a 7 τουτοῖσι T: τούτοισι B

οὗτος Ἀξιόχου μὲν υἱὸς τοῦ Ἀλκιβιάδου τοῦ παλαιοῦ, αὐτα- 10
νεψιὸς δὲ τοῦ νῦν οὔτος Ἀλκιβιάδου· ὄνομα δ' αὐτῷ Κλεινίας. b
ἔστι δὲ νέος· φοβούμεθα δὴ περὶ αὐτῷ, οἷον εἰκὸς περὶ νέῳ,
μή τις φθῆ ἡμᾶς ἐπ' ἄλλο τι ἐπιτήδευμα τρέψας αὐτοῦ τὴν
διάνοιαν καὶ διαφθείρη. σφῶ οὖν ἤκετον εἰς κάλλιστον·
ἀλλ' εἰ μή τι διαφέρει ὑμῖν, λάβητον πείραν τοῦ μειρακίου 5
καὶ διαλέχθητον ἐναντίον ἡμῶν.

Εἰπόντος οὖν ἐμοῦ σχεδόν τι αὐτὰ ταῦτα ὁ Εὐθύδημος
ἄμα ἀνδρείως τε καὶ θαρραλέως, Ἄλλ' οὐδὲν διαφέρει, ὦ
Σώκρατες, ἔφη, ἐὰν μόνον ἐθέλη ἀποκρίνεσθαι ὁ νεανίσκος. c

Ἄλλὰ μὲν δὴ, ἔφη ἐγώ, τοῦτό γε καὶ εἴθισται· θαμὰ γὰρ
αὐτῷ οἷδε προσιόντες πολλὰ ἐρωτῶσιν τε καὶ διαλέγονται,
ᾧστε ἐπιεικῶς θαρρεῖ τὸ ἀποκρίνασθαι.

Τὰ δὴ μετὰ ταῦτα, ὦ Κρίτων, πῶς ἂν καλῶς σοι διηγη- 5
σαίμην; οὐ γὰρ σμικρὸν τὸ ἔργον δύνασθαι ἀναλαβεῖν
διεξιόντα σοφίαν ἀμήχανον ὅσην· ᾧστ' ἐγωγε, καθάπερ οἱ
ποιηταί, δέομαι ἀρχόμενος τῆς διηγήσεως Μούσας τε καὶ d
Μνημοσύνην ἐπικαλεῖσθαι. ἤρξατο δ' οὖν ἐνθένδε ποθὲν
ὁ Εὐθύδημος, ὡς ἐγῶμαι· ὦ Κλεινία, πότεροί εἰσι τῶν
ἀνθρώπων οἱ μανθάνοντες, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς;

Καὶ τὸ μειράκιον, ἄτε μεγάλου οὔτος τοῦ ἐρωτήματος, 5
ἠρρυθρίασέν τε καὶ ἀπορήσας ἐνέβλεψεν εἰς ἐμέ· καὶ ἐγὼ
γνοὺς αὐτὸν τεθορυβημένον, Θάρρει, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Κλεινία,
καὶ ἀπόκρινα ἀνδρείως, ὁπότερά σοι φαίνεται· ἴσως γάρ e
τοὶ ὠφελεί τὴν μεγίστην ὠφελίαν.

Καὶ ἐν τούτῳ ὁ Διονυσόδωρος προσκύψας μοι μικρὸν
πρὸς τὸ οὖς, πάνυ μειδιάσας τῷ προσώπῳ, Καὶ μήν, ἔφη,
σοί, ὦ Σώκρατες, προλέγω ὅτι ὁπότερ' ἂν ἀποκρίνηται τὸ 5
μειράκιον, ἐξελεγχθήσεται.

b 2 αὐτῷ ... νέῳ BW: αὐτοῦ ... νέου T b 3 αὐτοῦ TW:
om. B b 4 διαφθείρη B: διαφθαρή T b 8 ἄμα] μάλα Badham
c 1 ἀποκρίνεσθαι B: ἀποκρίνασθαι T c 4 ἀποκρίνασθαι B: ἀπο-
κρίνεσθαι T c 5 καλῶς] ἰκανῶς Badham d 1 τῆς BT: γρ.
τοσῆσδε T d 2 μνημοσύνην TW: μνήμην B d 6 ἐνέβλεψεν
T: ἐβλεπεν B e 2 ὠφελεί] ὠφελήσει Buttman

Καὶ αὐτοῦ μεταξὺ ταῦτα λέγοντος ὁ Κλεινίας ἔτυχε
ἀποκρινάμενος, ὥστε οὐδὲ παρακελεύσασθαι μοι ἐξεγένετο
276 εὐλαβηθῆναι τῷ μειρακίῳ, ἀλλ' ἀπεκρίνατο ὅτι οἱ σοφοὶ
εἶεν οἱ μαθάνοντες.

Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Καλεῖς δέ τινας, ἔφη, διδασκάλους, ἢ
οὔ;—Ὡμολόγει.—Οὐκοῦν τῶν μαθανόντων οἱ διδάσκαλοι
5 διδάσκαλοί εἰσι, ὥσπερ ὁ κιθαριστῆς καὶ ὁ γραμματιστῆς
διδάσκαλοι δῆπου ἦσαν σοῦ καὶ τῶν ἄλλων παιδῶν, ὑμεῖς
δὲ μαθηταί;—Συνέφη.—Ἄλλο τι οὖν, ἤνικα ἐμαθάνετε,
οὐπω ἠπίστασθε ταῦτα ἢ ἐμαθάνετε;—Οὐκ ἔφη.—Ἄρ' οὖν
b σοφοὶ ἦτε, ὅτε ταῦτα οὐκ ἠπίστασθε;—Οὐ δῆτα, ἦ δ' ὅς.
—Οὐκοῦν εἰ μὴ σοφοί, ἀμαθεῖς;—Πάνυ γε.—Ἔμεῖς ἄρα
μαθάνοντες ἢ οὐκ ἠπίστασθε, ἀμαθεῖς ὄντες ἐμαθάνετε.—
Ἐπένευσε τὸ μειράκιον.—Οἱ ἀμαθεῖς ἄρα μαθάνουσιν, ὦ
5 Κλεινία, ἀλλ' οὐχ οἱ σοφοί, ὡς σὺ οἶει.

Ταῦτ' οὖν εἰπόντος αὐτοῦ, ὥσπερ ὑπὸ διδασκάλου χορὸς
ἀποσημνήαντος, ἅμα ἀνεθορύβησαν τε καὶ ἐγέλασαν οἱ ἐπό-
c μνοι ἐκείνῳ μετὰ τοῦ Διονυσόδωρου τε καὶ Εὐθυδήμου· καὶ
πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ τὸ μειράκιον, ἐκδεξάμενος
ὁ Διονυσόδωρος, Τί δέ, ὦ Κλεινία, ἔφη, ὁπότε ἀποστοματίζοι
ὑμῖν ὁ γραμματιστῆς, πότεροι ἐμάνθανον τῶν παιδῶν τὰ
5 ἀποστοματιζόμενα, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς;—Οἱ σοφοί, ἔφη
ὁ Κλεινίας.—Οἱ σοφοὶ ἄρα μαθάνουσιν ἀλλ' οὐχ οἱ ἀμαθεῖς,
καὶ οὐκ εὖ σὺ ἄρτι Εὐθυδήμῳ ἀπεκρίνω.

d Ἐνταῦθα δὴ καὶ πάνυ μέγα ἐγέλασαν τε καὶ ἐθορύβησαν
οἱ ἔρασταὶ τοῖν ἀνδροῖν, ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν· οἱ
δ' ἄλλοι ἡμεῖς ἐκπεπληγμένοι ἐσιωπῶμεν. γνοὺς δὲ ἡμᾶς
ὁ Εὐθύδημος ἐκπεπληγμένους, ἵν' ἔτι μᾶλλον θαυμάζοιμεν
5 αὐτόν, οὐκ ἀνίει τὸ μειράκιον, ἀλλ' ἠρώτα, καὶ ὥσπερ οἱ
ἀγαθοὶ ὄρχησταί, διπλᾶ ἔστρεφε τὰ ἐρωτήματα περὶ τοῦ

a 7 ἄλλο τι T: ἄλλ' ὅτι B b 3 ἠπίστασθε T: ἐπίστασθε B
b 4 ἄρα TW: ἄρα σοφοὶ B c 4 ὑμῖν T: ἡμῖν B c 7 εὖ σὺ
scripsi (εὖ Schanz): εὐθὺς BT d 1 μέγα TW: om. B d 5 ἀνίει
T: ἂν τει B ἠρώτα καὶ TW: ἠρώτα B: secl. Schanz

αὐτοῦ, καὶ ἔφη· Πότερον γὰρ οἱ μαυθάνοντες μαυθάνουσιν
ἢ ἐπίστανται ἢ ἢ μὴ ἐπίστανται;

Καὶ ὁ Διονυσόδωρος πάλιν μικρὸν πρὸς με ψιθυρίσας,
Καὶ τοῦτ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἕτερον τοιοῦτον οἶον τὸ ε
πρότερον.

Ὁ Ζεῦ, ἔφην ἐγώ, ἢ μὴν καὶ τὸ πρότερόν γε καλὸν ἡμῖν
ἐφάνη τὸ ἐρώτημα.

Πάντ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, τοιαῦτα ἡμεῖς ἐρωτῶμεν ἄφυκτα. 5

Τοιγάρτοι, ἦν δ' ἐγώ, δοκεῖτέ μοι εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς
μαθηταῖς.

Ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν Κλεινίας τῷ Εὐθυδήμῳ ἀπεκρίνατο
ὅτι μαυθάνοιεν οἱ μαυθάνοντες ἢ οὐκ ἐπίσταντο· ὁ δὲ ἤρετο
αὐτὸν διὰ τῶν αὐτῶν ὧν περ τὸ πρότερον· Τί δέ; ἢ δ' ὅς, οὐκ 277
ἐπίστασαι σὺ γράμματα;—Ναί, ἔφη.—Οὐκοῦν ἅπαντα;—
Ὁμολόγει.—Ὅταν οὖν τις ἀποστοματίζει ὅτι οὖν, οὐ γράμματα
ἀποστοματίζει;—Ὁμολόγει.—Οὐκοῦν ὧν τι σὺ ἐπίστασαι,
ἔφη, ἀποστοματίζει, εἶπερ πάντα ἐπίστασαι;—Καὶ τοῦτο 5
ὠμολόγει.—Τί οὖν; ἢ δ' ὅς, ἄρα σὺ (οὐ) μαυθάνεις ἅττ' ἂν
ἀποστοματίζει τις, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος γράμματα μαυθάνει;
—Οὐκ, ἀλλ', ἢ δ' ὅς, μαυθάνω.—Οὐκοῦν ἢ ἐπίστασαι, ἢ δ'
ὅς, μαυθάνεις, εἶπερ γε ἅπαντα τὰ γράμματα ἐπίστασαι.— b
Ὁμολόγησεν.—Οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἀπεκρίνω, ἔφη.

Καὶ οὐπω σφόδρα τι ταῦτα εἶρητο τῷ Εὐθυδήμῳ, καὶ ὁ
Διονυσόδωρος ὥσπερ σφαῖραν ἐκδεξάμενος τὸν λόγον πάλιν
ἔστοχάζετο τοῦ μειρακίου, καὶ εἶπεν· Ἐξαπατᾷ σε Εὐθύ- 5
δημος, ὦ Κλεινία. εἶπε γάρ μοι, τὸ μαυθάνειν οὐκ ἐπιστήμην
ἔστι λαμβάνειν τούτου οὐ ἂν τις μαυθάνη;—Ὁμολόγει ὁ
Κλεινίας.—Τὸ δ' ἐπίστασθαι, ἢ δ' ὅς, ἄλλο τι ἢ ἔχειν
ἐπιστήμην ἢ ἢ ἔστιν;—Συνέφη.—Τὸ ἄρα μὴ ἐπίστασθαι

ε 3 ἡμῖν Stephanus : ὑμῖν B T W ε 4 τὸ ἐρώτημα secl. Hirschig
a 5 πάντα] ταῦτα scr. Coisl. a 6 οὐ add. Coisl. a 8 μαυθάνω
T : μαυθάνει B W (sed ω supra ei W) ἢ δ' ὅς Routh : εἰδῶς T : ἔφη
B W b 1 γράμματα B : γράμματά τ' T b 3 ταῦτα εἶρητο
B W : εἶρητο ταῦτα T

c μήπω ἔχειν ἐπιστήμην ἐστίν;—Ὁμολόγει αὐτῷ.—Πότερον οὖν εἰσιν οἱ λαμβάνοντες ὅτιοῦν οἱ ἔχοντες ἤδη ἢ οἱ ἂν μὴ ἔχωσιν;—Οἱ ἂν μὴ.—Οὐκοῦν ὠμολόγηκας εἶναι τούτων καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους, τῶν μὴ ἔχόντων;—Κατένευσε.—
5 Τῶν λαμβανόντων ἄρ' εἰσὶν οἱ μαθάνοντες, ἀλλ' οὐ τῶν ἔχόντων;—Συνέφη.—Οἱ μὴ ἐπιστάμενοι ἄρα, ἔφη, μαθάνουσι, ὧ Κλεινία, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐπιστάμενοι.

d *Ἐτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλῶν ὥσπερ πάλαισμα ὄρμα ὁ Εὐθύδημος τὸν νεανίσκον· καὶ ἐγὼ γνούς βαπτίζομενον τὸ μεράκιον, βουλόμενος ἀναπαῦσαι αὐτό, μὴ ἡμῖν ἀποδειλιάσειε, παραμυθούμενος εἶπον· ὦ Κλεινία, μὴ θαύμαζε εἰ
5 σοι φαίνονται ἀήθεις οἱ λόγοι. ἴσως γὰρ οὐκ αἰσθάνη οἶον ποιεῖτον τῷ ξένῳ περὶ σέ· ποιεῖτον δὲ ταῦτον ὅπερ οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυβάντων, ὅταν τὴν θρόνῳσι ποιῶσι περὶ τοῦτον ὃν ἂν μέλλωσι τελεῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖ χορεία τίς ἐστι καὶ παιδιὰ, εἰ ἄρα καὶ τετέλεσαι καὶ νῦν
e τούτῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ χορεύετον περὶ σέ καὶ οἶον ὀρχεῖσθον παίζοντε, ὡς μετὰ τοῦτο τελοῦντε. νῦν οὖν νόμισον τὰ πρῶτα τῶν ἱερῶν ἀκούειν τῶν σοφιστικῶν. πρῶτον γάρ, ὡς φησι Πρόδικος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος μαθεῖν δεῖ·
5 ὁ δὴ καὶ ἐνδείκνυσθόν σοι τῷ ξένῳ, ὅτι οὐκ ἤδησθα τὸ μαθάνειν ὅτι οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι μὲν ἐπὶ τῷ τοιῷδε, ὅταν τις ἐξ ἀρχῆς μηδεμίαν ἔχων ἐπιστήμην περὶ πράγματός
278 τινος ἔπειτα ὕστερον αὐτοῦ λαμβάνῃ τὴν ἐπιστήμην, καλοῦσι δὲ ταῦτον τοῦτο καὶ ἐπειδὴν ἔχων ἤδη τὴν ἐπιστήμην ταύτη τῇ ἐπιστήμῃ ταῦτον τοῦτο πρᾶγμα ἐπισκοπῇ ἢ πραττόμενον ἢ λεγόμενον—μᾶλλον μὲν αὐτὸ συνιέναι καλοῦσιν ἢ μαθάνειν, ἔστι δ' ὅτε καὶ μαθάνειν—σὲ δὲ τοῦτο, ὡς οὗτοι ἐνδείκνυνται, διαλέληθεν, ταῦτον ὄνομα ἐπ' ἀνθρώποις ἐναν-

c 1 ἐστίν T: ἔχειν B πότερον BT: πότεροι W c 3 ἔχωσιν
huc transp. Badham: post μή BT: secl. Schanz d 1 κατα-
βαλῶν Heindorf: καταβαλῶν BT: secl. Badham (etiam τὸν νεανίσκον
secl. Cobet) d 5 ἀήθεις T et in marg. γρ. W: ἀληθεῖς BW
d 8 ποιῶσιν BTW: ποιῶνται in marg. T d 9 χορεία in marg. Wt:
χορηγία BTW e 2 παίζοντε T: παίζοντες B

τίως ἔχουσιν κείμενον, τῷ τε εἰδότι καὶ ἐπὶ τῷ μή· παρα-
 πλήσιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐρωτήματι, ἐν ᾧ
 ἡρώτων σε πότερα μαυθάνουσιν οἱ ἄνθρωποι ἃ ἐπίστανται **b**
 ἢ ἃ μή. ταῦτα δὴ τῶν μαθημάτων παιδιὰ ἐστίν—διὸ καὶ
 φημι ἐγὼ σοι τούτους προσπαίξειν—παιδιὰν δὲ λέγω διὰ
 ταῦτα, ὅτι, εἰ καὶ πολλὰ τις ἢ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα μάθοι,
 τὰ μὲν πράγματα οὐδὲν ἂν μᾶλλον εἰδείη πῆ ἔχει, προσ- **5**
 παίξειν δὲ οἷός τ' ἂν εἴη τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὴν τῶν ὀνο-
 μάτων διαφορὰν ὑποσκελίζων καὶ ἀνατρέπων, ὥσπερ οἱ τὰ
 σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι
 καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴν ἴδωσιν ὑπτιον ἀνατετραμμένον. ταῦτα **c**
 μὲν οὖν σοι παρὰ τούτων νόμιζε παιδιὰν γεγονέναι· τὸ δὲ
 μετὰ ταῦτα δῆλον ὅτι τούτῳ γέ σοι αὐτῶ τὰ σπουδαῖα
 ἐνδείξεσθον, καὶ ἐγὼ ὑφηγήσομαι αὐτοῖν ἵνα μοι ὁ ὑπέσχοντο
 ἀποδώσω. ἐφάτην γὰρ ἐπιδείξασθαι τὴν προτρεπτικὴν **5**
 σοφίαν· νῦν δέ, μοι δοκεῖ, δεῖν ψηθήτην πρότερον πᾶσαι
 πρὸς σέ. ταῦτα μὲν οὖν, ὦ Εὐθύδημέ τε καὶ Διονυσόδωρε,
 πεπαίσθω τε ὑμῖν, καὶ ἴσως ἰκανῶς ἔχει· τὸ δὲ δὴ μετὰ **d**
 ταῦτα ἐπιδείξατο προτρέποντε τὸ μειράκιον ὅπως χρῆ
 σοφίας τε καὶ ἀρετῆς ἐπιμεληθῆναι. πρότερον δ' ἐγὼ σφῶν
 ἐνδείξομαι οἷον αὐτὸ ὑπολαμβάνω καὶ οἷου αὐτοῦ ἐπιθυμῶ
 ἀκοῦσαι. ἐὰν οὖν δόξω ὑμῖν ἰδιωτικῶς τε καὶ γελοῖως αὐτὸ **5**
 ποιεῖν, μή μου καταγελᾶτε· ὑπὸ προθυμίας γὰρ τοῦ ἀκοῦσαι
 τῆς ὑμετέρας σοφίας τολμήσω ἀπαντοσχεδιάσαι ἐναντίον
 ὑμῶν. ἀνάσχεσθον οὖν ἀγελαστὶ ἀκούοντες αὐτοὶ τε καὶ **e**
 οἱ μαθηταὶ ὑμῶν· σὺ δέ μοι, ὦ παῖ Ἀξιόχου, ἀπόκριναι.

Ἄρα γε πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν; ἦ

α 7 τῷ τε B: ἐπὶ τῷ τε TW ἐπὶ secl. Schanz c 3 αὐτῶ] αὐ
 Schleiermacher: αὐτὰ Heindorf c 4 ἐνδείξεσθον B: ἐνδείξασθον
 T: ἐνδείξασθον W (sed ε supra α W) c 5 ἀποδώσω W: ἀποδώσειν
 B T (αὐτοῖν ἃ μοι ὑπέσχοντο ἀποδώσειν ci. Winkelmann) ἐπιδείξε-
 σθαι Stephanus c 6 δεῖν ψηθήτην πρότερον T: δεῖν ψηθήτην
 πρότερον δεῖν B W πᾶσαι T: παῖσαι B: παῖξαι W t d 1 πεπαίσθω
 T: πεπαυσθω B d 7 ἀπαντοσχεδιάσαι W: ἀπ' αὐτὸ σχεδιάσαι B:
 αὐτοσχεδιάσαι T θ 1 ἀνάσχεσθον T: ἀνασχεθον B

τούτο μὲν ἐρώτημα ὦν νυνδὴ ἐφοβούμεν ἔν τῶν καταγελά-
 5 στῶν; ἀνόητον γὰρ δήπου καὶ τὸ ἐρωτᾶν τὰ τοιαῦτα· τίς γὰρ
 οὐ βούλεται ἀνθρώπων εὖ πράττειν;—Οὐδεὶς ὅστις οὐκ, ἔφη
 279 ὁ Κλειτίας.—Εἶπεν, ἦν δ' ἐγώ· τὸ δὴ μετὰ τοῦτο, ἐπειδὴ βου-
 λόμεθα εὖ πράττειν, πῶς ἂν εὖ πράττοιμεν; ἄρ' ἂν εἰ ἡμῖν
 πολλὰ κάγαθὰ εἴη; ἢ τοῦτο ἐκείνου ἔτι εὐηθέστερον; δῆλον
 γάρ που καὶ τοῦτο ὅτι οὕτως ἔχει.—Συνέφη.—Φέρε δὴ,
 5 ἀγαθὰ δὲ ποῖα ἄρα τῶν ὄντων τυγχάνει ἡμῖν ὄντα; ἢ οὐ
 χαλεπὸν οὐδὲ σεμνοῦ ἀνδρὸς πάνυ τι οὐδὲ τοῦτο ἔοικεν εἶναι
 εὐπορεῖν; πᾶς γὰρ ἂν ἡμῖν εἴποι ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀγαθόν·
 ἢ γάρ;—Πάνυ γ', ἔφη.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ
 b καλὸν εἶναι καὶ τᾶλλα κατὰ τὸ σῶμα ἰκανῶς παρεσκευά-
 σθαι;—Συνεδόκει.—'Αλλὰ μὴν εὐγένειαί γε καὶ δυνάμεις καὶ
 τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δῆλὰ ἔστιν ἀγαθὰ ὄντα.—'Ωμολόγει.—
 Τί οὖν, ἔφη, ἔτι ἡμῖν λείπεται τῶν ἀγαθῶν; τί ἄρα ἔστιν
 5 τὸ σόφρονά τε εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον; πότερον
 πρὸς Διός, ὦ Κλειτία, ἡγῆ σύ, ἔαν ταῦτα τιθῶμεν ὡς
 ἀγαθὰ, ὀρθῶς ἡμᾶς θήσεις, ἢ ἔαν μή; ἴσως γὰρ ἂν τις ἡμῖν
 ἀμφισβητήσειεν· σοὶ δὲ πῶς δοκεῖ;—'Αγαθὰ, ἔφη ὁ Κλει-
 c νίας.—Εἶπεν, ἦν δ' ἐγώ· τὴν δὲ σοφίαν ποῦ χοροῦ τάξομεν;
 ἐν τοῖς ἀγαθοῖς, ἢ πῶς λέγεις;—'Ἐν τοῖς ἀγαθοῖς.—'Ευθυ-
 μοῦ δὴ μή τι παραλείπωμεν τῶν ἀγαθῶν, ὅτι καὶ ἄξιον
 λόγου.—'Αλλὰ μοι δοκοῦμεν, ἔφη, οὐδέν, ὁ Κλειτίας.—Καὶ
 5 ἐγὼ ἀναμνησθεῖς εἶπον ὅτι Ναὶ μὰ Δία κινδυνεύομέν γε
 τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν παραλιπεῖν.—Τί τοῦτο; ἢ δ' ὅς.
 —Τὴν εὐτυχίαν, ὦ Κλειτία· ὁ πάντες φασί, καὶ οἱ πάνυ
 φαῦλοι, μέγιστον τῶν ἀγαθῶν εἶναι.—'Αληθῆ λέγεις, ἔφη.
 —Καὶ ἐγὼ αὖ πάλιν μετανοήσας εἶπον ὅτι 'Ολίγου κατα-
 d γέλαστοι ἐγενόμεθα ὑπὸ τῶν ζένων ἐγὼ τε καὶ σύ, ὦ παῖ
 'Αξιόχου.—Τί δὴ, ἔφη, τοῦτο;—'Ὅτι εὐτυχίαν ἐν τοῖς ἐμ-
 προσθεν θέμενοι νυνδὴ αὐθις περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐλέγομεν.—

e 6 ἀνθρώπων T W : om. B a 7 εὐπορεῖν B : εὐρεῖν T ἂν T :
 om. B b 2 γε scripsi : τε B T c 3 παραλείπωμεν] παρε-
 λίπομεν Cobet

Τί οὖν δὴ τοῦτο;—Καταγέλαστον δὴπον, ὃ πάλαι πρόκειται, 5
 τοῦτο πάλιν προτιθέναι καὶ δις ταῦτὰ λέγειν.—Πῶς, ἔφη, 5
 τοῦτο λέγεις;—Ἡ σοφία δὴπου, ἦν δ' ἐγώ, εὐτυχία ἐστίν·
 τοῦτο δὲ κὰν παῖς γνοίη.—Καὶ ὃς ἐθαύμασεν· οὕτως ἔτι νέος
 τε καὶ εὐήθης ἐστί.—Κἀγὼ γνοὺς αὐτὸν θαυμάζοντα, Ἔρα
 οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὦ Κλεινία, ὅτι περὶ ἀλλημάτων εὐπραγίαν e
 οἱ ἀλληταὶ εὐτυχέστατοί εἰσιν;—Συνέφη.—Οὐκοῦν, ἦν δ'
 ἐγώ, καὶ περὶ γραμμάτων γραφῆς τε καὶ ἀναγνώσεως οἱ
 γραμματισταί;—Πάνυ γε.—Τί δέ; πρὸς τοὺς τῆς θαλάττης
 κινδύνους μῶν οἶει εὐτυχεστέρους τινὰς εἶναι τῶν σοφῶν 5
 κυβερνητῶν, ὡς ἐπὶ πᾶν εἰπεῖν;—Οὐ δῆτα.—Τί δέ; στρα-
 τευόμενος μετὰ ποτέρου ἂν ἥδιον τοῦ κινδύνου τε καὶ τῆς
 τύχης μετέχοις, μετὰ σοφοῦ στρατηγοῦ ἢ μετὰ ἀμαθοῦς;— 280
 Μετὰ σοφοῦ.—Τί δέ; ἀσθενῶν μετὰ ποτέρου ἂν ἠδέως
 κινδυνεύοις, μετὰ σοφοῦ ἰατροῦ ἢ μετὰ ἀμαθοῦς;—Μετὰ
 σοφοῦ.—Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι εὐτυχέστερον ἂν οἶει πράτ-
 τειν μετὰ σοφοῦ πράττων ἢ μετὰ ἀμαθοῦς;—Συνεχώρει.— 5
 Ἡ σοφία ἄρα πανταχοῦ εὐτυχεῖν ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους.
 οὐ γὰρ δὴπου ἀμαρτάνοι γ' ἂν ποτέ τι σοφία, ἀλλ' ἀνάγκη
 ὀρθῶς πράττειν καὶ τυγχάνειν· ἢ γὰρ ἂν οὐκέτι σοφία εἴη.

Συνωμολογησάμεθα τελευτῶντες οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν κεφα- b
 λαίῳ οὕτω τοῦτο ἔχειν, σοφίας παρούσης, ᾧ ἂν παρῆ, μηδὲν
 προσδεῖσθαι εὐτυχίας· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο συνωμολογησάμεθα,
 πάλιν ἐπυνθανόμην αὐτοῦ τὰ πρότερον ὠμολογημένα πῶς 5
 ἂν ἡμῖν ἔχοι. Ὁμολογήσαμεν γάρ, ἔφη, εἰ ἡμῖν ἀγαθὰ 5
 πολλὰ παρέλῃ, εὐδαιμονεῖν ἂν καὶ εὖ πράττειν.—Συνέφη.—
 Ἄρ' οὖν εὐδαιμονοῦμεν ἂν διὰ τὰ παρόντα ἀγαθὰ, εἰ μηδὲν
 ἡμᾶς ὠφελοῖ ἢ εἰ ὠφελοῖ;—Εἰ ὠφελοῖ, ἔφη.—Ἄρ' οὖν ἂν
 τι ὠφελοῖ, εἰ εἴη μόνον ἡμῖν, χρώμεθα δ' αὐτοῖς μή; οἶον c

d 5 προτιθέναι] τιθέναι Cobet e 1 εὐπραγίαν secl. ci. Schanz
 a 2 ἠδέως] ἥδιον Hirschig a 3 κινδυνεύοις Bt: κινδυνεύεις T
 a 7 τι ci. Heindorf: τις B T (τις σοφία Aldina) b 2 ᾧ ἂν Casaubon:
 ἔταν B T W b 3 συνωμολογησάμεθα T W: συνωμολογησόμεθα B
 b 5 ἂν] ἄρ' Badham c 1 ὠφελοῖ εἰ εἴη Bekker (et sic legit
 Iamblichus): ὠφελοίη η B: ὠφελοίη εἰ ἦι T

σιτία εἰ ἡμῖν εἶη πολλά, ἐσθίομεν δὲ μή, ἢ ποτόν, πίνομεν
 δὲ μή, ἔσθ' ὅτι ὠφελοίμεθ' ἄν;—Οὐ δῆτα, ἔφη.—Τί δέ;
 οἱ δημιουργοὶ πάντες, εἰ αὐτοῖς εἶη πάντα τὰ ἐπιτήδεια
 5 παρεσκευασμένα ἐκάστῳ εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, χρῶντο δὲ
 αὐτοῖς μή, ἅρ' ἄν οὗτοι εὖ πράττοιεν διὰ τὴν κτήσιν, ὅτι
 κεκτημένοι εἶεν πάντα ἃ δεῖ κεκτηῖσθαι τὸν δημιουργόν;
 οἶον τέκτων, εἰ παρεσκευασμένος εἶη τὰ τε ὄργανα ἅπαντα
 καὶ ξύλα ἱκανά, τεκταίνοιτο δὲ μή, ἔσθ' ὅτι ὠφελοῖτ' ἄν
 d ἀπὸ τῆς κτήσεως;—Οὐδαμῶς, ἔφη.—Τί δέ, εἴ τις κεκτη-
 μένος εἶη πλοῦτόν τε καὶ ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν πάντα τὰ ἀγαθὰ,
 χρῶντο δὲ αὐτοῖς μή, ἅρ' ἄν εὐδαιμονοῖ διὰ τὴν τούτων
 κτήσιν τῶν ἀγαθῶν;—Οὐ δῆτα, ὦ Σώκρατες.—Δεῖ ἄρα,
 5 ἔφην, ὡς ἕοικεν, μὴ μόνον κεκτηῖσθαι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ τὸν
 μέλλοντα εὐδαίμονα ἔσεσθαι, ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς· ἢ
 οὐδὲν ὄφελος τῆς κτήσεως γίνεται.—'Ἀληθῆ λέγεις.—'Ἀρ'
 e οὖν, ὦ Κλεινία, ἤδη τοῦτο ἱκανὸν πρὸς τὸ εὐδαίμονα ποιῆσαι
 τινα, τό τε κεκτηῖσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὸ χρῆσθαι αὐτοῖς;—
 'Ἐμοιγε δοκεῖ.—Πότερον, ἢν δ' ἐγώ, ἐὰν ὀρθῶς χρῆται τις
 ἢ καὶ ἐὰν μή;—'Ἐὰν ὀρθῶς.—Καλῶς γε, ἢν δ' ἐγώ, λέγεις.
 5 πλέον γάρ που οἶμαι θάτερόν ἐστιν, ἐὰν τις χρῆται ὀφθοῦν
 μὴ ὀρθῶς πράγματι ἢ ἐὰν ἐᾷ· τὸ μὲν γὰρ κακόν, τὸ δὲ οὔτε
 281 κακὸν οὔτε ἀγαθόν· ἢ οὐχ οὕτω φαμέν;—Συνεχώρει.—Τί
 οὖν; ἐν τῇ ἐργασίᾳ τε καὶ χρῆσει τῇ περὶ τὰ ξύλα μὴ
 ἄλλο τί ἐστιν τὸ ἀπεργαζόμενον ὀρθῶς χρῆσθαι ἢ ἐπιστήμη
 ἢ τεκτονική;—Οὐ δῆτα, ἔφη.—'Ἀλλὰ μὴν που καὶ ἐν τῇ
 5 περὶ τὰ σκευὴ ἐργασίᾳ τὸ ὀρθῶς ἐπιστήμη ἐστὶν ἢ ἀπεργα-
 ζομένη.—Συνέφη.—'Ἀρ' οὖν, ἢν δ' ἐγώ, καὶ περὶ τὴν χρεῖαν
 ὦν ἐλέγομεν τὸ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, πλούτου τε καὶ ὑγιείας

c 2 ποτόν] ποτά ci. Heindorf c 6 ἄν TW: om. B ὅτι T: οἱ B
 d 3 τὴν τούτων τῶν ἀγαθῶν κτήσιν Iamblichus d 4 δεῖ Iamblichus:
 δεῖν B T W d 6 ἢ Iamblichus: ὡς B T e 1 ἢδη T W
 Stobaeus: ὁ δὲ B τοῦτο ἱκανὸν T Stobaeus: τούτῳ καλλίῳ B:
 τούτῳ καλλίῳ W e 4 ἢ καὶ B T W: ἢ Stobaeus γε Sto-
 baeus: δὲ B T W e 5 μὴ ὀρθῶς ὀφθοῦν πράγματι Iamblichus
 Stobaeus

καὶ κάλλους, τὸ ὀρθῶς πᾶσι τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι ἐπι-
 στήμη ἢν ἡγουμένη καὶ κατορθοῦσα τὴν πράξιν, ἢ ἄλλο τι; **b**
 —'Επιστήμη, ἢ δ' ὅς.—Οὐ μόνον ἄρα εὐτυχίαν ἀλλὰ καὶ
 εὐπραγίαν, ὡς ἔοικεν, ἢ ἐπιστήμη παρέχει τοῖς ἀνθρώποις
 ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει.—'Ωμολόγει.—'Αρ' οὖν ὦ
 πρὸς Διός, ἢν δ' ἐγώ, ὄφελός τι τῶν ἄλλων κτημάτων ἀνευ **5**
 φρονήσεως καὶ σοφίας; ἄρα γε ἂν ὄναιτο ἄνθρωπος πολλὰ
 κεκτημένος καὶ πολλὰ πράττων νοῦν μὴ ἔχων, ἢ μᾶλλον
 ὀλίγα νοῦν ἔχων; ὦδε δὲ σκόπει· οὐκ ἐλάττω πράττων
 ἐλάττω ἂν ἔξαμαρτάνοι, ἐλάττω δὲ ἁμαρτάνων ἦττον ἂν **c**
 κακῶς πράττοι, ἦττον δὲ κακῶς πράττων ἄθλιος ἦττον ἂν
 εἴη;—Πάνυ γ', ἔφη.—Πότερον οὖν ἂν μᾶλλον ἐλάττω τις
 πράττοι πένης ὢν ἢ πλούσιος;—Πένης, ἔφη.—Πότερον δὲ
 ἀσθενῆς ἢ ἰσχυρός;—'Ασθενής.—Πότερον δὲ ἐντιμος ἢ **5**
 ἀτιμος;—'Ατιμος.—Πότερον δὲ ἀνδρείος ὢν καὶ σώφρων
 ἐλάττω ἂν πράττοι ἢ δειλός;—Δειλός.—Οὐκοῦν καὶ ἀργός
 μᾶλλον ἢ ἐργάτης;—Συνεχώρει.—Καὶ βραδύς μᾶλλον ἢ
 ταχύς, καὶ ἀμβλὸν ὀρῶν καὶ ἀκούων μᾶλλον ἢ ὀξύ;—Πάντα **d**
 τὰ τοιαῦτα συνεχωροῦμεν ἀλλήλοις.—'Εν κεφαλαίῳ δ', ἔφη,
 ὦ Κλεινία, κινδυνεύει σύμπαντα ἢ τὸ πρῶτον ἔφαμεν ἀγαθὰ
 εἶναι, οὐ περὶ τούτου ὁ λόγος αὐτοῖς εἶναι, ὅπως αὐτὰ γε
 καθ' αὐτὰ πέφυκεν ἀγαθὰ [εἶναι], ἀλλ' ὡς ἔοικεν ὦδ' ἔχει **5**
 εἶναι μὲν αὐτῶν ἡγήται ἀμαθία, μείζω κακὰ εἶναι τῶν ἐναν-
 τίων, ὅσῳ δυνατώτερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμένῳ κακῷ ὄντι,
 εἶναι δὲ φρόνησίς τε καὶ σοφία, μείζω ἀγαθὰ, αὐτὰ δὲ καθ'
 αὐτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐδενὸς ἄξια εἶναι.—Φαίνεται, ἔφη, **e**
 ὡς ἔοικεν, οὕτως, ὡς σὺ λέγεις.—Τί οὖν ἡμῖν συμβαίνει ἐκ

a 8 τὸ . . . χρῆσθαι secl. Badham b 1 ἢν] ἢ Badham b 3 τοῖς
 ἀνθρώποις T W Iamblichus : om. B b 6 ἂν ὄναιτο B : ὄναιτ'
 ἂν T b 7 μᾶλλον ἢ ὀλίγα; (om. νοῦν ἔχων) Iamblichus c 3 ἂν
 T : om. B c 6 καὶ σώφρων secl. Badham c 7 πράττοι T :
 πράττοι B (sed σ punctis notatum) d 2 συνεχωροῦμεν T W : ξυνε-
 χώρου ἐν B d 3 κινδυνεύει B : κινδυνεύεις T d 4 ὁ λόγος
 αὐτοῖς] αὐτοῖς ὁ λόγος Iamblichus d 5 εἶναι T (sed postea additum
 videtur Schanzio) Iamblichus : om. B W d 6 ἡγήται B : ἡγεῖται
 T (sed suprascr. η)

τῶν εἰρημένων; ἄλλο τι ἢ τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ὄν οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν, τούτοις δὲ δυοῖν ὄντοις ἢ μὲν σοφία
5 ἀγαθόν, ἢ δὲ ἀμαθία κακόν;—Ὡμολόγει.

- 282 *Ἐτι τοῖνυν, ἔφη, τὸ λοιπὸν ἐπισκεψώμεθα. ἐπειδὴ εὐδαίμονες μὲν εἶναι προθυμούμεθα πάντες, ἐφάνημεν δὲ τοιοῦτοι γιγνόμενοι ἐκ τοῦ χρῆσθαι τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρῆσθαι, τὴν δὲ ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη (ἦν)
5 ἢ παρέχουσα, δεῖ δὴ, ὡς ἔοικεν, ἐκ παντὸς τρόπου ἅπαντα ἄνδρα τοῦτο παρασκευάζεσθαι, ὅπως ὡς σοφώτατος ἔσται ἢ οὐ;—Ναί, ἔφη.—Καὶ παρὰ πατρός γε δήπου τοῦτο οἴομενον δεῖν παραλαμβάνειν πολὺ μᾶλλον ἢ χρήματα, καὶ
b παρ' ἐπιτρόπων καὶ φίλων τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν φασκόντων ἐραστῶν εἶναι, καὶ ξένων καὶ πολιτῶν, δεόμενον καὶ ἰκετεύοντα σοφίας μεταδιδόναι, οὐδὲν αἰσχρόν, ὦ Κλεινία, οὐδὲ νεμεσητὸν ἕνεκα τούτου ὑπηρετεῖν καὶ δουλεύειν καὶ
5 ἐραστῇ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ, ὅτιοῦν ἐθέλοντα ὑπηρετεῖν τῶν καλῶν ὑπηρετημάτων, προθυμούμενον σοφὸν γενέσθαι ἢ οὐ δοκεῖ σοι, ἔφη ἐγώ, οὕτως;—Πάνυ μὲν οὖν εὖ μοι δοκεῖς
c λέγειν, ἢ δ' ὅς.—Εἰ ἔστι γε, ὦ Κλεινία, ἦν δ' ἐγώ, ἢ σοφία διδακτὸν, ἀλλὰ μὴ ἀπὸ ταυτομάτου παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις· τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἔτι ἄσκεπτον καὶ οὐπω διωμολογημένον ἐμοί τε καὶ σοί.—'Ἄλλ' ἔμοιγε, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
5 διδακτὸν εἶναι δοκεῖ.—Καὶ ἐγὼ ἤσθεις εἶπον· Ἡ καλῶς λέγεις, ὦ ἄριστε ἀνδρῶν, καὶ εὖ ἐποίησας ἀπαλλάξας με σκέψεως πολλῆς περὶ τούτου αὐτοῦ, πότερον διδακτὸν ἢ οὐ διδακτὸν ἢ σοφία. νῦν οὖν ἐπειδὴ σοὶ καὶ διδακτὸν δοκεῖ καὶ μόνον τῶν ὄντων εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῇ ποιεῖν τὸν
d ἄνθρωπον, ἄλλο τι ἢ φαίης ἂν ἀναγκαῖον εἶναι φιλοσοφεῖν καὶ αὐτὸς ἐν νῶ ἔχεις αὐτὸ ποιεῖν;—Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὡς οἶόν τε μάλιστα.

a 1 ἐπειδὴ T : ἐπειδὴ δὲ B a 4 ἦν ἢ Badham (ἦν ci. Heindorf) :
ἐστὶν ἢ Iamblichus : ἢ BT a 5 ἅπαντα] πάντα Iamblichus
b 6 προθυμούμενον TW : προθυμούμενος B (sed v suprascr. b)
c 3 ἄσκεπτον BW : σκεπτέον T

Καὶ γὰρ ταῦτα ἄσμενος ἀκούσας, Τὸ μὲν ἐμόν, ἔφην, παρά-
 δειγμα, ὧ Διονυσόδωρέ τε καὶ Εὐθύδημε, οἷων ἐπιθυμῶ τῶν 5
 προτρεπτικῶν λόγων εἶναι, τοιοῦτον, ἰδιωτικὸν ἴσως καὶ
 μόλις διὰ μακρῶν λεγόμενον· σφῶν δὲ ὀπότερος βούλεται,
 ταῦτὸν τοῦτο τέχνη πράττων ἐπιδειξάτω ἡμῖν. εἰ δὲ μὴ
 τοῦτο βούλεσθον, ὅθεν ἐγὼ ἀπέλιπον, τὸ ἐξῆς ἐπιδείξατον e
 τῷ μεираκίῳ, πότερον πᾶσαν ἐπιστήμην δεῖ αὐτὸν κτᾶσθαι,
 ἢ ἔστι τις μία ἣν δεῖ λαβόντα εὐδαιμονεῖν τε καὶ ἀγαθὸν
 ἄνδρα εἶναι, καὶ τίς αὕτη. ὡς γὰρ ἔλεγον ἀρχόμενος, περὶ
 πολλοῦ ἡμῖν τυγχάνει ὃν τόνδε τὸν νεανίσκον σοφόν τε 5
 καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι.

Ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα εἶπον, ὧ Κρίτων· τῷ δὲ μετὰ τοῦτο 283
 ἐσομένῳ πάνυ σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, καὶ ἐπεσκόπουν
 τίνα ποτὲ τρόπον ἄψοιντο τοῦ λόγου καὶ ὀπόθεν ἄρξοιντο
 παρακελευόμενοι τῷ νεανίσκῳ σοφίαν τε καὶ ἀρετὴν ἀσκεῖν.
 ὁ οὖν πρεσβύτερος αὐτῶν, ὁ Διονυσόδωρος, πρότερος ἤρχετο 5
 τοῦ λόγου, καὶ ἡμεῖς πάντες ἐβλέπομεν πρὸς αὐτὸν ὡς
 αὐτίκα μάλα ἀκουσόμενοι θαυμασίους τινας λόγους. ὅπερ
 οὖν καὶ συνέβη ἡμῖν· θαυμαστὸν γάρ τινα, ὧ Κρίτων, ἀνὴρ b
 κατήρχεν λόγον, οὗ σοὶ ἄξιον ἀκούσαι, ὡς παρακελευστικὸς
 ὁ λόγος ἦν ἐπ' ἀρετῆν.

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὧ Σώκρατες τε καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι, ὅσοι
 φατὲ ἐπιθυμεῖν τόνδε τὸν νεανίσκον σοφὸν γενέσθαι, πότε- 5
 ρον παίζετε ταῦτα λέγοντες ἢ ὡς ἀληθῶς ἐπιθυμεῖτε καὶ
 σπουδάχετε;

Καὶ γὰρ διενοήθην ὅτι ᾤθητήν ἄρα ἡμᾶς τὸ πρότερον
 παίζειν, ἡνίκα ἐκελεύομεν διαλεχθῆναι τῷ νεανίσκῳ αὐτῶ,
 καὶ διὰ ταῦτα προσεπαισάτην τε καὶ οὐκ ἐσπουδασάτην· 10

d 5 οἷων Routh : οἷον B T W (οἷον . . . τὸν προτρεπτικὸν λόγον corr.
 Ang. C I 4) e 1 ἀπέλιπον B W : ἀπέλειπον T ἐπιδείξατον T :
 ἐπεδείξατον B (sed i supra e B²) e 4 ὡς γὰρ Hermann (ὡσπερ γὰρ
 corr. Coisl.) : ὡσπερ B T W : ὡς ὡσπερ Schanz a 2 ἐπεσκόπουν
 B W : ἐσκόπουν T a 3 ἄψοιντο Heindorf : ἄψαινο B T W
 a 5 ἤρχετο] ἤρχε Schanz b 1 ἀνὴρ Bekker : ὁ ἀνὴρ Vat. 1029 :
 ἀνὴρ B T b 2 σοὶ B : σὸν T b 9 αὐτῶ T : αὐτῷ B

c ταῦτα οὖν διανοηθεῖς ἔτι μᾶλλον εἶπον ὅτι θαυμαστῶς σπουδάζοιμεν.

Καὶ ὁ Διονυσόδωρος, Σκόπει μὴν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὅπως μὴ ἕξαρνος ἔση ἂ νῦν λέγεις.—Ἔσκεμμαι, ἦν δ' ἐγώ·
 5 οὐ γὰρ μή ποτ' ἕξαρνος γένομαι.—Τί οὖν; ἔφη· φατέ βούλεσθαι αὐτὸν σοφὸν γενέσθαι;—Πάνυ μὲν οὖν.—Νῦν δέ, ἦ δ' ὅς, Κλεισίας πότερον σοφός ἐστιν ἢ οὐ;—Οὐκ οὖν φησί γέ πω· ἔστιν δέ, ἦν δ' ἐγώ, οὐκ ἀλαζών.—Ἔμεις δέ,
 d ἔφη, βούλεσθε γενέσθαι αὐτὸν σοφόν, ἀμαθῆ δὲ μὴ εἶναι;—Ὡμολογοῦμεν.—Οὐκοῦν ὅς μὲν οὐκ ἔστιν, βούλεσθε αὐτὸν γενέσθαι, ὅς δ' ἔστι νῦν, μηκέτι εἶναι.—Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἔθορυβήθην· ὁ δέ μου θορυβουμένου ὑπολαβών,
 5 ἄλλο τι οὖν, ἔφη, ἐπεὶ βούλεσθε αὐτὸν ὅς νῦν ἐστὶν μηκέτι εἶναι, βούλεσθε αὐτόν, ὡς ἔοικεν, ἀπολωλέναι; καίτοι πολλοῦ ἂν ἄξιοι οἱ τοιοῦτοι εἶεν φίλοι τε καὶ ἐρασταί, οἵτινες τὰ παιδικὰ περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο ἐξολωλέναι.

e Καὶ ὁ Κτήσιππος ἀκούσας ἠγανάκτησέν τε ὑπὲρ τῶν παιδικῶν καὶ εἶπεν· ὦ ξένη Θούριε, εἰ μὴ ἀγροικότερον, ἔφη, ἦν εἰπεῖν, εἶπον ἄν· “Σοὶ εἰς κεφαλῆν,” ὅτι μαθῶν μου καὶ τῶν ἄλλων καταψεύδη τοιοῦτον πρᾶγμα, ὃ ἐγὼ οἶμαι
 5 οὐδ' ὅσιον εἶναι λέγειν, ὡς ἐγὼ τόνδε βουλοίμην ἂν ἐξολωλέναι.

Τί δέ, ἔφη, ὦ Κτήσιππε, ὁ Εὐθύδημος, ἦ δοκεῖ σοι οἶόν τ' εἶναι ψεύδεσθαι;—Νῆ Δία, ἔφη, εἰ μὴ μαίνομαί γε.—Πότερον λέγοντα τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ἦ, ἢ μὴ
 284 λέγοντα;—Λέγοντα, ἔφη.—Οὐκοῦν εἶπερ λέγει αὐτό, οὐκ ἄλλο λέγει τῶν ὄντων ἢ ἐκεῖνο ὅπερ λέγει;—Πῶς γὰρ ἄν; ἔφη ὁ Κτήσιππος.—Ἐν μὴν κακείνῳ γ' ἐστὶν τῶν ὄντων, ὃ λέγει, χωρὶς τῶν ἄλλων.—Πάνυ γε.—Οὐκοῦν ὁ ἐκεῖνο

ε 1 θαυμαστῶς (ὡς) Cobet ε 5 τ[] ἦ Schanz ε 6 βούλεσθαι
 B T: βούλεσθε W ε 8 ἦν δ' ἐγώ T: om. B W d 6 βούλεσθε
 T: βούλεσθαι B d 7 ἂν ἄξιοι T: ἀνάξιοι B ε 1 τε T: τε
 καὶ B ε 3 μαθῶν] παθῶν Schanz μου] ἐμοῦ Heindorf ε 7 οἶον
 T: οἶός B α 2 τῶν ὄντων secl. Badham ἔν B T W: ἔν ἄλλως t
 α 3 κακείνο B: κακέϊ T

λέγων τὸ ὄν, ἔφη, λέγει;—Ναί.—'Αλλὰ μὴν ὃ γε τὸ ὄν 5
λέγων καὶ τὰ ὄντα τάληθῆ λέγει· ὥστε ὁ Διονυσόδωρος,
εἶπερ λέγει τὰ ὄντα, λέγει τάληθῆ καὶ οὐδὲν κατὰ σοῦ
ψεύδεται.

Ναί, ἔφη· ἀλλ' ὁ ταῦτα λέγων, ἔφη ὁ Κτήσιππος, ὦ b
Εὐθύδημε, οὐ τὰ ὄντα λέγει.

Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Τὰ δὲ μὴ ὄντα, ἔφη, ἄλλο τι ἢ οὐκ
ἔστιν;—Οὐκ ἔστιν.—'Αλλο τι οὖν οὐδαμοῦ τά γε μὴ ὄντα
ὄντα ἔστί;—Οὐδαμοῦ.—'Εστιν οὖν ὅπως περὶ ταῦτα, τὰ μὴ 5
ὄντα, πράξειεν ἂν τίς τι, ὥστ' ἐκεῖνα ποιήσειεν ἂν καὶ
ὅστισοῦν τὰ μηδαμοῦ ὄντα;—Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη ὁ Κτήσι-
ππος.—Τί οὖν; οἱ ῥήτορες ὅταν λέγωσιν ἐν τῷ δήμῳ,
οὐδὲν πράττουσι;—Πράττουσι μὲν οὖν, ἦ δ' ὅς.—Οὐκοῦν
εἶπερ πράττουσι, καὶ ποιοῦσι;—Ναί.—Τὸ λέγειν ἄρα πράτ- c
τειν τε καὶ ποιεῖν ἔστιν;—'Ωμολόγησεν.—Οὐκ ἄρα τά
γε μὴ ὄντ', ἔφη, λέγει οὐδεὶς—ποιοῖ γὰρ ἂν ἤδη τί· σὺ δὲ
ὠμολόγηκας τὸ μὴ ὄν μὴ οἶόν τ' εἶναι μηδένα ποιεῖν—
ὥστε κατὰ τὸν σὸν λόγον οὐδεὶς ψευδῆ λέγει, ἀλλ' εἶπερ 5
λέγει Διονυσόδωρος, τάληθῆ τε καὶ τὰ ὄντα λέγει.

Νὴ Δία, ἔφη ὁ Κτήσιππος, ὦ Εὐθύδημε· ἀλλὰ τὰ ὄντα
μὲν τρόπον τινὰ λέγει, οὐ μέντοι ὥς γε ἔχει.

Πῶς λέγεις, ἔφη ὁ Διονυσόδωρος, ὦ Κτήσιππε; εἰσὶν
γάρ τινες οἱ λέγουσι τὰ πράγματα ὡς ἔχει;—Εἰσὶν μέντοι, d
ἔφη, οἱ καλοὶ τε ἀγαθοὶ καὶ οἱ τάληθῆ λέγοντες.—Τί οὖν;
ἦ δ' ὅς· τὰγαθὰ οὐκ εὔ, ἔφη, ἔχει, τὰ δὲ κακὰ κακῶς;—
Συνεχώρει.—Τοὺς δὲ καλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς ὁμολογεῖς λέ-
γειν ὡς ἔχει τὰ πράγματα;—'Ομολογῶ.—Κακῶς ἄρα, ἔφη, 5
λέγουσιν, ὦ Κτήσιππε, οἱ ἀγαθοὶ τὰ κακὰ, εἶπερ ὡς ἔχει
λέγουσιν.—Ναὶ μὰ Δία, ἦ δ' ὅς, σφόδρα γε, τοὺς γοῦν

b 4 ἄλλο τι T : ἀλλ' ὅτι B b 5 ὄντα secl. Hirschig οὖν T :
om. B τὰ μὴ ὄντα secl. Badham b 6 γρ. ὥστ' ἐκεῖνα in marg.
T et in marg. W : ὡς γε κλεινία B W : ὡσγ' ἐκλεινία T c 4 τὸ
μὴ ὄν B W : τὰ μὴ ὄντα T μηδένα T : μηδὲ B c 5 λόγον
T W : om. B

κακούς ανθρώπους· ὦν σύ, ἔάν μοι πείθῃ, εὐλαβήσῃ εἶναι,
 e ἵνα μή σε οἱ ἀγαθοὶ κακῶς λέγωσιν. ὡς εἶ ἴσθ' ὅτι κακῶς
 λέγουσιν οἱ ἀγαθοὶ τοὺς κακοὺς.—Καὶ τοὺς μεγάλους, ἔφη
 ὁ Εὐθύδημος, μεγάλως λέγουσι καὶ τοὺς θερμοὺς θερμῶς;—
 Μάλιστα δῆπου, ἔφη ὁ Κτήσιππος· τοὺς γοῦν ψυχροὺς
 5 ψυχρῶς λέγουσί τε καὶ φασὶν διαλέγεσθαι.—Σὺ μὲν, ἔφη ὁ
 Διονυσόδωρος, λοιδορῆ, ὦ Κτήσιππε, λοιδορῆ.—Μὰ Δί' οὐκ
 ἔγωγε, ἦ δ' ὅς, ὦ Διονυσόδωρε, ἐπεὶ φιλῶ σε, ἀλλὰ νου-
 θετῶ σε ὡς ἐταῖρον, καὶ πειρῶμαι πείθειν μηδέποτε ἐναντίον
 ἐμοῦ οὕτως ἀγροίκως λέγειν ὅτι ἐγὼ τούτους βούλομαι
 285 ἐξολωλέναι, οὓς περὶ πλείστου ποιῶμαι.

Ἐγὼ οὖν, ἐπειδὴ μοι ἐδόκουν ἀγριωτέρως πρὸς ἀλλήλους
 ἔχειν, προσέπαιζόν τε τὸν Κτήσιππον καὶ εἶπον ὅτι ὦ
 Κτήσιππε, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ χρῆναι ἡμᾶς παρὰ τῶν ξένων
 5 δέχεσθαι ἃ λέγουσιν, ἔάν ἐθέλωσι διδόναι, καὶ μὴ ὀνόματι
 διαφέρεσθαι. εἰ γὰρ ἐπίστανται οὕτως ἐξολλύναι ἀνθρώ-
 πους, ὥστ' ἐκ πονηρῶν τε καὶ ἀφρόνων χρηστούς τε καὶ
 ἔμφρονας ποιεῖν, καὶ τοῦτο εἶτε αὐτῶ ἡρῆκατον εἶτε καὶ
 b παρ' ἄλλου του ἐμαθέτην φθόρον τιὰ καὶ ὄλεθρον τοιοῦτον,
 ὥστε ἀπολέσαντες πονηρὸν ὄντα χρηστὸν πάλιν ἀποφῆναι
 εἰ τοῦτο ἐπίστασθον—δῆλον δὲ ὅτι ἐπίστασθον· ἐφάτην
 γοῦν τὴν τέχνην σφῶν εἶναι τὴν νεωστὶ ἡρῆμένην ἀγαθοὺς
 5 ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ πονηρῶν—συγχωρήσωμεν οὖν
 αὐτοῖν αὐτό· ἀπολεσάντων ἡμῶν τὸ μειράκιον καὶ φρόνιμον
 ποιησάντων, καὶ ἅπαντάς γε ἡμᾶς τοὺς ἄλλους. εἰ δὲ ὑμεῖς
 c οἱ νέοι φοβεῖσθε, ὥσπερ ἐν Καρὶ ἐν ἐμοὶ ἔστω ὁ κίνδυνος·
 ὡς ἐγώ, ἐπειδὴ καὶ πρεσβύτης εἰμί, παρακινδυνεύειν ἔτοι-
 μος καὶ παραδίδωμι ἐμαυτὸν Διονυσόδωρῳ τούτῳ ὥσπερ τῇ
 Μηδεῖα τῇ Κόλχῳ. ἀπολλύτω με, καὶ εἰ μὲν βούλεται,

e 2 καὶ B T : ἦ καὶ t e 6 λοιδορεῖ . . . λοιδορεῖ W : λοιδορεῖ
 . . . λοιδορεῖ B T a 2 ἀγριωτέρως B T : ἀγροικωτέρως W a 3 τὸν
 κτήσιππον B W : τῷ κτήσιππῳ T a 5 ἃ λέγουσιν secl. Badham et
 mox ἂν pro ἔαν scripsit διδόναι B T W (sed μετα in marg. T)
 c 1 φοβεῖσθε T : φοβεῖσθαι B καρὶ T W : ἀκαρὶ B ἐν ante
 ἐμοὶ secl. Cobet

ἐψέτω, εἰ δ', ὅτι βούλεται, τοῦτο ποιείτω· μόνον χρηστὸν 5
ἀποφηνάτω.

Καὶ ὁ Κτήσιππος, Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ αὐτός, ᾧ Σώκρατες,
ἔτοιμός εἰμι παρέχειν ἑμαυτὸν τοῖς ξένοις, καὶ ἔαν βούλων-
ται δέριεν ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν δέρουσιν, εἴ μοι ἢ δορὰ μὴ εἰς
ἄσκον τελευτήσῃ, ὥσπερ ἢ τοῦ Μαρσίου, ἀλλ' εἰς ἀρετὴν. d
καίτοι με οἶεται Διονυσόδωρος οὔτοσὶ χαλεπαίνειν αὐτῷ·
ἐγὼ δὲ οὐ χαλεπαίνω, ἀλλ' ἀντιλέγω πρὸς ταῦτα ἃ μοι
δοκεῖ πρὸς με μὴ καλῶς λέγειν. ἀλλὰ σὺ τὸ ἀντιλέγειν,
ἔφη, ᾧ γενναῖε Διονυσόδωρε, μὴ κάλει λοιδορεῖσθαι· ἕτερον 5
γάρ τί ἐστι τὸ λοιδορεῖσθαι.

Καὶ Διονυσόδωρος, Ὡς ὄντος, ἔφη, τοῦ ἀντιλέγειν, ᾧ
Κτήσιππε, ποιῆ τὸς λόγους;

Πάντως δήπου, ἔφη, καὶ σφόδρα γε· ἢ σύ, ᾧ Διονυσό- e
δωρε, οὐκ οἶει εἶναι ἀντιλέγειν;

Οὐκουν σύ γ' ἂν, ἔφη, ἀποδείξαις πώποτε ἀκούσας οὐδενὸς
ἀντιλέγοντος ἐτέρου ἐτέρῳ.

Ἄληθῆ λέγεις; ἔφη· ἀλλὰ ἀκούων μὲν νυνὶ σοὶ ἀποδεί- 5
κνυμι ἀντιλέγοντος Κτησίππου Διονυσοδώρῳ.

Ἦ καὶ ὑπόσχοις ἂν τούτου λόγον;

Πάνυ, ἔφη.

Τί οὖν; ἢ δ' ὅς· εἰσὶν ἐκάστῳ τῶν ὄντων λόγοι;—
Πάνυ γε.—Οὐκοῦν ὡς ἔστιν ἕκαστον ἢ ὡς οὐκ ἔστιν;— 10
Ὡς ἔστιν.—Εἰ γὰρ μέμνησαι, ἔφη, ᾧ Κτήσιππε, καὶ ἄρτι 286
ἐπεδείξαμεν μηδένα λέγοντα ὡς οὐκ ἔστι· τὸ γὰρ μὴ ὄν
οὐδεὶς ἐφάνη λέγων.—Τί οὖν δὴ τούτου; ἢ δ' ὅς ὁ Κτήσιπ-
πος· ἠττόν τι ἀντιλέγομεν ἐγὼ τε καὶ σύ;—Πότερον οὖν,
ἢ δ' ὅς, ἀντιλέγομεν ἂν τοῦ αὐτοῦ πράγματος λόγον ἀμφό- 5

d 1 ὥσπερ ἢ τοῦ Μαρσίου secl. Susemihl d 2 καίτοι με
T W: καὶ τ' οἶμαι B d 4 τὸ W: τῷ B T d 5 γενναῖε
B W: om. T d 7 καὶ B: καὶ δ T e 1 σὺ T: σοὶ B
e 3 γ' ἂν Coisl.: τ' ἂν T: τ' ἂν B e 5 ἀκούων μὲν νυνὶ
Badham: ἀκούω μὲν νῦν εἰ B: ἀκούωμεν νῦν εἰ T: ἀκούομεν νῦν·
εἰ W e 8 πάνυ] πάνυ γ' Heindorf a 5 τοῦ] τὸν τοῦ
Heindorf

τεροι λέγοντες, ἢ οὕτω μὲν ἂν δήπου ταῦτὰ λέγοιμεν;—
 Συνεχώρει.—'Ἄλλ' ὅταν μηδέτερος, ἔφη, τὸν τοῦ πράγματος
 b λόγον λέγῃ, τότε ἀντιλέγοιμεν ἂν; ἢ οὕτω γε τὸ παράπαν
 οὐδ' ἂν μεμνημένος εἶη τοῦ πράγματος οὐδέτερος ἡμῶν;—
 Καὶ τοῦτο συνωμολόγει.—'Ἄλλ' ἄρα, ὅταν ἐγὼ μὲν τὸν τοῦ
 πράγματος λόγον λέγω, σὺ δὲ ἄλλου τινὸς ἄλλον, τότε
 5 ἀντιλέγομεν; ἢ ἐγὼ λέγω μὲν τὸ πρᾶγμα, σὺ δὲ οὐδὲ λέγεις
 τὸ παράπαν; ὁ δὲ μὴ λέγων τῷ λέγουσι πῶς (ἂν) ἀντιλέγοι;

Καὶ ὁ μὲν Κτήσιππος ἐσίγησεν· ἐγὼ δὲ θαυμάσας τὸν
 λόγον, Πῶς, ἔφη, ὦ Διονυσόδωρε, λέγεις; οὐ γάρ τοι
 c ἀλλὰ τοῦτόν γε τὸν λόγον πολλῶν δὴ καὶ πολλὰκις ἀκηκῶς
 αἰεὶ θαυμάζω—καὶ γὰρ οἱ ἀμφὶ Πρωταγόραν σφόδρα ἐχρῶντο
 αὐτῷ καὶ οἱ ἔτι παλαιότεροι· ἐμοὶ δὲ αἰεὶ θαυμαστός τις
 δοκεῖ εἶναι καὶ τοὺς τε ἄλλους ἀνατρέπων καὶ αὐτὸς αὐτόν
 5 —οἶμαι δὲ αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν παρὰ σοῦ κάλλιστα πεύ-
 σεσθαι. ἄλλο τι ψευδῆ λέγειν οὐκ ἔστιν;—τοῦτο γὰρ
 δύναται ὁ λόγος· ἢ γάρ;—ἀλλ' ἢ λέγουτ' ἀληθῆ λέγειν ἢ
 μὴ λέγειν;

Συνεχώρει.

d Πότερον οὖν ψευδῆ μὲν λέγειν οὐκ ἔστι, δοξάζειν μέντι
 ἔστιν;

Οὐδὲ δοξάζειν, ἔφη.

Οὐδ' ἄρα ψευδῆς, ἦν δ' ἐγώ, δόξα ἔστι τὸ παράπαν.

5 Οὐκ ἔφη.

Οὐδ' ἄρα ἀμαθία οὐδ' ἀμαθεῖς ἄνθρωποι· ἢ οὐ τοῦτ' ἂν
 εἶη ἀμαθία, εἴπερ εἶη, τὸ ψεύδεσθαι τῶν πραγμάτων;

Πάνυ γε, ἔφη.

'Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν, ἦν δ' ἐγώ.

10 Οὐκ ἔφη.

a 6 λέγοντες W: γρόντες BT οὕτω T: οὔτοι B ἂν δήπου
 BW: δήπου ἂν T (sed corr. T) b 3 ἄρα B T W: ἔφη in marg. T
 b 4 ἄλλον B: ἄρα T W b 6 ἂν add. Par. 1811 b 7 ἐσίγησεν
 T W: ἔλεγεν ἐν B: ἔλεγεν οὐδέεν Schanz c 5 κάλλιστα B T W:
 μάλιστα in marg. T c 6 ἀλλ' ὅτι B W: ἄλλο τι ἢ T d 7 εἴπερ
 εἶη T: εἰ παρέη B W (sed ε supra a W)

Λόγου ἔνεκα, ᾧ Διουυσόδωρε, λέγεις τὸν λόγον, ἵνα δὴ ἄτοπον λέγῃς, ἢ ὡς ἀληθῶς δοκεῖ σοι οὐδεὶς εἶναι ἀμαθῆς ἀνθρώπων;

Ἄλλὰ σύ, ἔφη, ἔλεγξον.

Ἡ καὶ ἔστι τοῦτο κατὰ τὸν σὸν λόγον, ἐξελέγξαι, μηδενὸς ψευδομένου;

Οὐκ ἔστιν, ἔφη ὁ Εὐθύδημος.

Οὐδ' ἄρα ἐκέλευεν, ἔφην ἐγώ, νυνδὴ Διουυσόδωρος 5 ἐξελέγξαι;

Τὸ γὰρ μὴ ὄν πῶς ἂν τις κελεύσαι; σὺ δὲ κελεύεις;

Ὅτι, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ Εὐθύδημε, τὰ σοφὰ ταῦτα καὶ τὰ εἶ ἔχοντα οὐ πάνυ τι μαυθάνω, ἀλλὰ παχέως πως ἐννοῶ. ἴσως μὲν οὖν φορτικώτερόν τι ἐρήσομαι, ἀλλὰ συγγίγνωσκε. 10 ὄρα δέ· εἰ γὰρ μῆτε ψεύδεσθαι ἔστιν μῆτε ψευδῆ δοξάζειν 287 μῆτε ἀμαθῆ εἶναι, ἄλλο τι οὐδ' ἔξαμαρτάνειν ἔστιν, ὅταν τίς τι πράττει; πράττοντα γὰρ οὐκ ἔστιν ἀμαρτάνειν τούτου ὁ πράττει· οὐχ οὕτω λέγετε;

Πάνυ γ', ἔφη.

Τοῦτό ἐστιν ἦδη, ἦν δ' ἐγώ, τὸ φορτικὸν ἐρώτημα. εἰ γὰρ μὴ ἀμαρτάνομεν μῆτε πράττοντες μῆτε λέγοντες μῆτε διανοοούμενοι, ὑμεῖς, ᾧ πρὸς Διός, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, τίνος διδάσκαλοι ἦκατε; ἢ οὐκ ἄρτι ἔφατε ἀρετὴν κάλλιστ' ἂν παραδοῦναι ἀνθρώπων τῷ ἐθέλουσι μαυθάνειν; b

Εἶπ', ἔφη, ᾧ Σώκρατες, ὁ Διουυσόδωρος ὑπολαβών, οὕτως εἶ Κρόνος, ὥστε ἂ τὸ πρῶτον εἶπομεν νῦν ἀναμνησθήσκη, καὶ εἰ τι πέρυσιν εἶπον, νῦν ἀναμνησθήσκη, τοῖς δ' ἐν τῷ παρόντι λεγομένοις οὐχ ἔξεις ὅτι χρῆ; 5

ε 5 ἐκέλευεν, ἔφην Hermann : ἐκέλευον ἔφην ΒΤ διουυσόδωρος Β : ὁ διουυσόδωρος Τ ε 7 σὺ δὲ κελεύεις ὅτι in marg. γρ. W : οὐδὲ κελεύεις ὅτι ΒW : om. Τ ε 8 ἦν δ' ἐγώ ᾧ εὐθύδημε ΒW : ᾧ εὐθύδημε ἦν δ' ἐγώ Τ ε 9 οὐ ΤW : om. Β παχέως W : ταχέως ΒΤ α 2 ἄλλο τι Routh : ἀλλ' ὅτι ΒΤ β 2 δ ΒΤ : om. W οὕτως εἰ κρόνος Τ : οὕτως κενὸς ΒW (sed εἰ supra i W) et γρ. κενὸς in marg. Τ β 4 νῦν ἀναμνησθήσκη secl. Badham β 5 λεγομένοις] λεγομένοις λόγοις ci. Heindorf : λόγοις Baiter χρῆ t : χρῆ ΒΤ

Καὶ γάρ, ἔφην ἐγώ, χαλεποὶ εἰσιν πάνυ—εἰκότως· παρὰ σοφῶν γὰρ λέγονται—ἐπεὶ καὶ τούτῳ τῷ τελευταίῳ παγ-
χάλεπον χρῆσασθαι ἔστιν, ᾧ λέγεις. τὸ γὰρ “Οὐκ ἔχω ὅτι
χρῶμαι” τί ποτε λέγεις, ᾧ Διονυσόδωρε; ἢ δῆλον ὅτι ὡς
c οὐκ ἔχω ἐξελέγξαι αὐτόν; ἐπεὶ εἶπέ, τί σοι ἄλλο νοεῖ τοῦτο
τὸ ῥῆμα, τὸ “Οὐκ ἔχω ὅτι χρήσωμαι τοῖς λόγοις”;

Ἄλλ’ ὃ σὺ λέγεις, ἔφη, [τούτῳ τῷ πάνυ χαλεπὸν χρῆσθαι.]
ἐπεὶ ἀπόκριναι.

- 5 Πρὶν σὲ ἀποκρίνασθαι, ἦν δ’ ἐγώ, ᾧ Διονυσόδωρε;
Οὐκ ἀποκρίνη; ἔφη.
Ἦ καὶ δίκαιον;
Δίκαιον μέντοι, ἔφη.

Κατὰ τίνα λόγον; ἦν δ’ ἐγώ· ἢ δῆλον ὅτι κατὰ τόνδε,
10 ὅτι σὺ νῦν πάσσοφός τις ἡμῶν ἀφίξαι περὶ λόγους, καὶ οἶσθα
d ὅτε δεῖ ἀποκρίνασθαι καὶ ὅτε μή; καὶ νῦν οὐδ’ ἂν ὀτιοῦν
ἀποκρίνη, ἅτε γιγνώσκων ὅτι οὐ δεῖ;

Λαλεῖς, ἔφη, ἀμελήσας ἀποκρίνασθαι· ἀλλ’, ὠγαθέ, πείθου
καὶ ἀποκρίνου, ἐπειδὴ καὶ ὁμολογεῖς με σοφὸν εἶναι.

- 5 Πειστέον τοίνυν, ἦν δ’ ἐγώ, καὶ ἀνάγκη, ὡς ἔοικεν· σὺ
γὰρ ἄρχεις. ἀλλ’ ἐρώτα.

Πότερον οὖν ψυχὴν ἔχοντα νοεῖ τὰ νοοῦντα, ἢ καὶ τὰ
ἄψυχα;

Τὰ ψυχὴν ἔχοντα.

- 10 Οἶσθα οὖν τι, ἔφη, ῥῆμα ψυχὴν ἔχου;
Μὰ Δία οὐκ ἔγωγε.

- e Τί οὖν ἄρτι ἦρον ὅτι μοι νοοῖ τὸ ῥῆμα;

Τί ἄλλο γε, ἦν δ’ ἐγώ, ἢ ἐξήμαρτον διὰ τὴν βλακειάν;

b₉ τί Heindorf: ὃ τί B: ὅτι T c₁ τί σοι B: τίς σοι T
νοεῖ ci. Stallbaum: ἐνοεῖ BT c₂ χρήσωμαι T: χρήσομαι B
c₃ ἀλλ’ ὃ B: ἄλλο T τούτῳ . . . χρῆσθαι seclusi τῷ BT:
γ’ οὐ Badham: τοι Sauppe c₆ ἀποκρινεῖ Heindorf d₁ οὐδ’
ἂν] οὐδὲν Heindorf: οὐδ’ Schanz d₃ τοῦ ante ἀποκρίνασθαι add. t
ἀποκρίνασθαι B: ἀποκρίνασθαι καὶ ὅτε μή TW d₄ σοφὸν T:
σοφὸς B d₅ πειστέον t: πιστέον BTW (sed ei supra i W)
τοίνυν BW: τοι T d₁₀ τί T: ὅτι B

ἢ οὐκ ἐξήμαρτον ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὀρθῶς εἶπον, εἰπὼν ὅτι νοεῖ τὰ ῥήματα; πότερα φῆς ἐξαμαρτάνειν με ἢ οὐ; εἰ γὰρ μὴ ἐξήμαρτον, οὐδὲ σὺ ἐξελέγξεις, καίπερ σοφὸς ὢν, οὐδ' ἔχεις ὅτι χρῆ τῷ λόγῳ· εἰ δ' ἐξήμαρτον, οὐδ' οὕτως ὀρθῶς λέγεις, φάσκων οὐκ εἶναι ἐξαμαρτάνειν. καὶ ταῦτα οὐ πρὸς ἅ πέρυσιν ἔλεγες λέγω. ἀλλὰ ἔοικεν, ἔφην ἐγώ, ὧ Διονυσόδωρέ τε καὶ Εὐθύδημε, οὗτος μὲν ὁ λόγος ἐν ταύτῳ μένειν καὶ ἔτι ὥσπερ τὸ παλαιὸν καταβαλὼν πίπτειν, καὶ ὥστε τοῦτο μὴ πάσχειν οὐδ' ὑπὸ τῆς ὑμετέρας πω τέχνης ἐξηυρῆσθαι, καὶ ταῦτα οὕτως ἰθὺς θαυμαστῆς οὔσης εἰς ἀκρίβειαν λόγων.

Καὶ ὁ Κτήσιππος, Θαυμάσιά γε λέγετ', ἔφη, ὧ ἄνδρες Θούριοι εἶτε Χῖοι εἶθ' ὀπόθεν καὶ ὅπη χαίρετον ὀνομαζόμενοι· ὡς οὐδὲν ὑμῖν μέλει τοῦ παραληρεῖν.

Καὶ ἐγὼ φοβηθεὶς μὴ λοιδορία γένηται, πάλιν κατεπράνον τον Κτήσιππον καὶ εἶπον· ὦ Κτήσιππε, καὶ νυνδὴ ἅ πρὸς Κλειωίαν ἔλεγον, καὶ πρὸς σέ ταῦτα ταῦτα λέγω, ὅτι οὐ γινώσκεις τῶν ξένων τὴν σοφίαν ὅτι θαυμασία ἐστίν. ἀλλ' οὐκ ἐθέλετον ἡμῖν ἐπιδειξασθαι σπουδάζοντε, ἀλλὰ τὸν Πρωτέα μιμείσθον τὸν Αἰγύπτιον σοφιστὴν γοητεύοντε ἡμᾶς. ἡμεῖς οὖν τὸν Μενέλαον μιμώμεθα, καὶ μὴ ἀφιώμεθα τοῖν ἀνδρῶν ἕως ἂν ἡμῖν ἐκφανῆτον ἐφ' ᾧ αὐτῶ σπουδάζετον· οἶμαι γάρ τι αὐτοῖν πάγκαλον φανεῖσθαι, ἐπειδὰν ἄρξωνται σπουδάζειν. ἀλλὰ δεώμεθα καὶ παραμυθώμεθα καὶ προσευχώμεθα αὐτοῖν ἐκφανῆναι. ἐγὼ οὖν μοι δοκῶ καὶ αὐτὸς πάλιν ὑψηγήσασθαι οἷω προσεύχομαι αὐτῶ φανῆναί μοι· ὅθεν γὰρ τὸ πρότερον ἀπέλιπον, τὸ ἐξῆς τούτοις πειράσομαι, ὅπως ἂν δύνωμαι, διελθεῖν, ἐάν πως ἐκκαλέσωμαι καὶ ἐλεήσαντέ

e 6 χρῆ t: χρῆ B T a 4 τὸ παλαιὸν] τὸ παλαιὸν ci. Stephanus:
 δ παλαιῶν ci. Green a 5 τοῦτο μὴ B W: μὴ τοῦτο T πω Heindorf e Ficino: που B T b 1 χαίρετ' Cobet b 2 οὐδὲν ὑμῖν B W:
 ὑμῖν οὐδὲν T c 2 ἐκφανῆτον T: ἐκφάνητον B: ἐκφανῆ τὸ Badham
 c 5 καί] κἂν Schanz c 6 ὑψηγήσεσθαι Heindorf οἷω T W: οἶ
 ὡς B αὐτῶ T: αὐτῶ B d 1 ἀπέλιπον τὸ B: ἀπελίποντο T
 d 2 ἐάν πως t: πᾶν ὅπως B T

με καὶ οἰκτεῖραντε συντεταμένον καὶ σπουδάζοντα καὶ αὐτὸ σπουδάσητον.

- 5 Σὺ δέ, ᾧ Κλεινία, ἔφην, ἀνάμνησόν με πόθεν τότ' ἀπελίπομεν. ὡς μὲν οὖν ἐγῶμαι, ἐνθένδε ποθέν. φιλοσοφί-
 τέον ὠμολογήσαμεν τελευτῶντες· ἢ γάρ;—Ναί, ἦ δ' ὅς.—
 Ἐδέ γε φιλοσοφία κτήσις ἐπιστήμης· οὐχ οὕτως; ἔφην.
 —Ναί, ἔφην.—Τίνα ποτ' οὖν ἂν κτησάμενοι ἐπιστήμην ὀρθῶς
 e κτησαίμεθα; ἄρ' οὐ τοῦτο μὲν ἀπλοῦν, ὅτι ταύτην ἦτις ἡμᾶς
 ὀνήσει;—Πάνυ γ', ἔφην.—Ἄρ' οὖν ἂν τι ἡμᾶς ὀνήσειεν, εἰ
 ἐπισταίμεθα γινώσκειν περιούντες ὅπου τῆς γῆς χρυσίου
 πλείστον κατορώρκεται;—Ἴσως, ἔφην.—Ἄλλα τὸ πρότερον,
 5 ἦν δ' ἐγώ, τοῦτό γε ἐξηλέγξαμεν, ὅτι οὐδὲν πλεόν, οὐδ' εἰ
 ἄνευ πραγμάτων καὶ τοῦ ὀρύττειν τὴν γῆν τὸ πᾶν ἡμῖν
 χρυσίου γένοιτο· ὥστε οὐδ' εἰ τὰς πέτρας χρυσᾶς ἐπισταί-
 289 μεθα ποιεῖν, οὐδενὸς ἂν ἀξία ἢ ἐπιστήμη εἴη. εἰ γὰρ μὴ καὶ
 χρῆσθαι ἐπιστησόμεθα τῷ χρυσίῳ, οὐδὲν ὄφελος αὐτοῦ
 ἐφάνη ὄν· ἢ οὐ μέμνησαι; ἔφην ἐγώ.—Πάνυ γ', ἔφην,
 μέμνημαι.—Οὐδέ γε, ὡς ἔοικε, τῆς ἄλλης ἐπιστήμης ὄφελος
 5 γίγνεται οὐδέν, οὔτε χρηματιστικῆς οὔτε λατρικῆς οὔτε ἄλ-
 λης οὐδεμιᾶς, ἦτις ποιεῖν τι ἐπίσταται, χρῆσθαι δὲ μὴ ᾧ ἂν
 ποιήσῃ· οὐχ οὕτως;—Συνέφη.—Οὐδέ γε εἴ τις ἔστιν ἐπι-
 b στήμη ὥστε ἀθανάτους ποιεῖν, ἄνευ τοῦ ἐπίστασθαι τῇ
 ἀθανασίᾳ χρῆσθαι οὐδὲ ταύτης ἔοικεν ὄφελος οὐδέν, εἴ τι
 δεῖ τοῖς πρόσθεν ὠμολογημένοις τεκμαίρεσθαι.—Συνεδόκει
 ἡμῖν πάντα ταῦτα.—Τοιαύτης τιμὸς ἄρα ἡμῖν ἐπιστήμης δεῖ,
 5 ᾧ καλὸ παῖ, ἦν δ' ἐγώ, ἐν ἧ συμπέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν
 καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τούτῳ ὃ ἂν ποιῆ.—Φαίνεται,

d 3 οἰκτεῖραντε T : οἰκτεῖροντε B e 1 ὅτι ταύτην TW : om. B
 e 2 ἂν τι ἡμᾶς BW : ἡμᾶς ἂν τι T e 5 οὐδ' εἰ T : οὐ δεῖ B a 1 καὶ
 χρῆσθαι ci. Heindorf : κεχρῆσθαι BT a 2 αὐτοῦ T : αὐτὸ B
 a 4 τῆς om. ci. Heindorf : τῆς ἄλλης secl. ci. Schanz a 6 ᾧ B :
 ἂ T (sed suprascr. δ) a 7 οὐδέ γε εἰ corr. Coisl. : οὐδ' εἰ γε εἰ BT
 b 2 (ὡς) ἔοικεν vel οὐδὲν (εἶναι) ci. Heindorf b 3 τεκμαίρεσθαι
 TW : τεκμαίρεσθαι δεῖ B b 6 ἐπίστασθαι BT : ποιεῖσθαι καὶ
 Iamblichus : secl. ci. Schanz ποιῆ BT : ποιήσῃ Iamblichus

ἔφη.—Πολλοῦ ἄρα δεῖ, ὡς ἕοικεν, ἡμᾶς λυροποιούς δεῖν εἶναι καὶ τοιαύτης τινὸς ἐπιστήμης ἐπηβόλους. ἐνταῦθα c
 γὰρ δὴ χωρὶς μὲν ἡ ποιοῦσα τέχνη, χωρὶς δὲ ἡ χρωμένη διήρηται τοῦ αὐτοῦ πέρι· ἡ γὰρ λυροποιικὴ καὶ ἡ καθαριστικὴ πολὺ διαφέρετον ἀλλήλοιον. οὐχ οὕτως;—Συνέφη.—Οὐδὲ μὴν ἀλυροποιικῆς γε δῆλον ὅτι δεόμεθα· καὶ γὰρ αὕτη ἐτέρα 5
 τοιαύτη.—Συνεδόκει.—Ἄλλὰ πρὸς θεῶν, ἔφην ἐγώ, εἰ τὴν λογοποιικὴν τέχνην μάθοιμεν, ἄρᾳ ἐστὶν αὕτη ἢν ἔδει κεκτημένους ἡμᾶς εὐδαίμονας εἶναι;—Οὐκ οἶμαι, ἔφη, ἐγώ, ὁ Κλειώιας ὑπολαβών.

Τίνι τεκμηρίῳ, ἦν δ' ἐγώ, χρῆ; d

ἽΟρω, ἔφη, τινας λογοποιούς, οἱ τοῖς ἰδίους λόγοις, οἷς αὐτοὶ ποιοῦσιν, οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι, ὥσπερ οἱ λυροποιοὶ ταῖς λύραις, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἄλλοι δυνατοὶ χρῆσθαι οἷς ἐκεῖνοι ἠργάσαντο, οἱ λογοποιεῖν αὐτοὶ ἀδύνατοι· δῆλον οὖν 5
 ὅτι καὶ περὶ λόγους χωρὶς ἡ τοῦ ποιεῖν τέχνη καὶ ἡ τοῦ χρῆσθαι.

Ἴκανόν μοι δοκεῖς, ἔφην ἐγώ, τεκμηρίον λέγειν, ὅτι οὐχ αὕτη ἐστὶν ἡ τῶν λογοποιῶν τέχνη, ἦν ἂν κτησάμενός τις εὐδαίμων εἴη. καίτοι ἐγώ ὄμην ἐνταῦθά πον φανήσεσθαι 10
 τὴν ἐπιστήμην ἦν δὴ πάλαι ζητοῦμεν. καὶ γάρ μοι οἷ τε e
 ἄνδρες αὐτοὶ οἱ λογοποιοί, ὅταν συγγένωμαι αὐτοῖς, ὑπερσοφοί, ὧ Κλειώια, δοκοῦσιν εἶναι, καὶ αὕτη ἡ τέχνη αὐτῶν θεσπεσία τις καὶ ὑψηλή. καὶ μέντοι οὐδὲν θαυμαστόν· ἔστι γὰρ τῆς τῶν ἐπιδῶν τέχνης μόνιον μικρῷ τε ἐκείνης ὑπο- 5
 δεεστέρα. ἡ μὲν γὰρ τῶν ἐπιδῶν ἔχεών τε καὶ φαλαγγίων 290
 καὶ σκορπίων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τε καὶ νόσων κήλησίς ἐστιν, ἡ δὲ δικαστῶν τε καὶ ἐκκλησιαστῶν καὶ τῶν ἄλλων

b 7 δεῖν Heindorf (δεῖν δεινοὺς Heusde): δεινοὺς B T c 1 ἐπιβόλους T: ἐπιβούλους B: ἐπιβόλους W c 3 διήρηται T: διήρηται δὲ WB διήρηται... περὶ secl. Schanz d 1 χρῆ T: χρῆ B d 4 ἀλλὰ... d 5 ἀδύνατοι secl. Schanz d 5 λογοποιεῖν anonymus apud Routh: λυροποιεῖν B T e 2 αὐτοὶ] οὗτοι ci. Heindorf e 3 αὕτη T: αὕτη B e 5 τε] δὲ anon. ap. Stallbaum

ὄχλων κήλησίς τε καὶ παραμυθία τυγχάνει οὔσα· ἢ σοί,
5 ἔφην ἐγώ, ἄλλως πως δοκεῖ;

Οὐκ, ἀλλ' οὔτω μοι φαίνεται, ἔφη, ὡς σὺ λέγεις.

Ποῖ οὖν, ἔφην ἐγώ, τραποίμεθ' ἂν ἔτι; ἐπὶ ποίαν τέχνην;

Ἐγὼ μὲν οὐκ εὐπορῶ, ἔφη.

Ἄλλ', ἦν δ' ἐγώ, ἐμὲ οἶμαι ἠύρηκένας.

10 Τίνα; ἔφη ὁ Κλεινίας.

b Ἡ στρατηγική μοι δοκεῖ, ἔφην ἐγώ, τέχνη παντὸς μᾶλλον
εἶναι ἢν ἂν τις κτησάμενος εὐδαίμων εἴη.

Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ.

Πῶς; ἦν δ' ἐγώ.

5 Θηρευτική τις ἦδε γέ ἐστιν τέχνη ἀνθρώπων.

Τί δὴ οὖν; ἔφην ἐγώ.

Οὐδεμία, ἔφη, τῆς θηρευτικῆς αὐτῆς ἐπὶ πλεόν ἐστιν ἢ
ὄσον θηρεῦσαι καὶ χειρώσασθαι· ἐπειδὰν δὲ χειρώσωνται
τοῦτο ὃ ἂν θηρεύωνται, οὐ δύνανται τούτῳ χρῆσθαι, ἀλλ' οἱ
10 μὲν κυνηγέται καὶ οἱ ἀλιῆς τοῖς ὀψοποιοῖς παραδιδόασιν, οἱ
c δ' αὖ γεωμέτραι καὶ οἱ ἀστρονόμοι καὶ οἱ λογιστικοί—θηρευ-
τικοὶ γὰρ εἰσι καὶ οὔτοι· οὐ γὰρ ποιοῦσι τὰ διαγράμματα
ἕκαστοι τούτων, ἀλλὰ τὰ ὄντα ἀνευρίσκουσιν—ἄτε οὖν χρῆ-
σθαι αὐτοῖς αὐτοῖς οὐκ ἐπιστάμενοι, ἀλλὰ θηρεῦσαι μόνον,
5 παραδιδόασι δῆπου τοῖς διαλεκτικοῖς καταχρῆσθαι αὐτῶν τοῖς
εὐρήμασιν, ὅσοι γε αὐτῶν μὴ παντάπασι ἀνόητοί εἰσιν.

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ κάλλιστε καὶ σοφώτατε Κλεινία·
τοῦτο οὔτως ἔχει;

Πάνυ μὲν οὖν. καὶ οἷ γε στρατηγοί, ἔφη, οὔτω τὸν αὐτὸν
d τρόπον· ἐπειδὰν ἢ πόλιω τινὰ θηρεύσωνται ἢ στρατόπεδον,
παραδιδόασι τοῖς πολιτικοῖς ἀνδράσιν—αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἐπί-
στανται χρῆσθαι τούτοις ἢ ἐθήρευσαν—ὥσπερ οἶμαι οἱ
ὀρτυγοθήραι τοῖς ὀρτυγοτρόφοις παραδιδόασιν. εἰ οὖν, ἦ δ'
5 ὅς, δεόμεθα ἐκείνης τῆς τέχνης, ἥτις ᾧ ἂν κτήσεται ἢ ποι-

a 7 ἔτι ci. Stephanus: ὅτι B T b 7 αὐτῆς] δύναμις ci. Heindorf:
alii alia c 2 τὰ διαγράμματα secl. Cobet c 3 ἕκαστοι T:
ἕκαστα B W c 4 αὐτοὶ T W: om. B d 5 ἥτις B W: ἥτις ἂν T

ήσασα ἢ θηρευσαμένη αὐτὴ καὶ ἐπιστήσεται χρῆσθαι, καὶ ἢ τοιαύτη ποιήσει ἡμᾶς μακαρίους, ἄλλην δὴ τινα, ἔφη, ζητητέον ἀντὶ τῆς στρατηγικῆς.

ΚΡ. Τί λέγεις σύ, ὦ Σώκρατες; ἐκεῖνο τὸ μεираκιον ε τοιαυτ' ἐφθέγγατο;

ΣΩ. Οὐκ οἶει, ὦ Κρίτων;

ΚΡ. Μὰ Δί' οὐ μέντοι. οἶμαι γὰρ αὐτὸν ἐγώ, εἰ ταυτ' εἶπεν, οὔτ' Εὐθύδημον οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἔτ' ἀνθρώπου 5 δεῖσθαι εἰς παιδείαν.

ΣΩ. Ἄλλ' ἄρα, ὦ πρὸς Διός, μὴ ὁ Κτήσιππος ἦν ὁ ταυτ' εἰπών, ἐγὼ δὲ οὐ μέμνημαι;

ΚΡ. Ποῖος Κτήσιππος;

291

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν τόδε γε εὖ οἶδα, ὅτι οὔτε Εὐθύδημος οὔτε Διονυσόδωρος ἦν ὁ εἰπών ταῦτα· ἀλλ', ὦ δαιμόνιε Κρίτων, μή τις τῶν κρειττόνων παρὼν αὐτὰ ἐφθέγγατο; ὅτι γὰρ ἤκουσά γε ταῦτα, εὖ οἶδα. 5

ΚΡ. Ναὶ μὰ Δία, ὦ Σώκρατες· τῶν κρειττόνων μέντοι τις ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ πολὺ γε. ἀλλὰ μετὰ τοῦτο ἔτι τινα ἐζητήσατε τέχνην; καὶ ἠῦρετε ἐκείνην ἢ οὐχ ἠῦρετε, ἥς ἕνεκα ἐζητεῖτε;

ΣΩ. Πόθεν, ὦ μακάριε, ἠῦρομεν; ἀλλ' ἡμεν πάνυ γελοῖοι· b ὥσπερ τὰ παιδιά τὰ τοὺς κορύδους διώκοντα, αἰεὶ ὤμεθα ἐκάστην τῶν ἐπιστημῶν ἀντίκα λήψεσθαι, αἱ δ' αἰεὶ ὑπεξέφυγον. τὰ μὲν οὖν πολλὰ τί ἄν σοι λέγοιμι; ἐπὶ δὲ δὴ τὴν βασιλικὴν ἐλθόντες τέχνην καὶ διασκοπούμενοι αὐτὴν 5 εἰ αὕτη εἴη ἢ τὴν εὐδαιμονίαν παρέχουσά τε καὶ ἀπεργαζομένη, ἐνταῦθα ὥσπερ εἰς λαβύριθον ἐμπεσόντες, οἴομενοι ἤδη ἐπὶ τέλει εἶναι, περικάμψαντες πάλιν ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν οὐτες καὶ τοῦ ἴσου δεόμενοι ὅσουςπερ c ὅτε τὸ πρῶτον ἐζητοῦμεν.

d 6 αὐτὴ T: αὕτη B d 7 δὴ T: δέ B a 2 τόδε γε
Bernhardy: τό γε BT: τόδε W a 6 τῶν T: om. B b 2 ὥσπερ
(γάρ) Cobet b 3 ὑπεξέφυγον W: ὑπεξέφυγον BT b 4 τὰ . . .
πολλὰ B: τὰς . . . πολλὰς T b 6 παρέχουσά τε καὶ TW: om. B

ΚΡ. Πῶς δὴ τοῦτο ὑμῖν συνέβη, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἐγὼ φράσω. ἔδοξε γὰρ δὴ ἡμῖν ἡ πολιτικὴ καὶ
5 ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι.

ΚΡ. Τί οὖν δὴ;

ΣΩ. Ταύτη τῇ τέχνῃ ἢ τε στρατηγικὴ καὶ αἱ ἄλλαι
παραδιδόναι ἄρχειν τῶν ἔργων ὧν αὐταὶ δημιουργοὶ εἰσι,
ὡς μόνῃ ἐπίσταμένῃ χρῆσθαι. σαφῶς οὖν ἐδόκει ἡμῖν αὕτη
10 εἶναι ἣν ἐζητοῦμεν, καὶ ἡ αἰτία τοῦ ὀρθῶς πράττειν ἐν τῇ
d πόλει, καὶ ἀτεχνῶς κατὰ τὸ Αἰσχύλου Ἰαμβείου μόνῃ ἐν
τῇ πρῦμνῃ καθῆσθαι τῆς πόλεως, πάντα κυβερνώσα καὶ
πάντων ἄρχουσα πάντα χρήσιμα ποιεῖν.

ΚΡ. Οὐκοῦν καλῶς ὑμῖν ἐδόκει, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Σὺ κρινεῖς, ᾧ Κρίτων, ἐὰν βούλῃ ἀκούειν καὶ τὰ μετὰ
ταῦτα συμβάντα ἡμῖν. αὐθις γὰρ δὴ πάλιν ἐσκοποῦμεν
ᾧδέ πως· Φέρε, πάντων ἄρχουσα ἡ βασιλικὴ τέχνη τί ἡμῖν
e ἀπεργάζεται ἔργον ἢ οὐδέν; Πάντως δήπου, ἡμεῖς ἔφαμεν
πρὸς ἀλλήλους. Οὐ καὶ σὺ ἂν ταῦτα φαίης, ᾧ Κρίτων;

ΚΡ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τί οὖν ἂν φαίης αὐτῆς ἔργον εἶναι; ὥσπερ εἰ σέ
5 ἐγὼ ἐρωτῶην, πάντων ἄρχουσα ἡ ἰατρικὴ ὧν ἄρχει, τί ἔργον
παρέχεται; οὐ τὴν ὑγίειαν (ἂν) φαίης;

ΚΡ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τί δὲ ἡ ὑμετέρα τέχνη ἢ γεωργία; πάντων ἄρχουσα
292 ὧν ἄρχει, τί [ἔργον] ἀπεργάζεται; οὐ τὴν τροφήν ἂν φαίης
τὴν ἐκ τῆς γῆς παρέχειν ἡμῖν;

ΚΡ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τί δὲ ἡ βασιλικὴ πάντων ἄρχουσα ὧν ἄρχει; τί
5 ἀπεργάζεται; ἴσως οὐ πᾶν γ' εὐπορεῖς.

ΚΡ. Μὰ τὸν Δία, ᾧ Σώκρατες.

d 4 ὑμῖν T: ἡμῖν B d 5 ἀκούειν BT: ἀκούων b καὶ τὰ μετὰ
ταῦτα συμβάντα T: μετὰ γὰρ τὰ ἔμπροσθεν συμβάντα BW d 6 ἡμῖν
re vera BTW αὐθις TW (sed suprascr. τ W): αὐ τις B γὰρ
δὴ πάλιν T: μετὰ ταῦτα BW e 2 οὐδ T: οὐ B e 4 εἰς σε
ἐγὼ B: εἰ ἐγὼ σε T e 6 ἂν add. Ast a ι ἔργον BW: om. T

ΣΩ. Οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς, ὦ Κρίτων· ἀλλὰ τοσόνδε γε οἶσθα, ὅτι εἴπερ ἐστὶν αὕτη ἢ ἡμεῖς ζητοῦμεν, ὠφέλιμον αὐτὴν δεῖ εἶναι.

ΚΡ. Πάνυ γε.

10

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀγαθόν γέ τι δεῖ ἡμῖν αὐτὴν παραδιδόναι;

ΚΡ. Ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἀγαθὸν δέ γέ που ὠμολογήσαμεν ἀλλήλοις ἐγὼ τε καὶ Κλεινίας οὐδὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἐπιστήμην τινά.

ΚΡ. Ναί, οὕτως ἔλεγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν ἄλλα ἔργα, ἃ φαίη ἂν τις πολιτικῆς εἶναι—πολλὰ δέ που ταῦτ' ἂν εἴη, οἷον πλουσίους τοὺς πολίτας παρέχειν καὶ ἐλευθέρους καὶ ἀστασιάστους—πάντα ταῦτα οὔτε κακὰ οὔτε ἀγαθὰ ἐφάνη, ἔδει δὲ σοφοὺς ποιεῖν καὶ ἐπιστήμης μεταδιδόναι, εἴπερ ἔμελλεν αὕτη εἶναι ἢ ὠφελουσά τε καὶ εὐδαίμονας ποιούσα.

c

ΚΡ. Ἔστι ταῦτα· τότε γοῦν οὕτως ὑμῖν ὠμολογήθη, ὥς σὺ τοὺς λόγους ἀπήγγειλας.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡ βασιλικὴ σοφοὺς ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀγαθοὺς;

5

ΚΡ. Τί γὰρ κωλύει, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἄλλ' ἄρα πάντας καὶ πάντα ἀγαθοὺς; καὶ πᾶσαν ἐπιστήμην, σκυτοτομικὴν τε καὶ τεκτονικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας, αὕτη ἢ παραδιδουσά ἐστιν;

ΚΡ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

10

ΣΩ. Ἀλλὰ τίνα δὴ ἐπιστήμην; ἢ τί χρησόμεθα; τῶν μὲν γὰρ ἔργων οὐδενὸς δεῖ αὐτὴν δημιουργὸν εἶναι τῶν μῆτε κακῶν μῆτε ἀγαθῶν, ἐπιστήμην δὲ παραδιδόναι μηδεμίαν ἄλλην ἢ αὐτὴν ἑαυτήν. λέγωμεν δὴ οὖν τίς ποτέ ἐστιν αὕτη, ἢ τί χρησόμεθα; βούλει φῶμεν, ὦ Κρίτων, ἢ ἄλλους ἀγαθοὺς ποιήσομεν;

5

ΚΡ. Πάνυ γε.

a 11 γέ τι] ἔν γέ τι Cobet c 7 πάντα B W: πάντως T d 1 ἢ
B: ἢ T d 5 prius ἢ in marg. B²: ἢ B: ἢ T

ΣΩ. Οὐ τί ἔσονται ἡμῖν ἀγαθοὶ καὶ τί χρήσιμοι; ἢ ἔτι λέγωμεν ὅτι ἄλλους ποιήσουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐκείνοι ἄλλους; e ὅτι δὲ ποτε ἀγαθοὶ εἰσιν, οὐδαμοῦ ἡμῖν φαίνονται, ἐπειδήπερ τὰ ἔργα τὰ λεγόμενα εἶναι τῆς πολιτικῆς ἠτιμάσαμεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς τὸ λεγόμενον ὃ Διὸς Κόρινθος γίγνεται, καὶ ὅπερ ἔλεγον, τοῦ ἴσου ἡμῖν ἐνδεῖ ἢ ἔτι πλέονος πρὸς τὸ εἰδέναι τίς 5 ποτέ ἐστὶν ἢ ἐπιστήμη ἐκείνη ἢ ἡμᾶς εὐδαίμονας ποιήσει;

KP. Νῆ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, εἰς πολλήν γε ἀπορίαν, ὡς ἔοικεν, ἀφίκεσθε.

ΣΩ. Ἐγώ γε οὖν καὶ αὐτός, ὦ Κρίτων, ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ 293 τῇ ἀπορίᾳ ἐνεπεπτώκη, πᾶσαν ἤδη φωνὴν ἠφίειν, δεόμενος τοῖν ξένοιον ὥσπερ Διοσκούρων ἐπικαλούμενος σῶσαι ἡμᾶς, ἐμέ τε καὶ τὸ μειράκιον, ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ λόγου, καὶ παντὶ τρόπῳ σπουδάσαι, καὶ σπουδάσαντας ἐπιδείξαι τίς 5 ποτ' ἐστὶν ἢ ἐπιστήμη ἧς τυχόντες ἂν καλῶς τὸν ἐπίλοιπον βίον διέλθοιμεν.

KP. Τί οὖν; ἠθέλησέν τι ὑμῖν ἐπιδείξαι ὁ Εὐθύδημος;

ΣΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ ἤρξατό γε, ὦ ἑταῖρε, πάνυ μεγαλοφρόνως τοῦ λόγου ὧδε—

b Πότερον δὴ σε, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ταύτην τὴν ἐπιστήμην, περὶ ἣν πάσαι ἀπορεῖτε, διδάξω, ἢ ἐπιδείξω ἔχοντα;

ἜΩ μακάριε, ἦν δ' ἐγώ, ἔστι δὲ ἐπὶ σοὶ τοῦτο;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

5 Ἐπιδείξον τοίνυν με νῆ Δί', ἔφην ἐγώ, ἔχοντα· πολὺ γὰρ ῥᾶον ἢ μανθάνειν τηλικόνδε ἄνδρα.

Φέρε δὴ μοι ἀπόκριναι, ἔφη· ἔστιν ὅτι ἐπίστασαι;—Πάνυ γε, ἦν δ' ἐγώ, καὶ πολλά, σμικρά γε.—Ἄρκει, ἔφη. ἄρ' οὖν δοκεῖς οἷόν τέ τι τῶν ὄντων τοῦτο ὃ τυγχάνει ὄν, αὐτὸ τοῦτο c μὴ εἶναι;—Ἄλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.—Οὐκοῦν σύ, ἔφη, ἐπίστασαί τι;—Ἐγώ γε.—Οὐκοῦν ἐπιστήμων εἶ, εἴπερ ἐπίστασαι;—Πάνυ γε, τούτου γε αὐτοῦ.—Οὐδὲν διαφέρει· ἀλλ'

e 2 ἠτιμάσαμεν B T W: ἀπεδοκιμάσαμεν t e 5 ποιήσει c i.
Heindorf: ποιήσσει B T a 2 διοσκούρου Vat. 1029: Διοσκόρων
Hirschig b 5 με T: om. B c 1 ἔφη Stephanus: ἔφης B T W

οὐκ ἀνάγκη σε ἔχει πάντα ἐπίστασθαι ἐπιστήμονά γε ὄντα;
 —Μὰ Δί', ἔφην ἐγώ· ἐπεὶ πολλὰ ἄλλ' οὐκ ἐπίσταμαι.— 5
 Οὐκοῦν εἴ τι μὴ ἐπίστασαι, οὐκ ἐπιστήμων εἶ.—'Εκείνου γε,
 ᾧ φίλε, ἦν δ' ἐγώ.—'Ηττον οὖν τι, ἔφη, οὐκ ἐπιστήμων
 εἶ; ἄρτι δὲ ἐπιστήμων ἔφησθα εἶναι· καὶ οὕτως τυγχάνεις ὡν
 αὐτὸς οὗτος ὄς εἶ, καὶ αὐτὸς πάλιν οὐκ εἶ, κατὰ ταῦτ' ἅμα. d

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, Εὐθύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ
 δὴ παταγεῖς· πῶς οὖν ἐπίσταμαι ἐκείνην τὴν ἐπιστήμην
 ἣν ἐζητοῦμεν; ὡς δὴ τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν τὸ αὐτὸ εἶναι τε
 καὶ μὴ, εἴπερ ἐν ἐπίσταμαι, ἅπαντα ἐπίσταμαι—οὐ γὰρ 5
 ἂν εἴην ἐπιστήμων τε καὶ ἀνεπιστήμων ἅμα—ἐπεὶ δὲ πάντα
 ἐπίσταμαι, κἀκείνην δὴ τὴν ἐπιστήμην ἔχω· ἄρα οὕτως λέγεις,
 καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ σοφόν;

Αὐτὸς σαυτὸν γε δὴ ἐξελέγχεις, ἔφη, ᾧ Σώκρατες. e

Τί δέ, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ Εὐθύδημε, σὺ οὐ πέπουθας τοῦτο τὸ
 αὐτὸ πάθος; ἐγὼ γάρ τοι μετὰ σοῦ ὅτιοῦν ἂν πάσχω καὶ
 μετὰ Διονυσόδωρου τοῦδε, φίλης κεφαλῆς, οὐκ ἂν πάνυ
 ἀγανακτοίην. εἰπέ μοι, σφὼ οὐχὶ τὰ μὲν ἐπίστασθον τῶν 5
 ὄντων, τὰ δὲ οὐκ ἐπίστασθον;

'Ηκιστά γε, ἔφη, ᾧ Σώκρατες, ὁ Διονυσόδωρος.

Πῶς λέγετο; ἔφην ἐγώ· ἀλλ' οὐδὲν ἄρα ἐπίστασθον;

Καὶ μάλα, ἦ δ' ὄς.

Πάντ' ἄρα, ἔφην ἐγώ, ἐπίστασθον, ἐπειδήπερ καὶ ὅτιοῦν; 294

Πάντ', ἔφη· καὶ σύ γε πρὸς, εἴπερ καὶ ἐν ἐπίστασαι, πάντα
 ἐπίστασαι.

'Ω Ζεῦ, ἔφην ἐγώ, ὡς θαυμαστὸν λέγεις καὶ ἀγαθὸν μέγα
 πεφάνθαι. μῶν καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πάντ' ἐπί- 5
 στανται, ἢ οὐδέν;

Οὐ γὰρ δῆπου, ἔφη, τὰ μὲν ἐπίστανται, τὰ δ' οὐκ ἐπί-
 στανται, καὶ εἰσὶν ἅμα ἐπιστήμονές τε καὶ ἀνεπιστήμονες.

c 5 ἐπεὶ T : ἐπὶ B d 1 πάλιν (ὄς) Badham d 2 ἐγώ, (ᾧ)
 Heindorf d 3 παταγεῖς Photius : πάντα λέγεις B T W : πάντ' ἄγεις
 schol. T d 4 ἐστιν] ἔν Badham : secl. Schanz d 6 ἐπεὶ B : εἰ T
 e 5 (ἐπεὶ) εἰπέ Badham a 1 ἔφην B : ἔφη T (sed suprascr. v)
 a 7 ἔφη Aldina : ἔφην B T

Ἄλλὰ τί; ἦν δ' ἐγώ.

10 Πάντες, ἦ δ' ὅς, πάντα ἐπίστανται, εἴπερ καὶ ἔν.

b Ὡς πρὸς τῶν θεῶν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Διουνσόδωρε—δηλοὶ γάρ μοι ἔστων ἤδη ὅτι σπουδάζετον, καὶ μόλις ὑμᾶς προυκαλεσάμην σπουδάζειν—αὐτῶ τῷ ὄντι πάντα ἐπίστασθον; οἶον τεκτονικὴν καὶ σκυτικὴν;

5 Πάνυ γ', ἔφη.

Ἡ καὶ νευρορραφεῖν δυνατῶ ἔστων;

Καὶ ναὶ μὰ Δία καττύειν, ἔφη.

Ἡ καὶ τὰ τοιαῦτα, τοὺς ἀστέρας ὀπόσοι εἰσὶ, καὶ τὴν ἄμμον;

10 Πάνυ γε, ἦ δ' ὅς· εἴτ' οὐκ ἂν οἶει ὁμολογήσαι ἡμᾶς;

Καὶ ὁ Κτήσιππος ὑπολαβών· Πρὸς Διός, ἔφη, Διουνσόδωρε, τεκμήριόν τί μοι τούτων ἐπιδείξατον τοιόνδε, ᾧ εἴσομαι ὅτι ἀληθῆ λέγετον.

Τί ἐπιδείξω; ἔφη.

Οἶσθα Εὐθύδημον ὀπόσους ὀδόντας ἔχει, καὶ ὁ Εὐθύδημος

5 ὀπόσους σύ;

Οὐκ ἔξαρκεῖ σοι, ἔφη, ἀκοῦσαι ὅτι πάντα ἐπιστάμεθα;

Μηδαμῶς, ἦ δ' ὅς, ἀλλὰ τοῦτο ἔτι ἡμῖν μόνον εἶπατον καὶ ἐπιδείξατον ὅτι ἀληθῆ λέγετον· καὶ ἔαν εἶπητον ὀπόσους ἐκάτερος ἔχει ὑμῶν, καὶ φαίνησθε γόνυτες ἡμῶν ἀριθμησάντων, ἤδη πεισόμεθα ὑμῖν καὶ τᾶλλα.

d Ἐγούμενω οὖν σκώπτεσθαι οὐκ ἠθελέτην, ἀλλ' ὁμολογησάτην πάντα χρήματα ἐπίστασθαι, καθ' ἕνα ἕνα ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κτησίππου. ὁ γὰρ Κτήσιππος πάνυ ἀπαρκαλύπτως οὐδὲν ὅτι οὐκ ἠρώτα τελευτῶν, καὶ τὰ αἰσχίστα, εἰ
5 ἐπισταίστην· τῷ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ἦτην τοῖς ἐρωτήμασι, ὁμολογοῦντες εἰδέναι, ὥσπερ οἱ κάπροι οἱ πρὸς τὴν πληγὴν ὁμόσε ὠθούμενοι, ὥστ' ἔγωγε καὶ αὐτός, ὦ Κρίτων, ὑπ'

b₃ σπουδάζειν obelo notavit Schanz c₂ λέγετον TW: λεγείστον B (sed eis puncto notatum): λέγεις Schanz c₄ σὺ ante Εὐθύδημον add. Dobree c₉ φαίνησθε T: φαινῆσθαι B
d₅ ἦτην t: εἶτην BT: ἦτην ex εἶτην fecit W d₇ ὁμόσε secl. Schanz ὑπ' ἀπιστίας TW: ὑπαπὶ ασ B: ὑπ' ἀπορίας b

ἀπιστίας ἠναγκάσθην τελευτῶν ἐρέσθαι [τὸν Εὐθύδημον] εἰ
καὶ ὀρχεῖσθαι ἐπίσταιτο ὁ Διονυσόδωρος· ὁ δέ, Πάνυ, ἔφη. e

Οὐ δῆπου, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἐς μαχαίρας γε κυβιστᾶν καὶ
ἐπὶ τροχοῦ δινεῖσθαι τηλικούτος ὢν, οὕτω πόρρω σοφίας
ἦκεις;

Οὐδέν, ἔφη, ὅτι οὐ. 5

Πότερον δέ, ἦν δ' ἐγώ, πάντα νῦν μόνον ἐπίστασθον ἢ
καὶ ἀεὶ;

Καὶ ἀεὶ, ἔφη.

Καὶ ὅτε παιδία ἦσθην καὶ εὐθύς γενόμενοι ἠπίστασθε
πάντα; 10

Ἐφάτην ἅμα ἀμφοτέρω.

Καὶ ἡμῖν μὲν ἀπιστον ἐδόκει τὸ πρᾶγμα εἶναι· ὁ δ' 295
Εὐθύδημος, Ἀπιστεῖς, ἔφη, ὦ Σώκρατες;

Πλήν γ' ὅτι, (ἦν δ') ἐγώ, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστί σοφοὺς εἶναι.

Ἄλλ' ἦν, ἔφη, ἐθελήσῃς μοι ἀποκρίνεσθαι, ἐγὼ ἐπιδείξω
καὶ σὲ ταῦτα τὰ θαυμαστὰ ὁμολογοῦντα. 5

Ἄλλὰ μὴν, ἦν δ' ἐγώ, ἦδιστα ταῦτα ἐξελέγχομαι. εἰ γάρ
τοι λέληθα ἐμαυτὸν σοφὸς ὢν, σὺ δὲ τοῦτο ἐπιδείξεις ὡς
πάντα ἐπίσταμαι καὶ ἀεὶ, τί μείζον ἔρμαιον αὐτοῦ ἂν εὔροισι
ἐν παντὶ τῷ βίῳ;

Ἀποκρίνου δῆ, ἔφη. 10

Ὡς ἀποκρινουμένου ἐρώτα. b

Ἄρ' οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐπιστήμων του εἶ ἢ οὐ;—
Ἐγωγε.—Πότερον οὖν ᾧ ἐπιστήμων εἶ, τούτῳ καὶ ἐπίστασαι,
ἢ ἄλλῳ τῳ;—Ὡς ἐπιστήμων. οἶμαι γάρ σε τὴν ψυχὴν
λέγειν· ἢ οὐ τοῦτο λέγεις; 5

d 8 τὸν Εὐθύδημον secl. Hermann e 1 Πάνυ (γ') Ast e 3 δι-
νεῖσθαι T: δινισθαι B (οὔπω) οὕτω Schanz e 11 (Πάντα,
ἐφάτην Schanz a 3 ἦν δ' add. Cornarius: ἐγὼ secl. Winkel-
mann: post ἐγὼ lacunam indicat Schanz (intercidisse putans ἀπιστῶ)
a 4 ἀλλ' ἦν ἔφη ἐθελήσῃς μοι B γρ. t: ἀλλὰ μὴν ἐὰν ἐμοὶ ἐθέλῃς T
a 5 ὁμολογοῦντα T W: om. B: ἔχοντα Schanz a 7 σὺ δὲ cogt.
Coisl.: οὐδὲ B T W b 2 του T W: τοῦ B: τῳ spec. emend.
Vindob. (1858) 8

Οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, ὦ Σώκρατες; ἐρωτώμενος ἀντερωτᾶς;
 Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ· ἀλλὰ πῶς ποιῶ; οὕτω γὰρ ποιήσω
 ὅπως ἂν σὺ κελεύῃς. ὅταν μὴ εἰδῶ ὅτι ἐρωτᾶς, κελεύεις
 με ὅμως ἀποκρίνεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἐπανερέεσθαι;

c Ὑπολαμβάνεις γὰρ δήπου τι, ἔφη, ὃ λέγω;
 Ἐγωγε, ἦν δ' ἐγώ.

Πρὸς τοῦτο τοίνυν ἀποκρίνου ὃ ὑπολαμβάνεις.

Τί οὖν, ἔφην, ἂν σὺ μὲν ἄλλῃ ἐρωτᾶς διανοούμενος, ἐγὼ
 5 δὲ ἄλλῃ ὑπολάβω, ἔπειτα πρὸς τοῦτο ἀποκρίνωμαι, ἐξαρκεῖ
 σοι ἐὰν μηδὲν πρὸς ἔπος ἀποκρίνωμαι;

Ἐμοιγε, ἦ δ' ὅς· οὐ μέντοι σοί γε, ὡς ἐγῶμαι.

Οὐ τοίνυν μὰ Δία ἀποκρινούμαι, ἦν δ' ἐγώ, πρότερον
 πρὶν ἂν πύθωμαι.

10 Οὐκ ἀποκρινῇ, ἔφη, πρὸς ἃ ἂν αἰεὶ ὑπολαμβάνῃς, ὅτι ἔχων
 φλυαρεῖς καὶ ἀρχαιότερος εἶ τοῦ δέοντος.

d Κἀγὼ ἔγνω αὐτὸν ὅτι μοι χαλεπαῖνοι διαστέλλοντι τὰ
 λεγόμενα, βουλόμενός με θηρεῦσαι τὰ ὀνόματα περιστήσας.
 ἀνεμνήσθην οὖν τοῦ Κόνου, ὅτι μοι κἀκείνος χαλεπαίνει
 ἐκάστοτε ὅταν αὐτῷ μὴ ὑπέικω, ἔπειτά μου ἤττον ἐπιμελείται
 5 ὡς ἀμαθοῦς ὄντος· ἐπεὶ δὲ οὖν διενενοήμην καὶ παρὰ τοῦτον
 φοιτᾶν, ᾤήθην δεῖν ὑπέικειν, μή με σκαιὸν ἡγησάμενος
 φοιτητὴν μὴ προσδέχοιτο. εἶπον οὖν· Ἄλλ' εἰ δοκεῖ σοι,
 e Εὐθύδημε, οὕτω ποιεῖν, ποιητέον· σὺ γὰρ πάντως που
 κάλλιον ἐπίστασαι διαλέγεσθαι ἢ ἐγώ, τέχνην ἔχων ἰδιώτου
 ἀνθρώπου. ἐρώτα οὖν πάλιν ἐξ ἀρχῆς.

Ἀποκρίνου δὴ, ἔφη, πάλιν, πότερον ἐπίστασαί τῳ ἢ
 5 ἐπίστασαι, ἦ οὐ;—Ἐγωγε, ἔφην, τῇ γε ψυχῇ.

296 Οὗτος αὖ, ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις. οὐ
 γὰρ ἐγωγε ἐρωτῶ ὄψω, ἀλλ' εἰ ἐπίστασαί τῳ.

Πλέον αὖ, ἔφην ἐγώ, τοῦ δέοντος ἀπεκρινάμην ὑπὸ ἀπαι-

b9 ὅμως B W : ὅπως T μὴ scr. rec. : μὴν B T W c 10 ὑπο-
 λαμβάνῃς Stephanus : ὑπολαμβάνεις B T d 5 ἐπεὶ δὲ B W :
 ἐπειδὴ T διενενοήμην B W : διενοούμην T τοῦτον W : τούτου
 B T e 1 ποιεῖν secl. Schanz που] ἐμοῦ Cobet (secl. mox ἢ ἐγώ)

δευσίας. ἀλλὰ συγγίγνωσκέ μοι· ἀποκρινοῦμαι γὰρ ἤδη ἀπλῶς ὅτι ἐπίσταμαί τῳ ἢ ἐπίσταμαι.—Πότερον, ἦ δ' ὄς, 5 τῷ αὐτῷ τούτῳ γ' αἰεῖ, ἢ ἔστι μὲν ὅτε τούτῳ, ἔστιν δὲ ὅτε ἐτέρῳ;—'Αεῖ, ὅταν ἐπίστωμαι, ἦν δ' ἐγώ, τούτῳ.

Οὐκ αὖ, ἔφη, παύσει παραφθεγγόμενος;

'Αλλ' ὅπως μὴ τι ἡμᾶς σφήλη τὸ "αἰεῖ" τοῦτο.

Οὐκοῦν ἡμᾶς γ', ἔφη, ἀλλ' εἴπερ, σέ. ἀλλ' ἀποκρίνου· b ἦ αἰεῖ τούτῳ ἐπίστασαι;—'Αεῖ, ἦν δ' ἐγώ, ἐπειδὴ δεῖ ἀφελεῖν τὸ "ὅταν."—Οὐκοῦν αἰεῖ μὲν τούτῳ ἐπίστασαι· αἰεῖ δ' ἐπιστάμενος πότερον τὰ μὲν τούτῳ ἐπίστασαι ᾧ ἐπίστασαι, τὰ δ' ἄλλῳ, ἢ τούτῳ πάντα;—Τούτῳ, ἔφην ἐγώ, ἅπαντα, ἃ γ' 5 ἐπίσταμαι.

Τούτ' ἐκεῖνο, ἔφη· ἦκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα.

'Αλλ' ἀφαιρῶ, ἔφην ἐγώ, τὸ "ἃ γ' ἐπίσταμαι."

'Αλλὰ μὴδὲ ἔν, ἔφη, ἀφέλης· οὐδὲν γάρ σου δέομαι. ἀλλὰ μοι ἀπόκριuai· δύναιο ἂν ἅπαντα ἐπίστασθαι, εἰ μὴ c πάντα ἐπίσταιο;

Τέρας γὰρ ἂν εἴη, ἦν δ' ἐγώ.

Καὶ ὄς εἶπε· Προστίθει τοῖνυν ἤδη ὅτι βούλει· ἅπαντα γὰρ ὁμολογεῖς ἐπίστασθαι. 5

"Εοικα, ἔφην ἐγώ, ἐπειδήπερ γε οὐδεμίαν ἔχει δύναμιν τὸ "ἃ ἐπίσταμαι," πάντα δὲ ἐπίσταμαι.

Οὐκοῦν καὶ αἰεῖ ὁμολόγηκας ἐπίστασθαι τούτῳ ᾧ ἐπίστασαι, εἴτε ὅταν ἐπίσθη εἴτε ὅπως βούλει· αἰεῖ γὰρ ὁμολόγηκας ἐπίστασθαι καὶ ἅμα πάντα. δῆλον οὖν ὅτι καὶ παῖς ὢν 10 ἠπίστω, καὶ ὄτ' ἐγίγνου, καὶ ὄτ' ἐφύου· καὶ πρὶν αὐτὸς d γενέσθαι, καὶ πρὶν οὐρανὸν καὶ γῆν γενέσθαι, ἠπίστω ἅπαντα, εἴπερ αἰεῖ ἐπίστασαι· καὶ ναὶ μὰ Δία, ἔφη, αὐτὸς αἰεῖ ἐπιστήση καὶ ἅπαντα, ἂν ἐγὼ βούλωμαι.

'Αλλὰ βουλευθείης, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ πολυτίμητε Εὐθύδημε, 5 εἰ δὴ τῷ ὄντι ἀληθῆ λέγεις.. ἀλλ' οὐ σοι πάνυ πιστεύω

a₅ & Wt: αἰεῖ BT a₉ σφήλη B T W: σφαλεῖ Heindorf
b₃ αἰεῖ δ' . . . b₄ τούτῳ ἐπίστασαι T W: om. B b₄ τὰ δ' T:
& δ' B d₃ αὐτὸς αἰεῖ B T: εὐθύς αἰεῖ αὐ Heindorf: αὐ αἰεῖ Schanz

ικανῶ εἶναι, εἰ μὴ σοι συμβουληθῆῖ ὁ ἀδελφός σου οὕτως
 Διονυσόδωρος· οὕτω δὲ τάχα ἄν. εἶπετον δέ μοι, ἦν δ' ἐγώ—
 e τὰ μὲν γὰρ ἄλλα οὐκ ἔχω ὑμῶν πῶς ἀμφισβητοῖην, οὕτως
 εἰς σοφίαν τερατώδεσιν ἀνθρώποις, ὅπως ἐγὼ οὐ πάντα
 ἐπίσταμαι, ἐπειδὴ γε ὑμεῖς φατε—τὰ δὲ τοιάδε πῶς φῶ
 ἐπίστασθαι, Εὐθύδημε, ὡς οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες ἀδικοὶ εἰσιν;
 5 φέρε εἰπέ, τοῦτο ἐπίσταμαι ἢ οὐκ ἐπίσταμαι;

Ἐπίστασαι μέντοι, ἔφη.

Τί; ἦν δ' ἐγώ.

ἽΟτι οὐκ ἀδικοὶ εἰσιν οἱ ἀγαθοί.

297 Πάνυ γε, ἦν δ' ἐγώ, πάλαι. ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐρωτῶ· ἀλλ'
 ὡς ἀδικοὶ εἰσιν οἱ ἀγαθοί, ποῦ ἐγὼ τοῦτο ἔμαθον;

Οὐδαμοῦ, ἔφη ὁ Διονυσόδωρος.

Οὐκ ἄρα ἐπίσταμαι, ἔφη, τοῦτο ἐγώ.

5 Διαφθείρεις, ἔφη, τὸν λόγον, ὁ Εὐθύδημος πρὸς τὸν
 Διονυσόδωρον, καὶ φανήσεται οὕτως οὐκ ἐπιστάμενος, καὶ
 ἐπιστήμων ἅμα ὦν καὶ ἀνεπιστήμων. Καὶ ὁ Διονυσόδωρος
 ἠρυθρίασεν.

ἽΑλλὰ σύ, ἦν δ' ἐγώ, πῶς λέγεις, ὦ Εὐθύδημε; οὐ δοκεῖ
 b σοι ὀρθῶς ἀδελφὸς λέγειν ὁ πάντ' εἰδώς;

ἽΑδελφὸς γάρ, ἔφη, ἐγώ εἰμι Εὐθύδημου, ταχὺ ὑπολαβὼν
 ὁ Διονυσόδωρος;

Κὰγὼ εἶπον· ἽΕασον, ὠγαθέ, ἕως ἂν Εὐθύδημός με διδάξῃ
 5 ὡς ἐπίσταμαι τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ὅτι ἀδικοὶ εἰσι, καὶ μὴ
 μοι φθονήσῃς τοῦ μαθήματος.

Φεύγεις, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Διονυσόδωρος, καὶ οὐκ
 ἐθέλεις ἀποκρίνεσθαι.

Εἰκότως γ', εἶπον ἐγώ· ἦττων γάρ εἰμι καὶ τοῦ ἐτέρου
 10 ὑμῶν, ὥστε πολλοῦ δέω μὴ οὐ δύο γε φεύγεις. πολὺ γάρ
 c ποῦ εἰμι φαυλότερος τοῦ ἽΗρακλέους, ὃς οὐχ οἰός τε ἦν τῇ

d 7 συμβουληθῆῖ T W : βουληθῆῖ B d 8 οὕτω δὲ T : οὕτω B
 e 1 (ἂν) ἀμφισβητοῖην Heindorf e 2 ἐγὼ οὐ πάντα W : οὐ πάντα
 ἐγὼ T : οὐ πάντα B e 3 γε T : om. B b 1 ἀδελφὸς Bekker :
 ἀδελφὸς B T : ὁ ἀδελφὸς corr. Coisl.

τε ὕδρα διαμάχεσθαι, σοφιστρία οὔση καὶ διὰ τὴν σοφίαν ἀνιείσῃ, εἰ μίαν κεφαλὴν τοῦ λόγου τις ἀποτέμοι, πολλὰς ἀντὶ τῆς μῖας, καὶ καρκίνω τινὶ ἐτέρω σοφιστῆ ἐκ θαλάττης ἀφικμένω, νεωστί, μοι δοκεῖν, καταπεπλευκότη· ὅς ἐπειδὴ 5 αὐτὸν ἐλύπει οὕτως ἐκ τοῦ ἐπ' ἀριστερὰ λέγων καὶ δάκνων, τὸν Ἰόλεω τὸν ἀδελφιδοῦν βοηθὸν ἐπεκαλέσατο, ὁ δὲ αὐτῷ ἱκανῶς ἐβοήθησεν. ὁ δ' ἐμὸς Ἰόλεως [Πατροκλῆς] εἰ ἔλθοι, d πλέον ἂν θάτερον ποιήσειεν.

Ἀπόκριναι δὴ, ἔφη ὁ Διονυσόδωρος, ὅποτε σοι ταῦτα ὕμνηται· πότερον ὁ Ἰόλεως τοῦ Ἑρακλέους μᾶλλον ἦν ἀδελφιδοῦς ἢ σός; 5

Κράτιστον τοίνυν μοι, ὦ Διονυσόδωρε, ἦν δ' ἐγώ, ἀποκρίνασθαί σοι. οὐ γὰρ μὴ ἀνῆς ἐρωτῶν, σχεδόν τι ἐγὼ τοῦτ' εὖ οἶδα, φθονῶν καὶ διακωλύων, ἵνα μὴ διδάξῃ με Εὐθύδημος ἐκείνω τὸ σοφόν.—Ἀποκρίνου δὴ, ἔφη.—Ἀποκρίνομαι δὴ, εἶπον, ὅτι τοῦ Ἑρακλέους ἦν ὁ Ἰόλεως ἀδελφιδοῦς, ἐμὸς δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐδ' ὀπωστιοῦν. οὐ γὰρ 10 Πατροκλῆς ἦν αὐτῷ πατήρ, ὁ ἐμὸς ἀδελφός, ἀλλὰ παραπλήσιον μὲν τοῦνομα Ἰφικλῆς, ὁ Ἑρακλέους ἀδελφός.—Πατροκλῆς δέ, ἦ δ' ὅς, σός;—Πάνυ γ', ἔφην ἐγώ, ὁμομητριός γε, οὐ μέντοι ὁμοπάτριος.—Ἀδελφὸς ἄρα ἐστὶ σοι 5 καὶ οὐκ ἀδελφός.—Οὐχ ὁμοπάτριός γε, ὦ βέλτιστε, ἔφην ἐκείνου μὲν γὰρ Χαιρέδημος ἦν πατήρ, ἐμὸς δὲ Σωφρονίσκος.—Πατήρ δὲ ἦν, ἔφη, Σωφρονίσκος καὶ Χαιρέδημος;—Πάνυ γ', ἔφην· ὁ μὲν γε ἐμὸς, ὁ δὲ ἐκείνου.—Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς, ἕτερος 298 ἦν Χαιρέδημος τοῦ πατρός;—Τοῦμοῦ γ', ἔφην ἐγώ.—Ἄρ' οὖν πατήρ ἦν ἕτερος ὢν πατρός; ἦ σὺ εἶ ὁ αὐτὸς τῷ λίθω;—Δέδοικα μὲν ἔγωγ', ἔφην, μὴ φανῶ ὑπὸ σοῦ ὁ αὐτός· οὐ μέντοι μοι δοκῶ.—Οὐκοῦν ἕτερος εἶ, ἔφη, τοῦ λίθου;— 5

c 3 εἰ Γ W: εἰς B κεφαλὴν τοῦ λόγου τις ἀποτέμοι B W (sed in marg. γρ. καὶ τοῦ ὄλου W): κεφαλὴν ἀποτμηθείη τοῦ λόγου Γ c 5 μοι T: μοι τινι B d 1 Πατροκλῆς secl. Heindorf d 9 ἀποκρίνομαι B W: ἀποκρινούμαι B² T e 2 παραπλήσιον B: παραπλήσιον T: παραπλήσιος olim Heindorf

“Ἐτερος μέντοι.—” Ἄλλο τι οὖν ἕτερος, ἢ δ’ ὅς, ὧν λίθου οὐ λίθος εἶ; καὶ ἕτερος ὧν χρυσοῦ οὐ χρυσὸς εἶ;—” Ἔστι ταῦτα. —Οὐκ οὖν καὶ ὁ Χαιρέδημος, ἔφη, ἕτερος ὧν πατὴρ [οὐκ ἂν] πατήρ ἐστιν.—” Ἐοικεν, ἦν δ’ ἐγώ, οὐ πατήρ εἶναι.

b Εἰ γὰρ δὴ πον, ἔφη, πατήρ ἐστιν ὁ Χαιρέδημος, ὑπολαβῶν ὁ Εὐθύδημος, πάλιν αὖ ὁ Σωφρονίσκος ἕτερος ὧν πατὴρ οὐ πατήρ ἐστιν, ὥστε σύ, ὦ Σώκρατες, ἀπάτωρ εἶ.

Καὶ ὁ Κτήσιππος ἐκδεξάμενος, Ὁ δὲ ὑμέτερος, ἔφη, αὖ
5 πατήρ οὐ ταῦτὰ ταῦτα πέπονθεν; ἕτερός ἐστιν τοῦμοῦ πατὴρ;
—Πολλοῦ γ’, ἔφη, δεῖ, ὁ Εὐθύδημος.—” Ἀλλά, ἢ δ’ ὅς, ὁ αὐτός;—” Ὁ αὐτὸς μέντοι.—Οὐκ ἂν συμβουλοίμην. ἀλλὰ

c πότερον, ὦ Εὐθύδημε, ἐμὸς μόνον ἐστὶ πατήρ ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων;—Καὶ τῶν ἄλλων, ἔφη· ἢ οἶε τὸν αὐτὸν πατέρα ὄντα οὐ πατέρα εἶναι;—” Ὡμίην· δῆτα, ἔφη ὁ Κτήσιππος.—Τί δέ; ἢ δ’ ὅς· χρυσὸν ὄντα μὴ χρυσὸν εἶναι;

5 ἢ ἀνθρωπον ὄντα μὴ ἀνθρωπον;—Μὴ γάρ, ἔφη ὁ Κτήσιππος, ὦ Εὐθύδημε, τὸ λεγόμενον, οὐ λίνου λίνῳ συνάπτεις· δεινὸν γὰρ λέγεις πρᾶγμα εἰ ὁ σὸς πατήρ πάντων ἐστὶν πατήρ.—” Ἄλλ’ ἐστιν, ἔφη.—Πότερον ἀνθρώπων; ἢ δ’ ὅς ὁ Κτήσιππος, ἢ καὶ ἵππων καὶ τῶν ἄλλων πάντων ζώων;—

d Πάντων, ἔφη.—” Ἡ καὶ μήτηρ ἢ μήτηρ;—Καὶ ἡ μήτηρ γε. —Καὶ τῶν ἐχίνων ἄρα, ἔφη, ἢ σὴ μήτηρ μήτηρ ἐστὶ τῶν θαλαππίων.—Καὶ ἡ σὴ γ’, ἔφη.—Καὶ σὺ ἄρα ἀδελφὸς εἶ τῶν κωβίων καὶ κυναρίων καὶ χοιριδίων.—Καὶ γὰρ σύ,
5 ἔφη.—Κάπρος ἄρα σοι πατήρ ἐστὶ καὶ κύων.—Καὶ γὰρ σοί, ἔφη.

Αὐτίκα δέ γε, ἢ δ’ ὅς ὁ Διονυσόδωρος, ἂν μοι ἀποκρίνη,

a 8 οὐκ οὖν Schanz : οὐκοῦν BT οὐκ ἂν BT : οὐ W : secl. Schanz
a 9 ἐστὶν BW : εἶη T b 1 ἔφη W : ἔφην BT b 4 αὐτὸν πατήρ
B : πατήρ αὐτὸν T (sed add. signis transpositionis) c 1 μόνον
Stephanus : μόνος BT c 5 μὴ ἢ Ast c 6 συνάπτεις corr.
Coisl. c 9 καὶ τῶν W : ἢ καὶ τῶν BT d 1 prius ἢ W : om. BT
d 2 ἄρα ἔφη BT : ἔφη ἄρα W d 3 τῶν θαλαππίων secl. Schanz
d 4 τῶν κωβίων T : τῶν κωβίων W (sed in marg. γρ. τῶν κωβίων W) :
τῶν βοιδίων B d 5 κάπρος Hoeffler : καὶ πρὸς BT W d 6 σοί
T : σὺ B

ὦ Κτήσιππε, ὁμολογήσεις ταῦτα. εἰπέ γάρ μοι, ἔστι σοι κύων;—Καὶ μάλα πονηρός, ἔφη ὁ Κτήσιππος.—Ἔστιν οὖν αὐτῷ κυνίδια;—Καὶ μάλ', ἔφη, ἕτερα τοιαῦτα.—Οὐκοῦν πατήρ ἐστιν αὐτῶν ὁ κύων;—Ἐγωγέ τοι εἶδον, ἔφη, αὐτὸν ὀχεύοντα τὴν κύνα.—Τί οὖν; οὐ σός ἐστιν ὁ κύων;—Πάνυ γ', ἔφη.—Οὐκοῦν πατήρ ὦν σός ἐστιν, ὥστε σὸς πατὴρ γίγνεται ὁ κύων καὶ σὺ κυναρίων ἀδελφός;

Καὶ αὖθις ταχὺ ὑπολαβὼν ὁ Διονυσόδωρος, ἵνα μὴ πρότερόν τι εἴποι ὁ Κτήσιππος, Καὶ ἔτι γέ μοι μικρόν, ἔφη, ἀπόκριναι τύπτεις τὸν κύνα τοῦτον;—Καὶ ὁ Κτήσιππος γελάσας, Νῆ τοὺς θεούς, ἔφη· οὐ γὰρ δύναμαι σέ:—Οὐκοῦν τὸν σαυτοῦ πατέρα, ἔφη, τύπτεις;

Πολὺ μέντοι, ἔφη, δικαιοτέρον τὸν ὑμέτερον πατέρ' ἅ(ν) τύπτοιμι, ὅτι μαθὼν σοφοὺς ὑεῖς οὕτως ἔφυσεν. ἀλλ' ἦ που, ὦ Εὐθύδημε [ὁ Κτήσιππος], πόλλ' ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας σοφίας ταύτης ἀπολέλαικεν ὁ πατήρ ὁ ὑμέτερός τε καὶ τῶν κυνιδίων.

Ἄλλ' οὐδὲν δεῖται πολλῶν ἀγαθῶν, ὦ Κτήσιππε, οὐτ' ἐκεῖνος οὔτε σύ.

Οὐδὲ σύ, ἦ δ' ὅς, ὦ Εὐθύδημε, αὐτός;

Οὐδὲ ἄλλος γε οὐδεὶς ἀνθρώπων. εἰπέ γάρ μοι, ὦ Κτήσιππε, εἰ ἀγαθὸν νομίζεις εἶναι ἀσθενοῦντι φάρμακον πιεῖν ἢ οὐκ ἀγαθὸν εἶναι δοκεῖ σοι, ὅταν δέηται· ἢ εἰς πόλεμον ὅταν ἦ, ὅπλα ἔχοντα μᾶλλον ἢ ἄνοπλον.—Ἔμοιγε, ἔφη. καίτοι οἶμαί τί σε τῶν καλῶν ἐρεῖν.—Σὺ ἄριστα εἶση, ἔφη· ἀλλ' ἀποκρίνου. ἐπειδὴ γὰρ ὁμολόγεις ἀγαθὸν εἶναι φάρμακον, ὅταν δέη, πίνειν ἀνθρώπῳ, ἄλλο τι τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ὡς πλείστον δεῖ πίνειν, καὶ καλῶς ἐκεῖ ἔξει, ἐάν τις αὐτῷ τρίψας ἐγκεράσῃ ἔλλαβόρου ἄμαξαν;—Καὶ ὁ

ε 9 γελάσας T W : γελαῖς B α 1 πατέρ' ἅν Sauppe : πατέρα B T (δικαιοτέρον ἅν Ast) α 2 μαθὼν] παθὼν corr. Coisl. α 3 ὁ Κτήσιππος secl. Schanz : ἔφη ὁ Κτήσιππος vulg. α 5 τῶν W : ὁ τῶν B T β 5 ὁμολογεῖς Heindorf β 7 τὸ Par. 1808 : om. B T W ἐκεῖ] ἐκείνῳ Voegelin : ἐκεῖνος Schanz β 8 αὐτῷ B : αὐτὸ T

Κτήσιππος εἶπεν· Πάνυ γε σφόδρα, ᾧ Εὐθύδημε, εἰ ἢ γε
 c ὁ πίνων ὅσος ὁ ἀνδριάς ὁ ἐν Δελφοῖς.—Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ ἐν
 τῷ πολέμῳ ἐπειδὴ ἀγαθὸν ἐστὶν ὄπλα ἔχειν, ὡς πλείστα δεῖ
 ἔχειν δόρατά τε καὶ ἀσπίδας, ἐπειδήπερ ἀγαθὸν ἐστὶν;—
 Μάλα δήπου, ἔφη ὁ Κτήσιππος· σὺ δ' οὐκ οἶει, ᾧ Εὐθύδημε,
 5 ἀλλὰ μίαν καὶ ἐν δόρυ;—Ἔγωγε.—Ἡ καὶ τὸν Γηρῶνα ἄν,
 ἔφη, καὶ τὸν Βριάρεων οὕτως σὺ ὀπλίσεις; ἐγὼ δὲ ᾧμην σὲ
 δεινότερον εἶναι, ἅτε ὀπλομάχην ὄντα, καὶ τόνδε τὸν ἑταῖρον.

Καὶ ὁ μὲν Εὐθύδημος ἐσίγησεν· ὁ δὲ Διονυσόδωρος πρὸς
 d τὰ πρότερον ἀποκεκριμένα τῷ Κτησίππῳ ἤρετο, Οὐκοῦν καὶ
 χρυσίον, ἢ δ' ὅς, ἀγαθὸν δοκεῖ σοι εἶναι ἔχειν;—Πάνυ,
 καὶ ταῦτά γε πολὺ, ἔφη ὁ Κτήσιππος.—Τί οὖν; ἀγαθὰ οὐ
 δοκεῖ σοι χρῆναι ἀεὶ τ' ἔχειν καὶ πανταχοῦ;—Σφόδρα γ',
 5 ἔφη.—Οὐκοῦν καὶ τὸ χρυσίον ἀγαθὸν ὁμολογεῖς εἶναι;—
 Ὁμολόγηκα μὲν οὖν, ἢ δ' ὅς.—Οὐκοῦν ἀεὶ δεῖ αὐτὸ ἔχειν
 καὶ πανταχοῦ καὶ ὡς μάλιστα ἐν ἑαυτῷ; καὶ εἴη ἂν εὐδαι-
 e μονέστατος εἰ ἔχοι χρυσίου μὲν τρία τάλαντα ἐν τῇ γαστρὶ,
 τάλαντον δ' ἐν τῷ κρανίῳ, στατήρα δὲ χρυσοῦ ἐν ἑκατέρῳ
 τῷ φθαλμῷ;—Φασί γε οὖν, ᾧ Εὐθύδημε, ἔφη ὁ Κτήσιππος,
 τούτους εὐδαιμονεστάτους εἶναι Σκυθῶν καὶ ἀρίστους ἄνδρας,
 5 οἳ χρυσίου τε ἐν τοῖς κρανίοις ἔχουσιν πολὺ τοῖς ἑαυτῶν,
 ὥσπερ σὺ νυνδὴ ἔλεγες τὸν κύνα τὸν πατέρα, καὶ ὁ θαν-
 μασιώτερόν γε ἔτι, ὅτι καὶ πίνουσιν ἐκ τῶν ἑαυτῶν κρανίων
 κεχρυσωμένων, καὶ ταῦτα ἐντὸς καθορώσω, τὴν ἑαυτῶν
 κορυφὴν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες.

300 Πότερον δὲ ὀρώσω, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, καὶ Σκύθαι τε καὶ
 οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ δυνατὰ ὀρᾶν ἢ τὰ ἀδύνατα;—Τὰ
 δυνατὰ δήπου.—Οὐκοῦν καὶ σύ, ἔφη;—Κἀγώ.—Ὅρᾳς οὖν
 τὰ ἡμέτερα ἱμάτια;—Ναί.—Δυνατὰ οὖν ὀρᾶν ἐστὶν ταῦτα.—
 5 Ὑπερφυῶς, ἔφη ὁ Κτήσιππος.—Τί δέ; ἢ δ' ὅς.—Μηδέεν.

c 1 ὅσος BW: ὁ ὅς T
 d 2 πάνυ] πάνυ γε Heindorf
 d 6 ὁμολόγηκα μὲν Serranus: ὁμολογήκαμεν BT
 Sauppe

c 7 καὶ . . . ἑταῖρον secl. Schanz
 d 4 χρῆναι Badham: χρήματα BT
 a 1 τε] γε

σὺ δὲ ἴσως οὐκ οἶει αὐτὰ ὄρᾶν· οὕτως ἦδὺς εἶ. ἀλλὰ μοι δοκεῖς, Εὐθύδημε, οὐ καθεύδων ἐπικεκοιμήσθαι καί, (εἰ) οἷόν τε λέγοντα μηδὲν λέγειν, καὶ σὺ τοῦτο ποιεῖν.

Ἡ γὰρ οὐχ οἷόν τ', ἔφη ὁ Διονυσόδωρος, σιγῶντα **b** λέγειν;—Οὐδ' ὀπωστιοῦν, ἦ δ' ὅς ὁ Κτήσιππος.—Ἄρ' οὐδὲ λέγοντα σιγᾶν;—Ἐτι ἦττον, ἔφη.—Ὅταν οὖν λίθους λέγῃς καὶ ξύλα καὶ σιδήρια, οὐ σιγῶντα λέγεις;—Οὐκουν εἶ γε ἐγώ, ἔφη, παρέρχομαι ἐν τοῖς χαλκείοις, ἀλλὰ φθεγγόμενα **5** καὶ βοῶντα μέγιστον τὰ σιδήρια λέγεται, ἐάν τις ἄψηται ὥστε τοῦτο μὲν ὑπὸ σοφίας ἔλαθες οὐδὲν εἰπών. ἀλλ' ἔτι μοι τὸ ἕτερον ἐπιδείξατον, ὅπως αὐτὸ ἔστιν λέγοντα σιγᾶν.

Καί μοι ἐδόκει ὑπεραγωνιᾶν ὁ Κτήσιππος διὰ τὰ παιδικά. **c** Ὅταν σιγᾶς, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, οὐ πάντα σιγᾶς;—Ἐγωγε, ἦ δ' ὅς.—Οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγᾶς, εἶπερ τῶν ἀπάντων ἔστιν [τὰ λεγόμενα].—Τί δέ; ἔφη ὁ Κτήσιππος, οὐ σιγᾶ πάντα;—Οὐ δήπου, ἔφη ὁ Εὐθύδημος.—Ἄλλ' ἄρα, ὦ βέλ- **5** τιστε, λέγει τὰ πάντα;—Τὰ γε δήπου λέγοντα.—Ἄλλά, ἦ δ' ὅς, οὐ τοῦτο ἐρωτῶ, ἀλλὰ τὰ πάντα σιγᾶ ἢ λέγει;

Οὐδέτερα καὶ ἀμφότερα, ἔφη ὑφαρπάσας ὁ Διονυσόδωρος· **d** εὐ γὰρ οἶδα ὅτι τῇ ἀποκρίσει οὐχ ἕξεις ὅτι χρῆ.

Καὶ ὁ Κτήσιππος, ὥσπερ εἰώθει, μέγα πάνυ ἀνακαγχάσας, Ὡ Εὐθύδημε, ἔφη, ὁ ἀδελφός σου ἐξημφοτέρικεν τὸν λόγον, καὶ ἀπόλωλέ τε καὶ ἤττηται. Καὶ ὁ Κλειωίας πάνυ ἦσθη **5** καὶ ἐγέλασεν, ὥστε ὁ Κτήσιππος ἐγένετο πλείον ἢ δεκαπλάσιος. ὁ δέ μοι δοκεῖ ἅτε πανοῦργος ὢν, ὁ Κτήσιππος, παρ' αὐτῶν τούτων αὐτὰ ταῦτα παρηκηκόει· οὐ γάρ ἔστιν ἄλλων τοιαύτη σοφία τῶν νῦν ἀνθρώπων.

a 6 αὐτὰ ὄρᾶν B W : ὄρᾶν αὐτὰ T a 7 ἐπικεκοιμήσθαι corr. Par. 1808 : ἐπικεκοιμᾶσθαι B T W εἰ add. ci. Stephanus b 2 δ T : om. B b 4 εἶ γε W : ἦ γε B : ἦ γε T b 5 χαλκίοις B : χαλκίοις T b 6 λέγεται] λέγει Ast c 4 τὰ λεγόμενα secl. Schanz : τὰ λέγοντα Stephanus d 3 ἀνακαγχάσας B : ἀνακαχάσας T d 5 ἤττηται B : ἤττησαι T W d 6 ὥστε T : ὥσπερ B πλείον B T W : πλείν Aristides δεκαπλάσιος B T : διπλάσιος W Aristides d 7 δ' ἐμολ δοκεῖ ἅτε Ast : δέ, δοκεῖ μοι, ἅτε Heusde : γρ. δ' ἐδόκει μοι ἅτε T ; δέ μοι B T : δ' οἶμαι Badham d 8 παρακηκόει B T 12*

e Κάγὼ εἶπον· Τί γελᾷς, ὦ Κλεινία, ἐπὶ σπουδαίοις οὕτω πράγμασιν καὶ καλοῖς;

Σὺ γὰρ ἤδη τι πρόποτ' εἶδες, ὦ Σώκρατες, καλὸν πρᾶγμα; ἔφη ὁ Διονυσόδωρος.

5 Ἐγωγε, ἔφην, καὶ πολλά γε, ὦ Διονυσόδωρε.

301 Ἄρα ἕτερα ὄντα τοῦ καλοῦ, ἔφη, ἢ ταῦτα τῷ καλῷ;

Κάγὼ ἐν παντὶ ἐγενομένην ὑπὸ ἀπορίας, καὶ ἠγούμην δίκαια πεπουθέναι ὅτι ἔγρυξα, ὅμως δὲ ἕτερα ἔφην αὐτοῦ γε τοῦ καλοῦ· πάρεστιν μέντοι ἐκάστῳ αὐτῶν κάλλος τι.

5 Ἐὰν οὖν, ἔφη, παραγένηται σοι βουῦς, βουῦς εἶ, καὶ ὅτι νῦν ἐγὼ σοι πάρεμι, Διονυσόδωρος εἶ;

Εὐφήμει τοῦτό γε, ἦν δ' ἐγώ.

Ἄλλὰ τίνα τρόπον, ἔφη, ἐτέρου ἐτέρῳ παραγενομένου τὸ ἕτερον ἕτερον ἂν εἴη;

b Ἄρα τοῦτο, ἔφην ἐγώ, ἀπορεῖς; Ἦδη δὲ τοῖν ἀνδροῖν τὴν σοφίαν ἐπεχείρουν μιμείσθαι, ἅτε ἐπιθυμῶν αὐτῆς.

Πῶς γὰρ οὐκ ἀπορῶ, ἔφη, καὶ ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι ὃ μὴ ἔστι;

5 Τί λέγεις, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Διονυσόδωρε; οὐ τὸ καλὸν καλόν ἐστιν καὶ τὸ αἰσχροὺν αἰσχροῦν;—Ἐὰν ἔμοιγε, ἔφη, δοκῆ.— Οὐκοῦν δοκεῖ;—Πάνυ γ', ἔφη.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ταῦτὸν ταῦτὸν καὶ τὸ ἕτερον ἕτερον; οὐ γὰρ δήπου τό γε ἕτερον ταῦτόν, ἀλλ'

c ἔγωγε οὐδ' ἂν παῖδα ἤμην τοῦτο ἀπορῆσαι, ὡς οὐ τὸ ἕτερον ἕτερόν ἐστιν. ἀλλ', ὦ Διονυσόδωρε, τοῦτο μὲν ἐκὼν παρήκας, ἐπεὶ τὰ ἄλλα μοι δοκεῖτε ὥσπερ οἱ δημιουργοὶ οἷς ἕκαστα προσήκει ἀπεργάζεσθαι, καὶ ὑμεῖς τὸ διαλέγεσθαι παγκάλως 5 ἀπεργάζεσθαι.

Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὅτι προσήκει ἐκάστοις τῶν δημιουργῶν; πρῶτον τίνα χαλκεύειν προσήκει, οἶσθα;—Ἐγωγε· ὅτι χαλ-

e 3 εἶδες t : ἴδες B T e 4 δ supra versum T a 2 ὑπὸ secl.
Schanz b 1 δὲ τοῖν ἀνδροῖν T : διὰ τῶν ἀνδρῶν B : δια (suprascr.
ε) τῶν (suprascr. οι) ἀνδρῶν (suprascr. οι) W : δ' ἰδία τοῖν ἀνδροῖν
Schanz e 3 ἐπεὶ τὰ Cornarius : ἐπειτα B T οἷς ἕκαστα] ἀ
ἐκάστοις Badham e 6 ἔφη B W : om. T

κέα.—Τί δέ, κεραμεύειν;—Κεραμέα.—Τί δέ, σφάττειν τε
καὶ ἐκδέρειν καὶ τὰ μικρὰ κρέα κατακόφαντα ἔψειν καὶ ὀπτᾶν;
—Μάγειρον, ἦν δ' ἐγώ.—Οὐκοῦν ἔάν τις, ἔφη, τὰ προσή- d
κοντα πράττη, ὀρθῶς πράξει;—Μάλιστα.—Προσῆκει δέ γε,
ὡς φῆς, τὸν μάγειρον κατακόπτειν καὶ ἐκδέρειν; ὠμολόγησας
ταῦτα ἢ οὐ;—Ὁμολόγησα, ἔφην, ἀλλὰ συγγνώμην μοι ἔχε.
—Δῆλον τοίνυν, ἦ δ' ὅς, ὅτι ἂν τις σφάξας τὸν μάγειρον καὶ 5
κατακόψας ἐψήσῃ καὶ ὀπτήσῃ, τὰ προσήκοντα ποιήσῃ· καὶ
ἔαν τὸν χαλκέα τις αὐτὸν χαλκεύῃ καὶ τὸν κεραμέα κεραμεύῃ,
καὶ οὗτος τὰ προσήκοντα πράξει.

Ἦ Πόσειδον, ἦν δ' ἐγώ, ἤδη κολοφῶνα ἐπιτιθεῖς τῇ e
σοφίᾳ. ἄρά μοι ποτε αὕτη παραγενήσεται ὥστε μοι οἰκεία
γενέσθαι;

Ἐπιγνοίης ἂν αὐτήν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, οἰκείαν γενο-
μένην;

Ἐὰν σύ γε βούλῃ, ἔφην ἐγώ, δῆλον ὅτι.

Τί δέ, ἦ δ' ὅς, τὰ σαντοῦ οἶε γιγνώσκεις;

Εἰ μή τι σὺ ἄλλο λέγεις· ἀπὸ σοῦ γὰρ δεῖ ἄρχεσθαι,
τελευτᾶν δ' εἰς Εὐθύδημον τόνδε.

Ἄρ' οὖν, ἔφη, ταῦτα ἡγήσῃ σὰ εἶναι, ὧν ἂν ἄρξης καὶ ἐξῆ 10
σοι αὐτοῖς χρῆσθαι ὅτι ἂν βούλῃ; οἶον βοῦς καὶ πρόβατον, 302
ἄρ' ἂν ἡγοῖο ταῦτα σὰ εἶναι, ἃ σοι ἐξείη καὶ ἀποδοῦσθαι
καὶ δοῦναι καὶ θῦσαι ὄψω βούλοιο θεῶν; ἢ δ' ἂν μὴ οὕτως
ἔχη, οὐ σά;

Κἀγώ (ἦδη γὰρ ὅτι ἐξ αὐτῶν καλόν τι ἀνακύψοιτο τῶν 5
ἐρωτημάτων, καὶ ἅμα βουλόμενος ὅτι τάχιστ' ἀκούσαι)
Πάνυ μὲν οὖν, ἔφην, οὕτως ἔχει· τὰ τοιαυτὰ ἔστιν μόνα
ἐμά.—Τί δέ; ζῶα, ἔφη, οὐ ταῦτα καλεῖς ἃ ἂν ψυχὴν ἔχη;
—Ναί, ἔφην.—Ὁμολογεῖς οὖν τῶν ζώων ταῦτα μόνα εἶναι b

c8 τί (bis) BT : τίνα (bis) scr. rec. c9 τὰ μικρὰ κρέα secl.
Hermann : τὰ κρέα σμικρὰ Badham d7 αὐτὸν] αὐτὸν anonymus
apud Stallbaum e1 ἐπιτιθεῖς B : ἐπιτιθῆς T e4 ἐπιγνοίης]
ἐπεὶ γνοίης Badham a1 πρόβατον BTW (sed a supra on T)
a2 ἡγοῖ? T : ἡγοῖο ὅταν B : ἡγοῖο τ' ἂν W ἐξείη T : ἐξεί ἢ B
a5 ἀνακίψοιτο B : ἀνακύψοι τὸ T τῶν ἐρωτημάτων secl. Cobet

σά, περὶ ἃ ἄν σοι ἐξουσία ἢ πάντα ταῦτα ποιεῖν ἃ νυνδὴ
 ἐγὼ ἔλεγον;—Ὁμολογῶ.—Καὶ ὅς, εἰρωνικῶς πάνυ ἐπισχῶν
 ὡς τι μέγα σκοπούμενος, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἔστιν
 5 σοὶ Ζεὺς πατῶος;—Καὶ ἐγὼ ὑποπτέυσας ἤξιεν τὸν λόγον
 οἷπερ ἐτελεύτησεν, ἀπορόν τινα στροφήν ἐφευγόν τε καὶ
 ἐστρεφόμην ἥδη ὥσπερ ἐν δικτύῳ εἰλημμένος· Οὐκ ἔστιν, ἦν
 δ' ἐγώ, ὦ Διονυσόδωρε.—Ταλαίπωρος ἄρα τις σύ γε ἄνθρω-
 c πος εἶ καὶ οὐδὲ Ἀθηναῖος, ᾧ μήτε θεοὶ πατρῶοὶ εἰσιν μήτε
 ἱερὰ μήτε ἄλλο μηδὲν καλὸν καὶ ἀγαθόν.—Ἐα, ἦν δ' ἐγώ,
 ὦ Διονυσόδωρε, εὐφήμει τε καὶ μὴ χαλεπῶς με προδίδασκε.
 ἔστι γὰρ ἔμοιγε καὶ βωμοὶ καὶ ἱερὰ οἰκεία καὶ πατῶα καὶ
 5 τὰ ἄλλα ὅσαπερ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις τῶν τοιούτων.—
 Εἶτα τοῖς ἄλλοις, ἔφη, Ἀθηναίοις οὐκ ἔστιν Ζεὺς ὁ πατρῶος;
 —Οὐκ ἔστιν, ἦν δ' ἐγώ, αὕτη ἢ ἐπωνυμία Ἰώνων οὐδενί,
 οὔθ' ὅσοι ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀπφικισμένοι εἰσὶν οὔθ' ἡμῖν,
 d ἀλλὰ Ἀπόλλων πατρῶος διὰ τὴν τοῦ Ἰωνος γένεσιν· Ζεὺς
 δ' ἡμῖν πατρῶος μὲν οὐ καλεῖται, ἔρκειος δὲ καὶ φράτριος,
 καὶ Ἀθηναία φρατρία.—Ἄλλ' ἄρκει γ', ἔφη ὁ Διονυσόδωρος·
 ἔστιν γὰρ σοι, ὡς ἔοικεν, Ἀπόλλων τε καὶ Ζεὺς καὶ Ἀθηναῖα.
 5 —Πάνυ, ἦν δ' ἐγώ.—Οὐκοῦν καὶ οὔτοι σοὶ θεοὶ ἄν εἶεν;
 ἔφη.—Πρόγονοι, ἦν δ' ἐγώ, καὶ δεσπότηται.—Ἄλλ' οὖν σοὶ
 γε, ἔφη· ἢ οὐ σοὺς ὠμολόγηκας αὐτοὺς εἶναι;—Ὀμολόγηκα,
 ἔφη·ν· τί γὰρ πάθω;—Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ ζῶα εἰσὶν οὔτοι οἱ
 e θεοὶ; ὠμολόγηκας γὰρ ὅσα ψυχὴν ἔχει ζῶα εἶναι· ἢ οὔτοι
 οἱ θεοὶ οὐκ ἔχουσιν ψυχὴν;—Ἐχουσιν, ἦν δ' ἐγώ.—Οὐκοῦν
 καὶ ζῶα εἰσὶν;—Ζῶα, ἔφη·ν.—Τῶν δέ γε ζῶων, ἔφη, ὠμο-
 λόγηκας ταῦτ' εἶναι σά, ὅσα ἄν σοι ἐξῆ καὶ δοῦναι καὶ
 5 ἀποδόσθαι καὶ θύσαι δὴ θεῶ ὄτῳ ἄν βούλη·—Ὀμολόγηκα,
 ἔφη·ν· οὐκ ἔστιν γὰρ μοι ἀνάδυσσις, ὦ Εὐθύδημε.—Ἴθι δὴ μοι

b 6 οἷπερ Hertlein : ἢπερ BT ἔφευγόν τε καὶ secl. Badham
 b 8 τις T : τε B c 4 βωμοὶ καὶ TW : om. B c 6 δ secl.
 Schanz c 7 οὐδενί] οὐδέσιν Naber c 8 οὔθ' . . . οὔθ' . . .
 Bekker : οὐδ' . . . οὐδ' . . . BT d 2 ἔρκιος BT d 3 Ἀθηναία
 Cobet : Ἀθηναίη Eustathius Porson : ἀθηναῖα BT d 4 Ἀθηναία
 Schanz d 5 πάνυ] πάνυ γε Ast e 5 δὴ Schanz : ἄν BT : om. al.

εὐθύς, ἢ δ' ὅς, εἰπέ· ἐπειδὴ σὸν ὁμολογεῖς εἶναι τὸν Δία
καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, ἄρα ξζεστὶ σοι αὐτοὺς ἀποδόσθαι 303
ἢ δοῦναι ἢ ἄλλ' ὅτι ἂν βούλη χρῆσθαι ὡσπερ τοῖς ἄλλοις
ζώοις;

Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Κρίτων, ὡσπερ πληγεῖς ὑπὸ τοῦ λόγου,
ἐκέιμην ἄφωνος· ὁ δὲ Κτήσιππός μοι ἰὼν ὡς βοηθήσων, 5
Πυππᾶξ ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, καλοῦ λόγου.—Καὶ ὁ Διονυσό-
δωρος, Πότερον οὖν, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς πυππάξ ἐστὶν ἢ ὁ
πυππάξ Ἡρακλῆς;—Καὶ ὁ Κτήσιππος, ὦ Πόσειδον, ἔφη,
δεινῶν λόγων. ἀφίσταμαι ἀμάχω τῷ ἄνδρῃ.

Ἐνταῦθα μέντοι, ὦ φίλε Κρίτων, οὐδεὶς ὅστις οὐ τῶν b
παρόντων ὑπερεπήνεσε τὸν λόγον καὶ τῷ ἄνδρῃ, καὶ γελῶντες
καὶ κροτοῦντες καὶ χαίροντες ὀλίγου παρετάθησαν. ἐπὶ μὲν
γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν ἐφ' ἐκάστοις πᾶσι παγκάλως ἐθορύβουν
μόνοι οἱ τοῦ Εὐθυδήμου ἐρασταί, ἐνταῦθα δὲ ὀλίγου καὶ οἱ 5
κίονες οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐθορύβησάν τ' ἐπὶ τοῖν ἀνδρῶν καὶ
ἦσθησαν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ αὐτὸς οὕτω διετέθην, ὥστε
ὁμολογεῖν μηδένας πῶποτε ἀνθρώπους ἰδεῖν οὕτω σοφούς, c
καὶ παντάπασι καταδουλωθεῖς ὑπὸ τῆς σοφίας αὐτοῖν ἐπὶ
τὸ ἐπαιεῖν τε καὶ ἐγκωμιάζειν αὐτῷ ἐτραπόμην, καὶ εἶπον·
ὦ μακάριοι σφὼ τῆς θαυμαστῆς φύσεως, οἱ τοσοῦτον πρᾶγμα
οὕτω ταχὺ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐξείργασθον. πολλὰ μὲν 5
οὖν καὶ ἄλλα οἱ λόγοι ὑμῶν καλὰ ἔχουσιν, ὦ Εὐθύδημέ τε
καὶ Διονυσόδωρε· ἐν δὲ τοῖς καὶ τοῦτο μεγαλοπρεπέστατον,
ὅτι τῶν πολλῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν σεμνῶν δὴ καὶ δοκούντων
τὶ εἶναι οὐδὲν ὑμῖν μέλει, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων ὑμῖν μόνον. d
ἐγὼ γὰρ εἶ οἶδα ὅτι τούτους τοὺς λόγους πάνυ μὲν ἂν ὀλίγοι
ἀγαπῶεν ἀνθρωποὶ ὅμοιοι ὑμῖν, οἱ δ' ἄλλοι οὕτως ἀγνοοῦσιν

a 6 πυππᾶξ B : πύπαξ T (sed mox a 7, 8 πυππάξ B : πύπαξ T) ἔφη
W : ἔφην BT b 2 καὶ post ἄνδρῃ BW : om. T γελῶντες
. . . κροτοῦντες . . . χαίροντες Badham : γελῶντε . . . κροτοῦντε . . .
χαίροντε B T W (χέροντε W) b 3 παρετάθησαν T : παρετέθησαν B W
b 7 ἦσθησαν T : ἥισθησαν B c 4 οἱ] εἰ Cobet c 5 ἐξείργασθον
T (sed ei ex ε) : γρ. ἐξείργασσασθον t : ἐξείργασθον B c 7 μεγαλοπρε-
πέστατον Stephanus : μεγαλοπρεπέστερον B T d 3 οὕτως ἀγνοοῦσιν
T : οὕτω νοοῦσιν B W : οὕτω μισοῦσιν Naber : alii alia

αυτούς, ὥστ' εἶ οἶδα ὅτι αἰσχυνθείεν ἂν μᾶλλον ἐξελέγοντες
 5 τοιούτοις λόγοις τοὺς ἄλλους ἢ αὐτοὶ ἐξελεγχόμενοι. καὶ
 τὸδε αὖ ἕτερον δημοτικόν τι καὶ πρᾶον ἐν τοῖς λόγοις·
 ὁπόταν φῆτε μήτε καλὸν εἶναι μηδὲν μήτε ἀγαθὸν πρᾶγμα
 μήτε λευκὸν μηδ' ἄλλο τῶν τοιούτων μηδέν, μηδὲ τὸ παράπαν
 e ἐτέρων ἕτερον, ἀτεχνῶς μὲν τῷ ὄντι συρράπτετε τὰ στόματα
 τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ καὶ φατέ· ὅτι δ' οὐ μόνον τὰ τῶν
 ἄλλων, ἀλλὰ δόξαίτε ἂν καὶ τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, τοῦτο πάνυ
 χαρίεν τέ ἐστι καὶ τὸ ἐπαχθὲς τῶν λόγων ἀφαιρείται. τὸ
 5 δὲ δὴ μέγιστον, ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει ὑμῖν καὶ τεχνικῶς
 ἐξηγῆται, ὥστ' ἐ(ν) πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ ὄντιν οὖν ἂν μαθεῖν
 ἀνθρώπων· ἔγνω ἔγωγε καὶ τῷ Κτησίππῳ τὸν νοῦν προσέ-
 χων ὡς ταχὺ ὑμᾶς ἐκ τοῦ παραχρήμα μιμείσθαι οἷός τε ἦν.
 304 τοῦτο μὲν οὖν τοῦ πράγματος σφῶν τὸ σοφὸν πρὸς μὲν τὸ
 ταχὺ παραδιδόναι καλόν, ἐναντίον δ' ἀνθρώπων διαλέγεσθαι
 οὐκ ἐπιτήδειον, ἀλλ' ἂν γέ μοι πείθῃσθε, εὐλαβήσεσθε μὴ
 πολλῶν ἐναντίον λέγειν, ἵνα μὴ ταχὺ ἐκμαθόντες ὑμῖν μὴ
 5 εἰδῶσι χάρις. ἀλλὰ μάλιστα μὲν αὐτῶ πρὸς ἀλλήλω μόνω
 διαλέγεσθον· εἰ δὲ μή, εἴπερ ἄλλου του ἐναντίον, ἐκείνου
 μόνου ὅς ἂν ὑμῖν διδῶ ἀργύριον. τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα, ἐὰν
 b σωφρονῆτε, καὶ τοῖς μαθηταῖς συμβουλευέσθε, μηδέποτε
 μηδεὶν ἀνθρώπων διαλέγεσθαι ἀλλ' ἢ ὑμῖν τε καὶ αὐτοῖς·
 τὸ γὰρ σπάνιον, ὧ Εὐθύδημε, τίμιον, τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνό-
 τατον, ἄριστον οὖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος. ἀλλ' ἄγετε, ἦν δ'
 5 ἐγώ, ὅπως κἀμὲ καὶ Κλεινίαν τόνδε παραδέξεσθον.

Ταῦτα, ὧ Κρίτων, καὶ ἄλλα ἅττα ἐτι βραχεία διαλε-

d 4 ὥστ' T: φτ' B d 6 τι B: τε T (sed suprascr. i)
 d 7 ὁπόταν B: ὅτι ὅτ' ἂν T φῆτε μήτε B: μὴ φῆτε T μήτε
 ἀγαθὸν . . . d 8 μηδὲν TW: om. B d 8 μηδὲ B: μητε T τὸ
 παράπαν T: το παραν B e 3 αὐτῶν corr. Coisl.: αὐτῶ T: αὐτῶ
 B W e 5 ἔχει] εἰ ἔχει Badham: εἰ Schanz e 6 ὥστ' ἐν ci.
 Heindorf: ὥστε B T e 7 καλ] καλ (αὐτὸς) Schanz προσέχων
 Heusde: προσέχω BT e 8 ταχὺ secl. Cobet a 1 τοῦτο B:
 τούτου T τὸ σοφὸν T: om. B a 3 εὐλαβήσεσθε T: εὐλαβή-
 σεσθαι B a 4 ἐναντίον T: ἐναντίων B a 5 μόνω secl. Cobet
 b 5 παραδέξεσθον scr. recc.: παραδέξασθον BT b 6 ἄλλα ἅττα ἐτι
 W: ἀλλ' ἅττα ἐτι T: ἄλλα B

χθέντες ἀπήμην. σκόπει οὖν ὅπως συμφοιτήσεις παρὰ τῷ
 ἀνδρῆ, ὡς ἐκείνω φατὸν οἷω τε εἶναι διδάξαι τὸν ἐθέλουτ' c
 ἀργύριον διδόναι, καὶ οὔτε φύσιν οὔθ' ἡλικίαν ἐξείργειν
 οὐδεμίαν—ὁ δὲ καὶ σοὶ μάλιστα προσήκει ἀκοῦσαι, ὅτι οὐδὲ
 τοῦ χρηματίζεσθαι φατον διακωλύειν οὐδέν—μὴ οὐ παρα-
 λαβεῖν ὄντινων εὐπετώσ τὴν σφετέραν σοφίαν. 5

KP. Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, φιλήκοος μὲν ἔγωγε καὶ
 ἠδέως ἂν τι μανθάνοιμι, κινδυνεύω μέντοι καὶ γὰρ εἶναι
 τῶν οὐχ ὁμοίων Εὐθυδήμῳ, ἀλλ' ἐκείνων ὧν δὴ καὶ σὺ
 ἔλεγες, τῶν ἡδίων ἂν ἐξελεγχόμενων ὑπὸ τῶν τοιούτων d
 λόγων ἢ ἐξελεγχόντων. ἀτὰρ γελοῖον μὲν μοι δοκεῖ εἶναι
 τὸ νουθετεῖν σε, ὅμως δέ, ἃ γ' ἤκουον, ἐθέλω σοι ἀπαγ-
 γείλαι. τῶν ἀφ' ὑμῶν ἀπιόντων ἴσθ' ὅτι προσελθὼν τίς
 μοι περιπατοῦντι, ἀνὴρ οἰόμενος πάνυ εἶναι σοφός, τούτων 5
 τις τῶν περὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια δεινῶν,
 ὦ Κρίτων, ἔφη, οὐδὲν ἀκροᾷ τῶνδε τῶν σοφῶν;—Οὐ μὰ
 τὸν Δία, ἦν δ' ἐγώ· οὐ γὰρ οἷός τ' ἢ προσστὰς κατακούειν
 ὑπὸ τοῦ ὄχλου.—Καὶ μὴν, ἔφη, ἄξιόν γ' ἦν ἀκοῦσαι.—Τί
 δέ; ἦν δ' ἐγώ.—Ἴνα ἤκουσας ἀνδρῶν διαλεγόμενων οἱ νῦν e
 σοφώτατοί εἰσι τῶν περὶ τοὺς τοιούτους λόγους.—Καὶ γὰρ
 εἶπον· Τί οὖν ἐφαίνοντό σοι;—Τί δὲ ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ οἰάπερ
 αἰεὶ ἂν τις τῶν τοιούτων ἀκούσαι ληρούντων καὶ περὶ οὐδενὸς
 ἀξίων ἀναξίαν σπουδὴν ποιουμένων; (οὕτως γὰρ πως καὶ 5
 εἶπεν τοῖς ὀνόμασι).—Καὶ ἐγώ, Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη, χαρίεν
 γέ τι πρᾶγμά ἐστιν ἢ φιλοσοφία.—Ποῖον, ἔφη, χαρίεν, ὦ
 μακάριε; οὐδενὸς μὲν οὖν ἄξιον. ἀλλὰ καὶ εἰ νῦν παρεγένου, 305
 πάνυ ἂν σε οἶμαι αἰσχυρῆσαι ὑπὲρ τοῦ σεαυτοῦ ἐταίρου·
 οὕτως ἦν ἄτοπος, ἐθέλων ἑαυτὸν παρέχειν ἀνθρώποις οἷς
 οὐδὲν μέλει ὅτι ἂν λέγωσιν, παντὸς δὲ ῥήματος ἀντέχονται.

c 2 ἐξείργειν T: ἐξεργειν B c 4 τοῦ] τὸ ci. Stephanus
 c 7 μανθάνοιμι BW: μάθοιμι T d 2 μὲν T: om. B d 4 ἴσθ'
 ci. Heindorf: οἴσθ' BT d 7 οὐδὲν] οὐδὲ Badham d 8 ἦ]
 ἦν B: εἰ T (sed in marg. ἦι) προσστὰς Heindorf: προστὰς BT
 d 9 ἔφη] ἔφην BT e 1 δέ BW: om. T e 4 ἀκοῦσαι BT
 a 4 ῥήματος TW: χρήματος B

- 5 καὶ οὗτοι, ὕπερ ἄρτι ἔλεγον, ἐν τοῖς κράτιστοί εἰσι τῶν νῦν. ἀλλὰ γάρ, ὦ Κρίτων, ἔφη, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ τῷ πράγματι διατρίβοντες φαῦλοί εἰσιν καὶ καταγέλαστοι. Ἐμοὶ δέ, ὦ Σώκρατες, τὸ πρᾶγμα ἐδόκει
 b οὐκ ὀρθῶς ψέγειν οὐθ' οὗτος οὐτ' εἴ τις ἄλλος ψέγει· τὸ μέντοι ἐθέλειν διαλέγεσθαι τοιούτους ἐναντίον πολλῶν ἀνθρώπων ὀρθῶς μοι ἐδόκει μέμφεσθαι.

ΣΩ. ὦ Κρίτων, θαυμάσιό εἰσιν οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες.
 5 ἀτὰρ οὐπω οἶδα ὅτι μέλλω ἐρεῖν. ποτέρων ἦν ὁ προσελθὼν σοι καὶ μεμφόμενος τὴν φιλοσοφίαν; πότερον τῶν ἀγωνίσασθαι δεινῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ῥήτωρ τις, ἢ τῶν τοὺς τοιούτους εἰσπεμπόντων, ποιητῆς τῶν λόγων οἷς οἱ ῥήτορες ἀγωνίζονται;

- c ΚΡ. Ἐκιστα νῆ τὸν Δία ῥήτωρ, οὐδὲ οἶμαι πώποτ' αὐτὸν ἐπὶ δικαστήριον ἀναβεβηκέναι· ἀλλ' ἐπαίειν αὐτόν φασι περὶ τοῦ πράγματος νῆ τὸν Δία καὶ δεινὸν εἶναι καὶ δεινοὺς λόγους συντιθέναι.

5 ΣΩ. Ἦδη μανθάνω· περὶ τούτων καὶ αὐτὸς νυνδὴ ἔμελλον λέγειν. οὗτοι γάρ εἰσιν μέν, ὦ Κρίτων, οὓς ἔφη Πρόδικος μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ, οἴονται δ' εἶναι πάντων σοφώτατοι ἀνθρώπων, πρὸς δὲ τῷ εἶναι καὶ δοκεῖν πάνν παρὰ πολλοῖς, ὥστε παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν
 d ἐμποδῶν σφίσιν εἶναι οὐδένας ἄλλους ἢ τοὺς περὶ φιλοσοφίαν ἀνθρώπους. ἡγοῦνται οὖν, ἐὰν τούτους εἰς δόξαν καταστήσωσιν μηδενὸς δοκεῖν ἀξιόους εἶναι, ἀναμφισβητήτως ἤδη παρὰ πᾶσιν τὰ νικητήρια εἰς δόξαν οἷσεσθαι σοφίας
 5 πέρι. εἶναι μὲν γὰρ τῇ ἀληθείᾳ σφᾶς σοφωτάτους, ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις λόγοις ὅταν ἀποληφθῶσιν, ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Εὐθύ-

a 5 κράτιστοί ci. Schanz : κρατίστοις B T a 7 φαῦλοί B T : add.
 πάνν in marg. t c 2 ἐπὶ T W : σοι B c 3 καὶ post εἶναι
 secl. Schanz c 5 μανθάνω B : μανθάνων T ἡμελλον B T
 c 7 τε T : γε B c 8 τῷ εἶναι scr. rec. : τὸ εἶναι B T : secl. Schanz
 d 4 εἰς δόξαν secl. Naber οἷσεσθαι B : οἷεσθαι T d 5 σφᾶς
 σοφωτάτους T : σφᾶς σοφώτατοι B : σφείς σοφώτατοι Naber d 6 ἀπο-
 λειφθῶσιν Ast

δημον κολούεσθαι. σοφοὶ δὲ ἡγοῦνται εἶναι πάνυ—εἰκότως·
μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν, μετρίως δὲ πολιτικῶν,
πάνυ ἔξ εἰκότος λόγου—μετέχειν γὰρ ἀμφοτέρων ὅσον ἔδει, e
ἐκτὸς δὲ ὄντες κινδύνων καὶ ἀγῶνων καρποῦσθαι τὴν σοφίαν.

ΚΡ. Τί οὖν; δοκοῦσί σοί τι, ὦ Σώκρατες, λέγεις; οὐ
γάρ τοι ἀλλὰ ὅ γε λόγος ἔχει τινὰ εὐπρέπειαν τῶν ἀνδρῶν.

ΣΩ. Καὶ γὰρ ἔχει ὄντως, ὦ Κρίτων, εὐπρέπειαν μᾶλλον 5
ἢ ἀλήθειαν. οὐ γὰρ ῥάδιον αὐτοὺς πείσαι ὅτι καὶ ἄνθρωποι 306
καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα μεταξὺ τινῶν δυοῖν ἔστιν καὶ ἀμφο-
τέρῳ τυγχάνει μετέχοντα, ὅσα μὲν ἐκ κακοῦ καὶ ἀγαθοῦ,
τοῦ μὲν βελτίω, τοῦ δὲ χείρω γίγνεται· ὅσα δὲ ἐκ δυοῖν
ἀγαθοῖν μὴ πρὸς ταῦτόν, ἀμφοῖν χείρω πρὸς ὃ ἂν ἐκάτερον 5
ἢ χρηστόν ἐκείνων ἔξ ὧν συνετέθη· ὅσα δ' ἐκ δυοῖν κακοῖν
συντεθέντα μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ ὄντων ἐν τῷ μέσῳ ἔστί, ταῦτα
μόνα βελτίω ἐκατέρου ἐκείνων ἔστί, ὧν ἀμφοτέρων μέρος b
μετέχουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡ φιλοσοφία ἀγαθὸν ἔστιν καὶ ἡ
πολιτικὴ πρᾶξις, πρὸς ἄλλο δὲ ἐκάτερα, οὗτοι δ' ἀμφοτέρων
μετέχοντες τούτων ἐν μέσῳ εἰσίν, οὐδὲν λέγουσιν—ἀμφο-
τέρων γὰρ εἰσι φαυλότεροι—εἰ δὲ ἀγαθὸν καὶ κακόν, τῶν 5
μὲν βελτίους, τῶν δὲ χείρους· εἰ δὲ κακὰ ἀμφότερα, οὕτως
ἂν τι λέγοιεν ἀληθές, ἄλλως δ' οὐδαμῶς. οὐκ ἂν οὖν οἶμαι
αὐτοὺς ὁμολογήσαι οὔτε κακῶ αὐτῶ ἀμφοτέρῳ εἶναι οὔτε c
τὸ μὲν κακόν, τὸ δὲ ἀγαθόν· ἀλλὰ τῷ ὄντι οὗτοι ἀμφο-
τέρων μετέχοντες ἀμφοτέρων ἥττους εἰσίν πρὸς ἐκάτερον
πρὸς ὃ ἢ τε πολιτικὴ καὶ ἡ φιλοσοφία ἀξίω λόγου ἔστων,
καὶ τρίτοι ὄντες τῇ ἀληθείᾳ ζητοῦσι πρῶτοι δοκεῖν εἶναι. 5
συγγιγνώσκω μὲν οὖν αὐτοῖς χρὴ τῆς ἐπιθυμίας καὶ μὴ
χαλεπαίνειν, ἡγεῖσθαι μέντοι τοιοῦτους εἶναι οἷοί εἰσιν·
πάντα γὰρ ἄνδρα χρὴ ἀγαπᾶν ὅστις καὶ ὅτιοῦν λέγει ἐχό-
μενον φρονήσεως πρᾶγμα καὶ ἀνδρείως ἐπεξιών διαπονεῖται. d

ΚΡ. Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, καὶ αὐτὸς περὶ τῶν ὑέων,

ο 3 δοκοῦσί ΤW: δοκεῖ Β

ο 5 ὄντως scr. Ven. 184: οὔτως

ΒΤW

α 3 τυγχάνει μετέχοντα ΒΤ: μετέχει τυγχάνοντα W

α 4 χείρω ΤW: χείρων Β

ὥσπερ αἰεὶ πρὸς σε λέγω, ἐν ἀπορίῃ εἰμὶ τί δεῖ αὐτοῖς
 χρήσασθαι. ὁ μὲν οὖν νεώτερος ἔτι καὶ σμικρὸς ἔστιν,
 5 Κριτόβουλος δ' ἤδη ἡλικίαν ἔχει καὶ δεῖται τινος ὅστις
 αὐτὸν δηήσει. ἐγὼ μὲν οὖν ὅταν σοὶ συγγένωμαι, οὕτω
 διατίθεμαι ὥστ' ἐμοὶ δοκεῖ μανίαν εἶναι τὸ ἔνεκα τῶν παίδων
 ἄλλων μὲν πολλῶν σπουδὴν τοιαύτην ἐσχηκέναι, καὶ περὶ
 e τοῦ γάμου ὅπως ἐκ γενναιοτάτης ἔσονται μητρός, καὶ
 περὶ τῶν χρημάτων ὅπως ὡς πλουσιώτατοι, αὐτῶν δὲ περὶ
 παιδείας ἀμελεῖσθαι· ὅταν δὲ εἰς τινα ἀποβλέψω τῶν φα-
 σκόντων ἂν παιδεῦσαι ἀνθρώπους, ἐκπέπληγμαι καὶ μοι
 5 δοκεῖ εἰς ἕκαστος αὐτῶν σκοποῦντι πάνυ ἀλλόκοτος εἶναι,
 307 ὥς γε πρὸς σὲ τάληθῆ εἰρήσθαι· ὥστε οὐκ ἔχω ὅπως
 προτρέπω τὸ μειράκιον ἐπὶ φιλοσοφίᾳ.

ΣΩ. ὦ φίλε Κρίτων, οὐκ οἶσθα ὅτι ἐν παντὶ ἐπιτηδεύ-
 ματι οἱ μὲν φαῦλοι πολλοὶ καὶ οὐδενὸς ἄξιοι, οἱ δὲ σπουδαῖοι
 5 ὀλίγοι καὶ παντὸς ἄξιοι; ἐπεὶ γυμναστικῆ οὐ καλὸν δοκεῖ
 σοι εἶναι, καὶ χρηματιστικῆ καὶ ῥητορικῆ καὶ στρατηγία;

ΚΡ. Ἔμοιγε πάντως δῆπου.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐν ἐκάστη τούτων τοὺς πολλοὺς πρὸς
 b ἕκαστον τὸ ἔργον οὐ καταγελάστους ὄρας;

ΚΡ. Ναὶ μὰ τὸν Δία, καὶ μάλα ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. ὦ οὖν τούτου ἔνεκα αὐτὸς τε φεύξῃ πάντα τὰ
 ἐπιτηδεύματα καὶ τῷ ὑεὶ οὐκ ἐπιτρέψεις;

5 ΚΡ. Οὐκ οὖν δίκαιόν γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Μὴ τοίνυν ὃ γε οὐ χρῆ ποιεῖ, ὦ Κρίτων, ἀλλ' ἐάσας
 χαίρειν τοὺς ἐπιτηδεύοντας φιλοσοφίαν, εἴτε χρηστοὶ εἰσιν
 εἴτε πονηροί, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα βασανίσας καλῶς τε καὶ εὖ,
 c ἐὰν μὲν σοι φαίνηται φαῦλον ὄν, πάντ' ἄνδρα ἀπότρεπε,
 μὴ μόνον τοὺς ὑεῖς· ἐὰν δὲ φαίνηται οἶον οἶμαι αὐτὸ ἐγὼ
 εἶναι, θαρρῶν δίωκε καὶ ἄσκει, τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, αὐτὸς
 τε καὶ τὰ παιδία.

d 7 δοκεῖ] δοκεῖν Par. 1811 a 3 ἐν] ἐπὶ Aristides a 6 στρα-
 τηγία T: στρατηγεία B b 1 τὸ ἔργον B T: τῶν ἔργων Aristidis
 cod. M b 3 ἦ B: ἦ T: τί Aristides